

EL FIGAROT

BUTLLETÍ DELS CASTELLERS DE VILAFRANCA - NÚM. 22-23 SEGONA ÈPOCA - MAIG 1996

Hem fet una portada,
però en teníem d'altres...

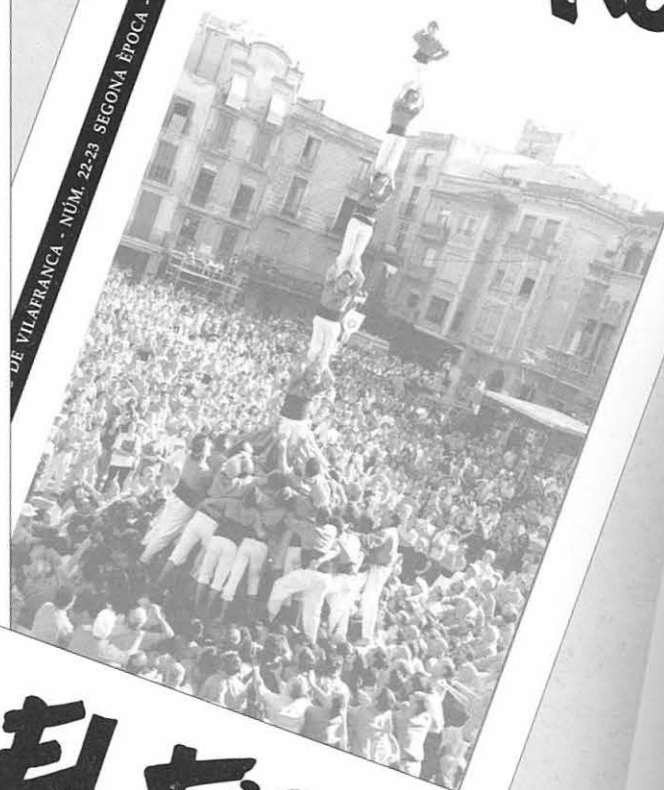
EL FIGAROT

BUTLLETÍ DELS CASTELLERS DE VILAFRANCA - NÚM. 22-23 SEGONA ÈPOCA - MAIG 1996

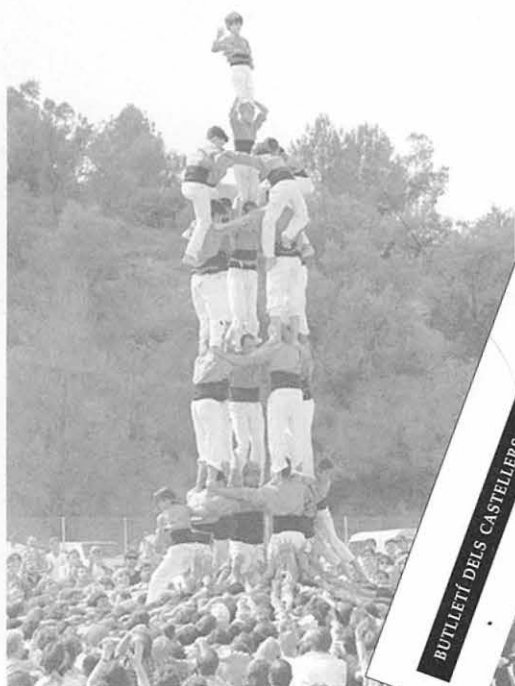
EL FIGAROT

DE VILAFRANCA - NÚM. 22-23 SEGONA ÈPOCA - MAIG 1996

EL FIGAROT

BUTLLETÍ DELS CASTELLERS DE VILAFRANCA - NÚM. 22-23 SEGONA ÈPOCA - MAIG 1996

EL FIGAROT

BUTLLETÍ DELS CASTELLERS DE VILAFRANCA - NÚM. 22-23 SEGONA ÈPOCA - MAIG 1996

ÍNDIX

Melilla: "Si la colla és valenta, ho podem fer tot"	4
Petit gran home	7
C. Domènech: "Tothom està molt orgullós de ser dels Castellers de Vilafranca, perquè som els millors"	8
David Miret: "Cal gent incondicional que pugi o que vagi on convingui"	10
David i Olga, una parella pilanera	12
Galofrè: "Caldria intentar un castell de deu: hi ha eufòria i la gent necessària"	14
Xavi Bages: "Tenim el quatre de nou net més a la vora del que ens pensem"	16
"Fer castells no és perillós perquè quasi mai cauen, i és molt divertit"	18
Una actuació que se l'havia "empassada" la història	20
Els castells del 94	22
1994, quatre de nou i... pilar de sis	23
Per damunt de les estrelles	30
Mitologia viva	44-45
Els castells del 95	50
Una festa tan extraordinària com la temporada	51
La premsa embadaleix amb la temporada 95	52
Els pilanots del segle XX	58
Un pilar que va donar la volta al món	60
Ampliem la informació castellera internacional	62
Que guai!	65
Festa Major a Copenhaguen	66
Un Corredura de molta qualitat	68
Qui vol un arxiu?	70
Què vol dir INTERNET?	72
La preparació física i tècnica dels castellers	74
Els Castellers de Vilafranca, a la tele	76
Una de patums / Anuncis diversos	78
Per obra i gràcia de l'Esperit Sant	79
Els Tres del Penedès	80
L'estrella no ets tu, és ell / De la pinya estant	82
La canalla, models fotogràfics	83

BUTLLETÍ DELS CASTELLERS DE VILAFRANCA

Segona època. Núm. 22 i 23. Maig del 1996

Edita: Colla Castellers de Vilafranca.

Estatge social: General Prim, 11. Vilafranca del Penedès. Ap. Correus 313.

Consell de redacció: Josep M. Figueras, Eloi Miralles i Biel Senabre.

Col·laboradors: Joan Montserrat, Carles Casanellas, Josep M. Llop,
Joan Guixeras, Xavier Carrasco, Toni Miralles, Jordi Mir, Toni Bach, Josep Hill,
Josep A. Torreño, Eva Saulea, Fèlix Balaña, Xavier Brotons, Joan Bosch.

Fotografies: Josep M. Roldan, Josep M. Petrus, Marc Arias,
Miquel Arroyo, Fèlix Miró, El 3 de Vuit, Miquel Cartró, J. Rovira,
Júlia Risueño, Josep A. Esteve, Eloi Miralles, Josep M. Figueras, Jordi Gomis.

Foto de la portada: Marc Arias.

Fotocomposició, fotolits, muntatge i impressió: Gràfiques Kerpe

Dip. L. B-29.663/86

Amb la col·laboració de:

Ajuntament de Vilafranca del Penedès

El Figarot no es responsabilitza de l'opinió que expressin els articles signats.

EDITORIAL

Disfrutem fent castells

La temporada corresponent a l'any 1995, que bàsicament constitueix el motiu principal d'aquest número de El Figarot que teniu a les mans, quedarà com una de les més importants per a la colla. Només donant un cop d'ull als castells que hi vam plantar i a les fites històriques que hi vam assolir, ja n'hi hauria prou per fonamentar l'afirmació anterior. Però, a banda d'aquest factor més remarcable com són els castells mateixos -del qual es va parlar mentre anaven transcorrent els mesos i s'anaven portant a terme, una darrera l'altra, les consecucions que ens proposàvem-, l'any passat també vam ser capaços de fer-nos nostre un valor molt important a l'hora de fer castells: hi vam disfrutar carregant-los i descarregant-los.

Passar-s'ho bé quan s'està duent a terme qualsevol activitat és una condició bàsica per continuar fent-la amb més ganes i, de retruc, per fer-la millor. Mentre continuem disfrutant aixecant castells, la colla es podrà marcar les fites que vulgui perquè no hi mancarà la il·lusió, l'empenta i la convicció imprescindibles per encarar nous reptes. Hem iniciat amb molt bon peu una temporada que ha de significar la consolidació de la supremacia castellera assolida l'any anterior. Però, per damunt d'això, no hem de deixar perdre les ganes de passar-nos-ho bé enlairant els castells, perquè sense aquest ànim no refermarem el que vam aconseguir durant el 1995.

Que continuem treballant amb seriositat, amb disciplina, amb constància i amb convicció, cadascú des de la feina i la responsabilitat que li toqui; però sobretot que no parem de disfrutar els castells per molts anys. Només així, vinguin els castells que vinguin, trobarem una justa recompensa a l'esforç i al treball que dediquem a aquesta activitat tan apassionant.

Melilla: "Si la colla és valenta, ho podem fer tot"

Seixanta quilos de pes, un metre seixanta-tres centímetres, quaranta-sis anys (que va fer el dia set de febrer). Podria ser la presentació d'un boxador dels pesos gall. Definitivament, al Moreno, el rebrot se li fot la soca. No s'està quiet, tota l'estona fent ensumades, anant d'aquí cap allà, el cul del Jaumet, vaja. L'any 1957 va venir des de Melilla, i ja es va apuntar a la colla. D'aquí li ve el nom.

- Suposo que la meua forma de pujar va agradar als del Vendrell i als de Valls, i van venir a buscar-me. Va venir el Jan Julivert a buscar-me, però no m'hi van deixar anar. Després va venir el Garça amb el Pep de la Llet a casa, i amb aquests sí que m'hi van deixar pujar. Amb la Vella vaig fer el quatre de vuit i torres de set d'enxaneta. També vaig fer un intent de tres de vuit. La colla de Barcelona també la vam batejar nosaltres, i el dia de la inauguració vaig pujar amb la seva camisa. I també vaig fer un parell o tres d'actuacions amb els Falcons, quan el Mènec n'era l'"entrenador".

Quina valoració fas de la divulgació televisiva dels castells?

- Ho trobo molt bé. És molt bo perquè es coneix més el món casteller, i també és lògic que la gent vegi que els castells, de tant

en tant, cauen, i que la majoria de les vegades no ens fem res. Per exemple, hi ha un cert pànic al fet que entri canalleta als castells perquè cauen, i la gent s'ha d'identificar amb el que són els castells i no pas amb la possibilitat de prendre-hi mal. La difusió ha estat positiva perquè els castells abans només es coneixien a la zona de Valls, Tarragona i el Penedès. Ara es coneixen a tot arreu de Catalunya i fins i tot de fora de Catalunya. Com més ens coneixim, millor, perquè això tindrà més empena. Sempre hi haurà gent que no hi entengui que pensarà que el més espectacular és quan cauen els castells; és el mateix d'aquells que veuen un davanter que falla un gol i no saben per què l'ha fallat. La gent que hi entén ja sap per què pot caure un castell. La nostra colla i els Minyons de Terrassa hem

estat els que hem tingut la culpa que l'any passat molta gent s'hagi afeccionat als castells.

En què ens diferenciem dels Minyons?

- La tècnica no és la mateixa. No és el mateix anar al darrera que estirar del carro. Si ja has vist com es fan els castells, ja saps com fer-los. Ara, si vas al davant, ja és diferent. Per exemple, el cinc de nou el van parir els de Tarragona. Els de Terrassa l'han rectificat i l'han millorat. S'ha de reconèixer; però, que els Minyons han donat molta empena al món casteller, han estat un revulsiu.

És possible seleccionar uns quants castellers per tal de fer un castell mític, com ara un quatre o un tres de deu?

- Per mi no hi hauria cap problema, però només es podria fer un quatre o un tres de vuit, ja

que cada colla treballa d'una manera diferent, i molts castellers d'alt nivell serien incompatibles entre si. Per exemple, si et mires el cinc de vuit de Terrassa i el de la Vella. Els de Valls necessiten un gran potencial físic, mentre que els Minyons el fan més tècnicament. El nostre quatre de nou és totalment diferent al de les altres colles.

Tenim els millors castellers?

- Penso que sí, tot i que a Terrassa s'ha de reconèixer que tenen una bona tècnica i una bona estabilitat a sobre del castell, però crec que pis per pis som millors, i et diré el perquè: tenim castellers per a tots els castells, i a més a més, per posar un exemple, el dia de Tots Sants vam caure amb la torre de nou, i vam ser valents de tirar el quatre amb l'agulla i el pilar de vuit, cosa que els de Terrassa s'ha vist

que, quan cauen una vegada, ja no proven res més. Això vol dir que estem més preparats, que som més castellers. Psicològicament i físicament estem més ben preparats que qualsevol altra colla.

Tu que véns de dalt, que has fet d'enxaneta, de cassoleta, fins a baixar a quints, quin perill hi veus, en els castells?

- Quan ets petit no te n'adones, del perill. Els castells tenen el seu perill, com qualsevol altre esport, però la diferència és que l'estadística ens dona la raó en el sentit que les lesions es produeixen en un tant per cent molt més reduït que en altres activitats físiques.

La preparació física, l'assistència mèdica, tot el rebombori que s'està creant al voltant de la preparació del casteller, és realment necessària?

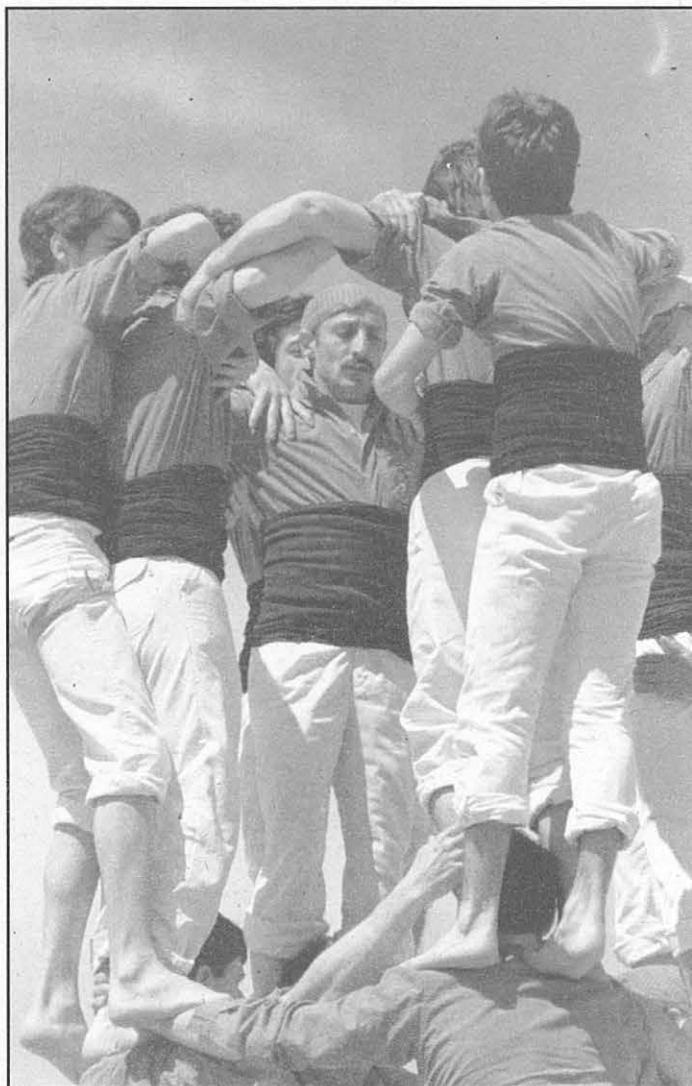
- Jo no hi he cregut mai, en tantes coses. La prova la tens en el fet que hi ha hagut colles que no han tingut preparació tan extracastellera com d'altres, i han arribat a fer els mateixos castells. Tot hi ajuda, i si estàs preparat físicament, aguantaràs millor. Però el que és essencial és assajar bé, i, si assages bé, no tens necessitat de fer tanta preparació, tantes peses, tanta gimnàstica. No li demanis al Vasco o al Llop que vagin a fer gimnàstica... Ara, si estàs tot el dia assegut en una cadira davant de l'ordinador, és lògic que facis una preparació física. Fer castells amb ordinador és una camàndula, no s'ho creu ningú. Pots fer castells amb ordinador fins a les manilles. A partir del tronc, és cosa de l'equip tècnic.

Què en penses de l'entrada de les dones a la colla?

- Quan jo vaig començar era impensable... haurien sortit escopetejades. Érem una mica rancorosos en aquest aspecte. Actualment s'han anat introduint a la colla i han donat un bon resultat, són més estables, pesen menys, no tenen tants nervis, són més disciplinades.

Qui quedarà segon al concurs de Tarragona?

- No ho sé, queda molt enllà. M'agradaria quedar primer, és clar, però jo ja estaria content si comptés amb la mateixa il·lusió i les ganes de treballar que tenia

«La nostra colla i els Minyons de Terrassa hem estat els que hem tingut la culpa que l'any passat molta gent s'hagi afeccionat als castells.»

«Fer castells amb ordinador és una camàndula, no s'ho creu ningú. Pots fer castells amb ordinador fins a les manilles. A partir del tronc, és cosa de l'equip tècnic.»

«He notat que la colla dóna més la cara -tot i que la colla sempre l'ha donada, la cara-, és més guerrillera, no s'amaga, t'ho diuen a la cara.»

la colla l'any passat. He notat que la colla dóna més la cara -tot i que la colla sempre l'ha donada, la cara-, és més guerrillera, no s'amaga, t'ho diuen a la cara. La gent et demana els castells. Si la colla és valenta, ho podem fer tot. La renovació de la colla amb l'entrada de gent jove s'ha notat. Els que han entrat són soferts, decidits. M'agradaria guanyar el concurs per aquesta gent nova i per la il·lusió que han demostrat. Però, si t'haig de ser realista, m'estimo més fer els castells importants a Vilafranca, per la Festa Major i per Tots Sants, que no pas guanyar el concurs. De Tarragona, n'hem de sortir amb el cap ben alt.

Tu vas ser dels quints que van fer els primers castells de nou amb els verds. Quin record en tens, de l'etapa com a casteller dels de dalt?

- Els millors moments van ser l'any 1985 quan vam descarregar el primer cinc de vuit, i després el 1990 quan vam descarregar el tres i el quatre de nou la mateixa diada. Jo anava a quints i per a mi va ser molt emotiu, com a casteller. Com a cap de colla, el dia de Sant Fèlix de l'any passat. Em vaig sentir orgullós, content de la colla. Jugàvem a casa. Vaig pujar a sobre de la pinya per donar ànims al Ricard, per què no se n'anés enrere. Una vegada vaig ser a dalt i vaig veure que es carregava, i que no queia, llavors em vaig "desmadrar" i vaig fer l'avió. Aquell dia la colla de Vilafranca va donar un espectacle a la plaça i al món casteller que mereixia des de feia molt de temps. Pensa que tenim la millor afició, que ha aguantat molt, però no per això han deixat de donar-nos suport.

Força, equilibri, valor i seny. Potser és un lema que no concorda amb el teu pensament del que ha de ser un casteller. Quines característiques ha de tenir un bon casteller?

- Tot aquell que vulgui pot venir a la colla; la colla s'ha de fer gran. Quant a les qualitats que ha de tenir, un casteller ha de ser valent, que assimili el que són i el que representen els castells, ja que venir amb la colla no significa pujar necessàriament; pot ser que no pugis mai i, en canvi, siguis una peça molt important a

la colla. També cal tenir una certa estabilitat a dalt del castell i una mica de tècnica. Hem de ser realistes, la canalla no vol caure, i no podem arriscar alegrement. Cal pensar que, qui baixa de dalt, té una certa experiència, una certa tècnica, i per a aquest li serà més fàcil pujar que no pas per a qualsevol altre que entra ja gran a la colla.

Des que ets cap de colla has estat ben rodejat per gent molt vàlida i molt tècnica castellerament parlant, com ara el Ramonet, el Xavi de Guardiola, el Miret, el Julià. Com valors el seu ajut?

- Jo tenia fe en aquestes persones. D'entrada hem de pensar que els de la tècnica procurem donar les màximes garanties al castell, però en definitiva és tota la colla qui el fa. Ens equivocarem, això és inevitable, però estic satisfet de com ens estan sortint les coses.

Com valors el treball que va dur a terme l'anterior cos tècnic?

- Per començar, tots els que som a la tècnica hem estat aprenents del Ràpid, del Domènec i del Galofré, perquè són els que sempre han estat la referència. Després nosaltres hem aportat el que sabíem, però hem aprofitat el treball de tota la colla, canalitzat en aquestes persones

«M'agradaria que em recordessin com a cap de colla honest, com un paio que va donar tot el que va poder per la colla.»

que portaven la tècnica.

Com va ser que et vas presentar a les eleccions?

- Perquè em sentia capaç de fer la feina, sinó no ho hauria fet.

El Santi Serenet portarà el banderí a Tarragona?

- I tant que sí. Si no el porta, el farem fora de la colla!

T'agradaria ser recordat per algun castell en especial?

- No. M'agradaria que em recordessin com a cap de colla honest, com un paio que va do-

nar tot el que va poder per la colla. De castells, en farem; no pateixis. Jo no faig el castell; el castell, el fem tots.

Si tres anys enrere t'haguessin dit que series el cap de colla, que els hauries dit?

- Perfecte. Jo per dins sempre havia tingut la il·lusió que, si el Mènec ho deixava algun dia, em presentaria. Abans de decidir-me, primer em vaig reunir amb el Galofré i amb el Mènec i els vaig demanar que em digues-

sin a la cara si em veien preparat o no per ser-ho. I em van dir que sí. No em vaig presentar inconscientment.

L'any passat va ser impressionant. Vam assolir el que ens vam proposar. Pot ser una mica desmoralitzant per a les altres colles?

- Nosaltres hem de fer la nostra feina. Els castells, els tenim, i la gent també. El casteller no ha d'estar nerviós, ha de tenir confiança. Et posaré un exemple: el cinc de vuit dels Minyons el fan per la confiança que hi tenen. Aquí parlàvem del tres, i semblava que parlessis de qui sap què. I de mica en mica, de mica en mica, vam tornar a agafar la confiança fins que el vam descarregar a l'Arboç. Amb el cinc de vuit, igual. Ara, quan el tornem a tirar, tothom hi pujarà tranquil. Els castells són molt psicològics.

En què és diferent el Melilla casteller del Melilla cap de colla?

- En res. Home, el meu caràcter; no l'he canviat. Una cosa és la conya i una altra és quan cal estar seriós. No és el mateix anar al darrere que anar al davant, has de donar una certa imatge. A la plaça, davant del públic, cal ser d'una altra manera.

Molts són els que han establert una certa similitud entre la flor del Cruyff i la del Melilla. Té sort el Moreno?

Petit gran home

Tot i que dir que algú és petit i gran alhora, d'entrada, sembla contradictori, és difícil definir més senzillament aquell que, malgrat que el cos li arriba a una alçada inferior a la que tenim per normal, destaca sobretot pels valors com a persona. Si s'és petit per l'aparença, s'esdevé gran per les qualitats humanes. No és possible d'expressar més ingènua-ment una característica tan complicada de posseir.

Petit gran home: així anome-

nen els indis el *petit gran* protagonista de la pel·lícula que precisament duu aquest mateix títol -el valeros guerrer que supleix la curta alçada amb coratge i astúcia, interpretat per Dustin Hoffman- i així hauríem de denominar a partir d'ara el nostre cap de colla.

De talla perpètua de mig quart, mig quint, el Francesc Moreno Melilla ha sabut fer-se seva la gran majoria de la colla conjuminant prudentment un

tracte obert, planer, franc i poc distant amb el rigor, la serietat, l'exigència i la feina constant. D'aquesta manera ha consolidat el carisma que cal tenir per dur a bon terme la responsabilitat de ser el cap de colla, i ho ha aconseguit en el sentit més estricte del mot que ens presenta el diccionari, és a dir, exercint la capacitat moral de guiar i d'inspirar els altres sense recórrer a cap mena de coacció. Tot plegat acompanyat d'una bona dosi d'astúcia i d'una certa murrieria -en el bon sentit del terme- han estat les virtuts que li han permès passar amb bona nota l'inevitable període de prova que significava el primer any en el càrrec.

La consolidació del Melilla com a dirigent dels Castellers de Vilafranca potser ha sorprès algú, però allò que segur que deixarà a tothom bocabadat és la demostració clara que, adesiara, la grandesa com a persona també

se li manifesta físicament.

Per comprovar-ho, només cal observar amb atenció les fotografies que acompanyen aquestes ratlles i adonar-se com, davant la magnitud d'una construcció colossal -un pilar de set, possem per cas-, aquell que mentre es munta la base del castell se'n surt amb penes i angúnies per fer saber on és -més que res perquè no arriba més amunt de les aixelles de la majoria dels mortals- es transforma radicalment, fins al punt de sobrepassar en més de mig cos l'alçada comunament acceptada com a mitjana. La metamorfosi s'esvaeix en un pensament -per aquest motiu, l'efecte ha passat desapercebut a gairebé tothom-, però en aquests instants, el Melilla passa de ser un *petit gran* home a esdevenir, amb totes les de la llei, un *gran gran* home, i, aleshores sí, l'alçada s'adiu amb la bonhomia.

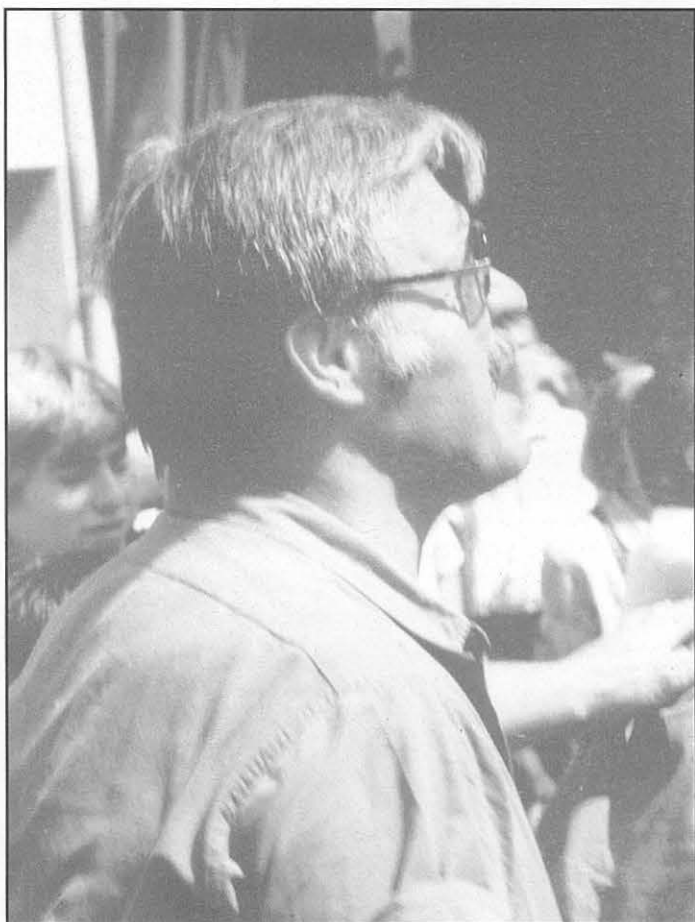
BS

flors i plantes el grèvol

c/ Pere III, 39 - Telèfon 817 29 20
VILAFRANCA DEL Penedès

Carles Domènech: "Tothom està molt orgullós de ser dels Castellers de Vilafranca, perquè som els millors"

«Jo era partidari del quatre de deu, però, després dels darrers assajos, penso que el quatre de nou net té moltes possibilitats; cada dia el veig millor.»

«Estem vivint un moment històric pel que fa als pilars i cal que l'aprofitem perquè no es presentarà ni en cinquanta anys.»

«Aquest any el cap de colla sí que pot dir que anem a guanyar a Tarragona.»

Vint-i-dos anys ininterromputs com a cap de colla fan que el Carles Domènech, de moment, sigui qui ha estat més temps en aquest càrrec. I és precisament aquesta experiència adquirida com a casteller qualificat la que comporta que, qui vulgui aprendre i esdevenir una mica més casteller, hagi d'escoltar-se'l; encara que ell, modestament, defugí el més mínim desig de protagonisme, ja que podreu comprovar que, per al Mènec, el primer és la colla.

- Vaig entrar a la colla l'any 1955, quan es va decidir que portaríem camisa verda, idea del Chulvi, que va dir que el verd era el color de Vilafranca. També l'any 1959, juntament amb el Miret, el Galofrè, el Lluís Giménez, el Ganxo i d'altres vam començar a fer Falcons a l'Acció Catòlica. La temporada 1960/61 vaig fer de cap de colla i fins al 1974 no vaig tornar a ser-ho, aquesta vegada fins a l'any passat en què vaig deixar-ho. La primera sortida que vaig fer va ser a Manresa, on feien el Dia de la Província. La primera actuació que vaig pujar va ser a les Fires de Maig, que vaig fer un tres de set, però no recordo gaire bé les dates. Això li haureu de preguntar al Miret.

Quines diferències creus que hi ha entre els castells que tu fe-

ies a segons i els que es planten ara?

- Quan vaig començar a pujar només fèiem castells de set. Els castells de vuit eren molt més pesats, les rengles eren terribles. Però no només els castells de la colla, eren molt pesats, sinó els de totes les altres. Ara veig que els castells són més lleugers i tècnics.

Mentre vas ser cap de colla vam consolidar-nos com una de les colles punteres, dintre de l'elit dels castells de nou. Però, no creus que vam tenir mala sort? No penses que hauríem pogut almenys carregar alguna torre de nou?

- En el cas de la torre de nou, potser sí que vam estar una mica de pega, perquè la teníem bastant a l'abast; però ja se sap com són els castells...

Quina opinió tens del treball de l'actual comissió tècnica?

- Jo crec que els de la tècnica d'ara en saben més que jo. I no ho dic perquè sí; perquè els castells, a la plaça. Això és com jugar als escacs: tens les peces i has de saber moure-les adequadament, i ells n'han sabut. Sempre vaig dir que pis per pis teníem els millors castellers.

El món casteller està vivint un dels moments de màxima esplendor, amb expansió del fet casteller cap a les Illes, València, Lleida... Què en penses?

- Trobo molt bé que els castells siguin coneguts per més gent. Ja era hora que a la televisió se n'adonessin. Respecte de les colles petites veig que cada vegada es fan més grans, que qui es proposa de fer castells, en fa. Això també ha anat bé per a la

nostra colla, que ha tirat amunt, i actualment tothom està molt orgullós de ser dels Castellers de Vilafranca, perquè som els millors.

Aa que ja no ets cap de colla, que ets un casteller més, i potser per això pots veure les coses amb una mica de distància, creus que tenim possibilitats d'èxit amb el quatre de nou net o amb el quatre de deu amb folre i manilles?

- Mira, jo era partidari del quatre de deu amb manilles, però, després dels darrers assajos, penso que el quatre de nou net té moltes possibilitats; cada dia el veig millor. També veig el quatre de deu, però potser el problema que li trobo és la gran quantitat de gent que necessita. La colla, però, té capacitat de convocatòria. Per exemple, el

pilar de vuit també necessita molta gent, i en canvi el vam poder aconseguir amb l'ajut de tots els aficionats. Fixa-t'hi que hem estat els únics que hem intentat i aconseguit el quatre de nou amb agulla carregat, i veig possibilitats de descarregar-lo, igual que el pilar de vuit. En tot cas, l'última paraula, la tenen el cap de colla i la tècnica.

Quines han estat les claus de l'èxit del pilar?

- En primer lloc, tota la colla. També he de destacar els que l'han fet, perquè han tingut molta voluntat. Jo he fet molts pilars de cinc a segons i sé el que costa. Ara imagina-te'n un de sis, de set, de vuit... Vull destacar l'entrega i la lluita dels qui pugen o han pujat al pilar. Jo hi vaig creure inicialment, en aquesta gent, perquè la seva tenacitat era molt forta. Estem vivint un moment històric pel que fa als pilars i cal que l'aprofitem perquè no es presentarà ni en cinquanta anys. Els qui fan el pilar han de ser molt castellers. Ara veiem el pilar de sis a assaig i gairebé no ens adonem que en realitat és molt diff-

Quan va deixar de ser cap de colla, el Carles Domènech va rebre un merescut homenatge de tota l'afició al balcó de l'Ajuntament.

cil. Repeteixo que estem en un moment històric i em penso que estarem molts anys a tornar-ne a veure cap. Millor que m'equivoqui i que el puguem conservar.

Quin és el teu pronòstic per al proper concurs de Tarragona?

- Si seguim aquesta línia, tenim moltes possibilitats de gua-

nyar-lo. Les altres colles ens tenen molt de respecte. Aquest any el cap de colla sí que pot dir que anem a guanyar a Tarragona.

Ja deueu haver comprovat que la sinceritat és una de les virtuts del Domènech. No en va, sempre se l'ha conegut per parlar ben clar i català. I té raó: perquè els castells parlen a la plaça;

la cartilla, cal tenir-la ben neta, i sou tots una colla de pirates. Com també diria el Mènec: "Au venga, que som els millors!". Creieu-vos-ho, que sap el que es diu...

Elephas P.

**Fabricació artesana
d'abarquas amb pell
de serratge i
sola de pneumàtic**

**També fem
envetats per a balls
populars
(bastoners, geganters, diables...)**

SUCS. DE J. MONTANER · INDÚSTRIA, 10 · VILAFRANCA DEL PENEDÈS
ALT PENEDÈS

**FÈLIX i JOSEFINA BALANÀ MONTANER S.C.P.
VILAFRANCA DEL PENEDÈS**

David Miret: "Cal gent incondicional que pugi o que vagi on convingui" —

Va començar com a nen prodigi del flabiol per continuar com a virtuos de la gralla, del tible, del saxo..., tot això sentint parlar de castells des que va néixer, ja que a cal Miret, podeu tenir per segur que des de petit els castells es mamen. Després de destacar a l'àmbit tradicional musical, ha demostrat -i no sorprèn- que és una de les claus de l'èxit assolit la temporada passada, tot i que ell ho nega i atribueix els mèrits al treball de la colla, cosa que l'honora.

- El meu pare ens va posar els castells al cap des de petit, i com que era era molt llarg i no em podien aprofitar per als castells, vaig dedicar-me al flabiol i a la gralla, perquè les arrels vilafraquines m'hi van portar. A Vilafranca, tothom a qui li agradi la música, vol tocar la gralla: és el màxim espetec. Als setze anys ja vaig entrar a la colla de graller, i vaig tocar aquell cinc de vuit descarregat de l'any 1985. Bé, tocar; no vaig poder fer l'aleta i vaig trencar l'inxia.

Nissaga de poder i nissaga de Mirets: el pare, un tresorer implacable que controlava fins al cèntim; el germanet pilaner i tu, cap de pinyes. Sense els Mirets hauríem de plegar...

- Els castells marquen molt la meua família, ho portem molt endins i des de sempre s'ha parlat de castells, a casa. La mare suposo que ja hi està acostumada i ho porta força bé. És per això que li dediques tantes hores, a la colla, tot i que l'any passat va ser esgotador. En aquest sentit la música m'ajuda a esvair-

me. Sigui com sigui, la temporada passada va ser molt agraïda, cosa que compensa els esforços.

Com a cap de pinyes, quina opinió et mereixen els castells de deu? Som prou gent per intentar-los?

- Més que res tenim poder de convocatòria per fer un castell de deu, i no és cap bestiesa el que dic. Crec que són molt possibles, els castells de deu, i fins i tot

lo per Sant Fèlix. Em faria molta il·lusió el quatre de deu, i també el cinc de nou i el quadre de nou net. El quatre de deu és el somni de tot casteller, de tota la història dels castells..., em tornaria boig. Abans que res, però, hem de descarregar el quatre de nou amb agulla, que es pot descarregar; i també el pilar de vuit. Hem d'anar a poc a poc.

Què cal tenir per ser casteller,

sentit, la meua feina com a cap de pinyes és una mica compliçada, ja que has d'intentar estar bé amb tothom, i considero que qualsevol persona és important. La meua missió és dir la veritat i tenir la màxima amistat amb tothom; he de tenir el respecte de tots perquè el primer és el castell, i no em puc deixar influir per res: ni per amistats, ni noms, ni res de res. El factor psicològic és molt important en els castells.

Quin ha estat el motiu del canvi tan gran entre la temporada passada i les anteriors?

- És difícil de dir. El que es va fer l'any passat no s'hauria fet sense l'experiència de les temporades anteriors. Per exemple, la torre de nou. Tinc claríssim que l'hauríem pogut carregar més d'una vegada durant el 1994, i la de l'any passat era calcadíssima a aquella pel que fa a la pinya, el folre i les manilles. També el pilar, que havia estat assajat abans, ens ha ajudat moltíssim per agafar potència i confiança. Tot plegat ha motivat que els assajos vagin més bé,

«El fet d'haver treballat el quatre de nou amb agulla ens ha servit per tenir els fonaments del quatre de deu.»

m'atreveixo a dir que aquest és l'any del quatre de deu. El fet d'haver treballat el quatre de nou amb agulla ens ha servit per tenir els fonaments del quatre de deu. Les manilles, també les tenim molt treballades, i pel que fa al dia en què hauríem d'intentar-lo, penso que el millor dia seria per Tots Sants, tot i que també m'agradaria molt de fer-

quins valors exigiries a tothom que volgués entrar a la colla?

- Tot casteller ha de tenir clar que la colla ho és tot, i no pas un dels seus membres. Cal gent incondicional que pugi o que vagi on convingui. Hem de xalar veient que tota la colla fa castells al·lucinant. Aquests són els que fan que la colla tiri endavant, els que et donen ànims. En aquest

cosa que ens ha donat més confiança.

Hi ha molta gent que diem que tens planta per fer castells. No t'agradaria pujar?

- La meua feina actualment és a la tècnica. El castell vist des de dintre és molt diferent, no pots ser objectiu del tot. És clar que em faria molta il·lusió poder pujar, però no és una qüestió vital.

ta gent que hi puja. L'Olga és la més tossuda; cal ser tossut per fer el pilar. El Fèlix ha estat qui ha rebut els canvis en el pilar, i per això se n'ha parlat molt, d'ell. Però crec sincerament que la clau del pilar ha estat l'Olga i el David. Tots han assajat molt, i el seu esforç ha revolucionat la colla. Això ens demostra que gent que inicialment no despun-

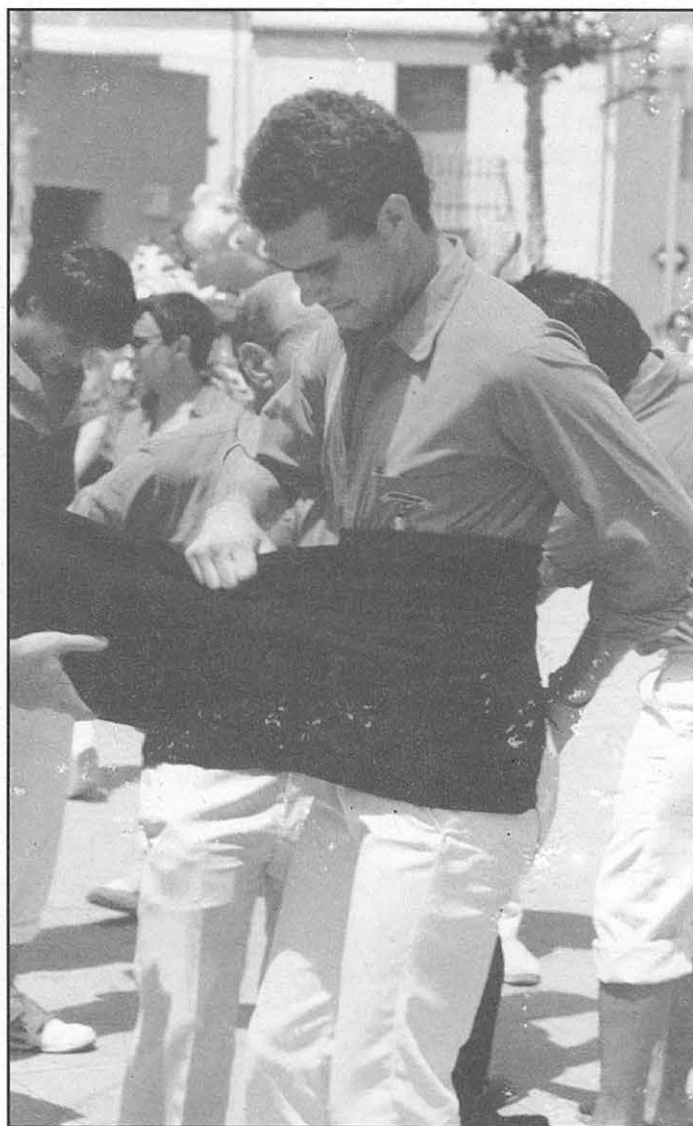
«Quan ets de la tècnica vols fer el castell, no vols que hi hagi problemes, i és per això que puja qui creiem millor a cada lloc.»

Si em decidís a pujar, no podria ensenyar aquella canalla que és en aquell racó assajant. Considero que així faig més servei a la colla, que és la que fa els castells. El menys important és qui puja. Quan ets de la tècnica vols fer el castell, no vols que hi hagi problemes, i és per això que puja qui creiem millor a cada lloc. Tinc molt clar que qualsevol torre de vuit, anant a galeres, també l'he feta jo, l'han feta els Castellers de Vilafranca.

Has viscut molt de prop el pilar. Quin ha estat el seu secret?

- L'assaig i haver trobat aques-

tava amb condicions innates per fer castells, gràcies a l'assaig, a la constància i a l'esforç, s'ha superat i ha aconseguit el que s'havia proposat. Per exemple, semblava impossible que el David Monteagudo pogués aguantar el que aguanta. L'Anna Claver, la Vanessa, el Faust, la Marta, tots han estat molt importants i han assajat molt intensament. I el que és més important: han tingut confiança en ells mateixos i han estat tossuts fins a aconseguir-ho.

Elephas Primigenius

Abans no comenci el concert, els directors també s'han d'enfaixar.

PINTOR-DECORADOR

ESTRANY, S.C.P.

Tel. 890 06 21

Gral. Vallès, 21, 2n

VILAFRANCA DEL Penedès

David i Olga, una parella pilanera

Des de quan formeu part de la colla?

Olga: - *Vam entrar junts al començament de la temporada 1991. De petita, jo volia ser enxaneta, però a casa meva no els feia gaire gràcia.*

David: - *L'afició em ve de quan vivia a Sant Quintí i hi venien els Falcons de Vilafranca per la Festa Major. No va ser fins que no vaig venir a viure a Vilafranca que no vaig entrar a la colla. Abans de la temporada 1991 que ha dit l'Olga, també vaig ser dels verds els anys 1981 i 1982, però no vaig pujar a cap castell...*

De qui va ser la idea d'assajar el pilar?

Olga: - *Jo, des de sempre, havia cregut que tenia mida de quart de pilar de sis.*

David: - *És clar que va ser l'Olga el motor del pilar. També va estar de sort de trobar dos bojos com el Fèlix i jo. En els moments difícils va ser ella qui*

va insistir. Quan el Carles Feiner "Negre", dels Minyons de Terrassa, va dir al Fèlix que es jugava un sopar per a tots que no faria mai el pilar de sis, aquell mateix dia vam demanar al Mènec que ens deixés assajar el pilar. Encara ens deu el sopar...

Es neix pilaner, o s'aconsegueix anant assajant?

Olga: - *Jo ja feia el pilar de quatre a segons, i vaig pensar que podia aguantar-lo a dalt. Volia fer el pilar de sis quan encara no havia fet ni el de cinc.*

David: - *Jo no m'ho acabava de creure, que podia fer-lo. Vam començar a assajar-lo sota la supervisió del Toni de Lloret. Fins que no vam polir el pilar de quatre net, el Fèlix no treballava gaire.*

Olga: - *Als primers assajos fèiem el pilar de tres net el Fèlix, el David i jo, intercanviant les posicions, és a dir, que de vegades anava jo a sota, de vegades*

hi anava el David; el Fèlix havia pujat d'anxaneta...

Quin és el pilar que us ha fet més satisfacció, i quin el que heu hagut de treballar més?

David: - *El pilar de sis de l'Arboç, per Santa Llúcia del 1994, va ser el que em va fer més il·lusió perquè va ser el primer. El pilar de sis de Salt va ser el que hem hagut de lluitar més; estava molt deformat i vam haver de defensar-lo molt.*

Olga: - *Al pilar de sis de l'Arboç de què parla el David vaig estar contenta, però també em vaig quedar una mica decebuda perquè va caure quan no ho esperava. Per a mi el pilar més maco va ser el de set a les Fires de Maig de l'any passat.*

David, quan vas començar a assajar el pilar, pràcticament ningú no pensava que tinguessis facultats per aconseguir-ho...

David: - *Sóc molt lluitador, i un repte, com més difícil és, més m'agrada. El pilar era un repte personal i em va servir per demostrar a moltes persones que podia fer-lo. Sempre havia cregut que hi havia possibilitats tècniques, tot i que fossin lluny. Lluita, sobretot lluita. Tinc molta força de voluntat i potser venir del*

«Quan el Carles Feiner, dels Minyons de Terrassa, va dir al Fèlix que es jugava un sopar per a tots que no faria mai el pilar de sis, aquell mateix dia vam demanar al Mènec que ens deixés assajar-lo. Encara ens deu el sopar...»

El David i l'Olga són dues peces fonamentals dels pilars. El fet que siguin una parella ben avinguda també fora dels castells, probablement deu haver influït també a l'hora de trobar la necessària compenetració dalt dels pilars.

món de l'atletisme em va donar aquesta mentalitat de maratonista.

Potser el pis del pilar en què pugues és el més tècnic. Com l'has adquirida, la tècnica. Qui ha estat la persona que més consells t'ha donat?

Olga: - A força de provar-ho molt he anat adquirint la tècnica. El primer intent de pilar de quatre net, el vaig tirar pel davant. Des de llavors vaig anar polint els defectes. A partir d'aquí, treball i convicció en un mateix. El pes no era cap problema. El que faltava era entendre'm amb qui tenia a sota per saber carregar-lo de pes en el moment necessari. Tot el pilar es va anar polint i tota l'estructura es va estabilitzar.

David: - Nosaltres vam mirar tots els pilars del Vendrell: fotos, vídeos, llibres... El meu exemple va ser el Pere Benet, que feia el pilar de quatre net en una rajola. Tots els pilars de quatre nets, intento fer-los amb els peus junts.

Sou conscients que el vostre treball no tan sols ha animat la colla, sinó que també ha desta-

pat una febre pilanera arreu del món casteller?

Olga: - Sí, però potser no ho vivim amb tanta intensitat o no li donem tanta importància com se li ha donat des de fora. Per exemple, quan he vist algun pilar de sis o de set d'altres colles, m'ha impressionat molt. Quan vaig pujar al cinc de vuit del dia de Sant Ramon de la Festa Major de l'any 1993, em va fer molta il·lusió perquè va ser una cosa màgica; no m'ho esperava. En canvi, he de descarregar cada pilar perquè, si no, puc quedar un pèl decebuda.

David: - Quan ho fas tu, veus que és la conseqüència lògica del treball; el fruit del treball constant.

Per què es van deixar de fer pilars?

Olga: - Perquè requereix molts assajos i perquè hi havia la fama que els pilars no feien colla. Els pilar tornen perquè estem arribant al màxim dels castells de nou. El pilar ha estat molt problemàtic en moltes colles. És una mica perillós perquè els que l'assagen el veuen com a molt

propi, no com de la colla, cosa que no ha passat amb nosaltres, ja que la colla l'ha viscut com un castell de tots i no tan sols dels qui pugen.

David: - Per a una colla, era un repte més atractiu fer castells de nou. Estic d'acord amb el David Miret: és la colla la que mana, la que diu quan es tira, qui puja. La colla decideix.

Parleu-nos una mica del treball del Fèlix, de l'Anna Claver, del Faust, de la Marta i de la Vanessa.

David: - El Fèlix és un superdotat, té un do natural. Encara que no sigui tan sistemàtic, és perquè no ho necessita. Té una virtut: que és una mica boig. Actualment el pilar ha aconseguit un grau de perfecció tècnica molt alt, però sense l'Anna i la Vanessa, que van tenir valor, serenitat i ambició d'intentar els primers pilars, no hauríem anat enlloc. Ara és més senzill perquè el pilar tècnicament és més superior, però abans anímicament era més fort. Hem tingut sort que tota la canalla és maquiíssima.

Olga: - El Faust i la Marta s'han trobat el pilar ja fabricat i han pogut treballar sense la tensió, la pressió que hi havia abans. Tenen una gran tècnica i són més petits, cosa que suposa que els pilars siguin més fàcils.

Com veieu el concurs d'enguany?

David: - El Melilla en sap i a més a més té sort. Tinc confiança. No hi ha cap explicació racional, tinc fe. Hem trencat molts mites darrerament i en continuem caient: per exemple descarregar torre, tres i quatre de vuit el dia 29; ser els primers a Sant Fèlix...

Olga: - Coincideixo amb el David. Hi ha bon ambient, la colla no té cap por, té més ganes que abans, és més lluitadora.

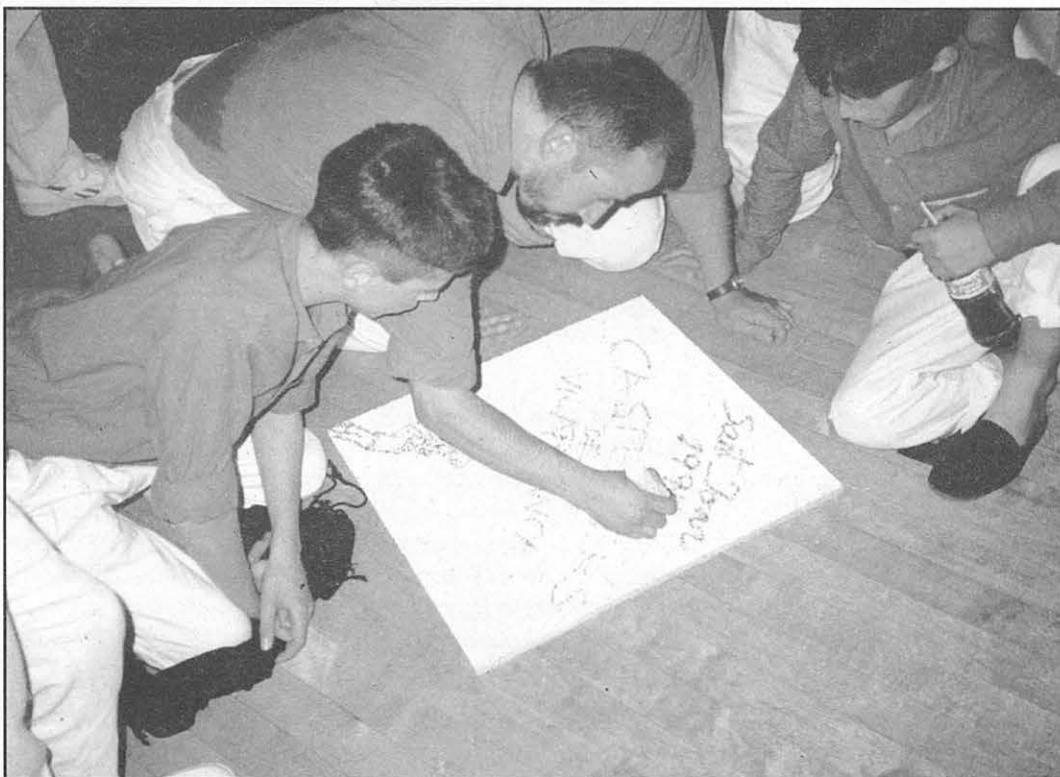
El veieu possible, el pilar de set sense folre?

David: - Si aquest any fem tota la feina que hem de fer, demanarem a la tècnica que ens el deixi assajar. Cal treballar-lo durant un any sencer només per veure si es podria intentar.

Olga: - No és tan desassenyat.

«Actualment el pilar ha aconseguit un grau de perfecció tècnica molt alt, però sense l'Anna i la Vanessa, que van tenir valor, serenitat i ambició d'intentar els primers pilars, no hauríem anat enlloc.»

«Si aquest any fem tota la feina que hem de fer, demanarem a la tècnica que ens el deixi assajar el pilar de set sense folre.»

Caldria fer un entrenament molt fort i pensant sempre en la possibilitat de no arribar a carregar-lo mai.

Teniu algun tipus de record especial per a algú que us hagi ajudat en la consecució dels pilars?

David: - El pilar, el vam poder intentar i assajar gràcies al Mènec. En alguns moments va ser l'única persona en el món, junt amb el Toni de Lloret, que va creure en els pilars en general i en el nostre en particular. Gràcies a ell el vam poder fer perquè insistia i insistia. També ens va ajudar molt el Toni Bach, que hi va perdre moltes hores i es va identificar plenament amb l'equip. A tots ells i a tota la colla, els hem d'estar agraïts per sempre.

Galofrè: "Caldria intentar un castell de deu: hi ha eufòria i la gent necessària"

A la processó del dia 31 de l'any 1961 el Galofrè encara no venia amb la colla. Era falconer. Tanmateix, això no va ser impediment perquè plantés el primer pilar de quatre a terços amb la colla. Aquest fundador dels Falcons junt amb el Mènec, el Miret, el Lluís Giménez i companyia, és un

dels molts exemples de la trajectòria de falconer a casteller que ha seguit una part important dels membres de la nostra colla. Passada la Festa Major ja va passar a formar part dels verds.

- Vam fundar els Falcons pensant en els castells, volíem que fos una escola de castellers, tot i que després van adquirir personalitat pròpia i es van desvincular de la idea dels fundadors.

Amb l'experiència que va adquirir anant amb els Falcons va començar a pujar als castells a terços, i de seguida va començar a fer castells de set, fins a aconseguir tota la gamma del tres, el quatre i el cinc de set.

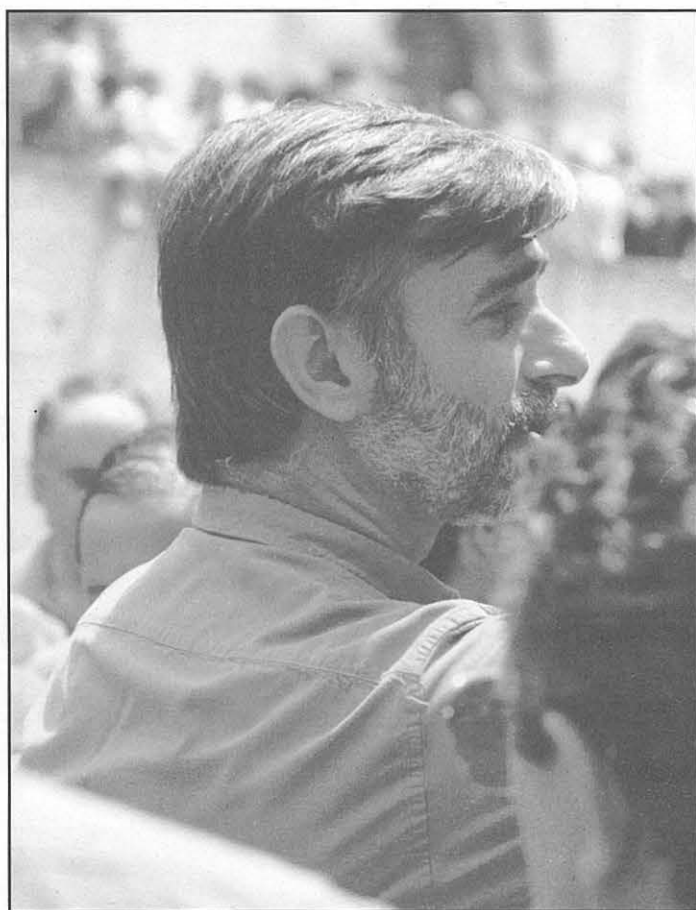
Josep, no vas assajar mai cap castell de vuit?

- Assajar sí, però res més. El Gabi Martínez recordo que em va dir "no t'hi escarrassis que no el faràs mai".

Junt amb amics de la seva colla, per exemple l'Eloi Miralles, el Joan i el Ramon Perelló, l'Isidre Esteve, va fundar la colla dels Rabassons, que, per qui no ho conegui, podria ser l'equivalent a una societat gastronòmica del País Basc, però amb l'excusa dels castells, això sí, sense deixar de banda bons tecs i bon ambient.

Com va sorgir la idea de fundar els Rabassons?

- En un aniversari de la colla, que abans se celebrava al Casino, va venir algú a fer el predicot de la festa i ens va parlar dels Xiquets de Valls, que al segle passat venien a Vilafranca amb carro. Espontàniament vam pensar que valdria la pena provar si era gaire dur venir amb carro i en quin estat de cansament s'arribava a Vilafranca per plantar-hi castells de nou. En principi ho vam parlar amb els amics, i després ho vam proposar a gent vinculada amb el món dels castells, la cultura popular, el folklore, com ara l'Oriol Rossell, el Josep Maria Santacana "Tiburón", el Sol, i d'aquí vam sortir els Ra-

«Sempre vaig pensar que era possible fer la torre de nou; només faltaven ganes i convenciment en les nostres possibilitats.»

bassons, com a colla d'amics afeccionada als castells i al món que l'envolta. Gairebé portem vint-i-cinc anys junts.

Com creus que ha influenciat la difusió massiva del fet casteller, l'aplicació de les tècniques d'organització actuals a estructures que provenen del segle passat?

- Hi ha una major afició als castells, tot i que a la nostra colla

s'està treballant amb sistemes bastant tradicionals. Actualment les persones han de substituir la fortalesa que els donava el treball físic, per una preparació física més planificada. És important, útil i recomanable fer alguna cosa per enfortir-se, ja que molts podem caure en el sedentarisme. Cal preparar el cos per a l'esforç que suposen els castells.

Gairebé trenta-cinc anys amb

la camisa verda li han fet viure moments de tots colors, encara que, com a tot casteller, en definitiva es recorden els moments bons.

Quin ha estat el moment més emotiu que has viscut com a casteller?

- La torre de nou, descarregar-la. Sempre vaig pensar que era possible fer la torre; només faltaven ganes i convenciment en les nostres possibilitats. Hi ha hagut dues etapes: inicialment les manilles no estaven clares, ja que no teníem referències de com les feien el segle passat, per la qual cosa les manilles eren un grup de gent que ajudava els quarts com podia, sense croses ni contraforts. Amb posterioritat les manilles es van treballar molt més i es van reforçar, alleugerint simultàniament el castell, amb la qual cosa la dificultat de l'estructura canvia molt.

Què en penses dels castells de deu: són factibles o, al contrari, ets partidari dels castells nets?

- Des del punt de vista de la colla, dels espectadors i de la participació és molt més espectacular un castell amb folre i manilles. Indubtablement és molt motivador ja que molta gent s'hi sent útil. Per contra, en els castells nets la participació és més petita i des de fora estant se'n valora menys la dificultat. En el moment en què ens trobem caldria que intentéssim un castell de deu, ja que hi ha eufòria i la gent necessària, i per la Festa Major o per Tots Sants podria ser possible. Al concurs, no hi veig la necessitat de provar cap castell de deu, perquè hem d'anar-hi a assegurar. Qui vulgui veure coses maques, que vingui a

Vilafranca; les novetats s'han de presentar al poble...

Però, per què no ens van bé els concursos?

- Hi havia manca de confiança en les pròpies forces, que de mica en mica s'ha anat guanyant. També és cert que hi ha hagut concursos en què hem tingut mala sort. Si aquesta temporada les coses van igual que l'any passat, arribarem al concurs amb la condició de favorits. Actualment la moral de la colla també és diferent. Hem de pensar que, per exemple, les colles de Valls han tingut l'enemic al mateix poble, i és clar que no pots tornar a casa si els altres t'han guanyat.

Quin ha estat el revulsiu per aconseguir la magnífica temporada de l'any passat?

- Penso que hi ha hagut tres motius fonamentals. En primer lloc, perquè ha entrat a la colla molta gent jove que li ha donat el potencial humà necessari per ser una colla de castells grossos. En segon lloc, la directiva nova no ha representat un trenca-

ment amb l'anterior, al contrari, ja que ha estat una millora del que ja s'havia fet. Finalment, fruit de la constància, hi ha hagut un pilar de sis que ha estat un revulsiu important per tenir una bona gamma de castells al voltant del pilar.

Trenta-cinc anys com a casteller punter són una carta de presentació envejable per a qualsevol. I qui es pensi que des de l'experiència els nervis es deixen enrera, que miri de trobar el Josep qualsevol dia trenta al corraló de Santa Maria: veureu com infinitat de vegades s'aparta el serrell amb la mà. Llavors podreu comprendre com n'és, d'important, el que anem a fer. I és que els serrells dels Galofrè són el termòmetre de les nostres actuacions. Com més es mouen, més grossa és la que es prepara...

Elephas primigenius

Distribuïdors: **HEMPEL**
PPG
OMAR
FERROLUZ
LEPANTO
OIKOS
TITAN

COMERCIAL REDIVA, S.A.

c/ Sant Sadurní, 66 - Tel. 892 23 95 - 892 24 04 - Fax 818 06 89
VILAFRANCA DEL Penedès

c/ Cep, 4 - Telèfon i Fax 66 77 68 - **EL VENDRELL**

Ctra. C-246, km. 42 - Pol. Ind. La Vilanoveta, Carrer M, 62
Telèfon i Fax 893 28 13 - **LES ROQUETES** - **Sant Pere de Ribes**

Els Castellers de Vilafranca donem les gràcies a Rediva per haver-nos donat el parquet del gimnàs.

Xavi Bages: "Tenim el quatre de nou net més a la vora del que ens pensem"

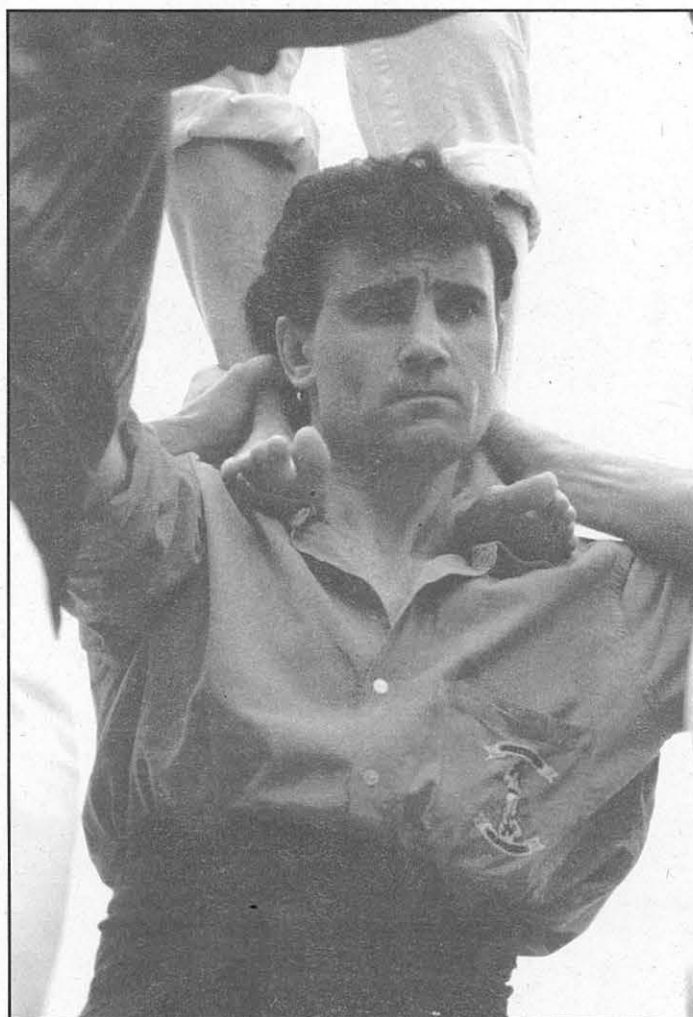
- Com a casteller, l'any 1974 vaig entrar a formar part d'una colla que es va fer a Vilafranca entre gent jove, que no va durar ni un any ja que després aquesta colla va ajuntar-se amb els Castellers. Com a aficionat els havia seguit des de sempre perquè m'agradaven, però no va ser fins a l'any 1979 que no vaig entrar a la colla. Has de pensar que abans no era com ara i, per exemple, per venir a assajar havíem de baixar de Guardiola tres en una derbi 98, amb un fret que pela-va...

Tu vas ser dels primers castellers que van venir de la comarca. Els verds som els castellers de tot l'Alt Penedès?

- És cert que potser vaig ser dels primers. Que jo recordi no hi havia ningú més, de la comarca. A la comarca, i no tan sols et parlo d'abans, sinó també d'ara, només hi ha una colla: els Castellers. Vilafranca és la capital i ha aglutinat tota la gent dels voltants, la incorporació de la qual, és clar, ha estat molt positiva per a la colla. En aquest sentit penso que els Castellers som la colla de l'Alt Penedès, no cal ser de Vilafranca per venir amb la colla.

El teu bagatge com a casteller ha estat important, ja que vas pujar als primers castells de nou a quarts. No et vénen ganes de tornar a intentar-ho?

- Vaig començar fent castells de set a terços, la temporada 80/81, i l'any 1982 ja vaig fer els pri-

«Vilafranca és la capital i ha aglutinat tota la gent dels voltants, la incorporació de la qual ha estat molt positiva per a la colla.»

«Ha estat una sort trobar les persones que pugen al pilar, les quals han tingut molta fe en elles mateixes i moltes ganes de treballar.»

mers castells de vuit. Quan vaig decidir deixar de pujar per dedicar-me a la tècnica no ho creia pas, que podria estar-me'n, però vaig veure que no era tan difícil, i d'aquesta altra manera també podia fer un servei a la colla.

Quin ha estat el castell que has valorat més?

- Com a casteller, la torre de

vuit que vaig fer a quarts l'any 1988 a la Festa Major de Sant Fèlix. Per a qualsevol casteller, la torre és molt important. Estàs sol, depens del teu treball; el sents més, el castell, que no pas un tres o un quatre. Creu-me que la torre és el castell més maco que pots fer.

Castells de deu o treure folres?

- Home!, el quatre de deu em faria molta il·lusió, però penso que pot portar molt de desgast a la colla. Potser a aquestes alçades de la temporada crec més en el quatre de nou net, ja que no comportaria tant de desgast i donaria més continuïtat a la colla. Tanmateix, crec que el quatre de deu és possible, ja que actualment tenim potencial per fer-lo. Si algú ha de fer el quatre de nou net, hem de ser nosaltres. Som els que el tenim millor perquè, el quatre, l'hem tingut sempre molt ben agafat. Sincerament crec que el quatre de nou net, el tenim més a la vora del que ens pensem. També podem descarregar el pilar de vuit i el quatre de nou amb l'agulla, sense oblidar el cinc de nou.

Com a membre de l'equip tècnic, podries explicar-nos com es planifica una actuació?

- Depèn de la plaça, de la gent de què disposis i de l'alçada de la temporada. Per exemple, a Vilanova, hi vam anar a fer la nostra actuació i no teníem cap necessitat d'intentar res d'agorarat. Treballem sobre unes estructures en concret que, si responen a l'assaig, les tirem a la plaça. D'altra banda, també hi ha actuacions determinades que requereixen dos o tres assajos específics, com ara Sant Fèlix o Tots Sants, en què has d'assajar manilles, i per això necessites un gran nombre de gent.

Consideres que el pilar ens ha donat ales i moral per aconseguir altres estructures?

- Ha estat un revulsiu total. En primer lloc perquè ens ha salvat actuacions com, per exemple, a Reus l'any passat. També ens ha permès de recuperar castells dels quals no s'havia parlat mai. Ha estat una sort trobar les persones que pugen al pilar, les quals han tingut molta fe en elles mateixes i moltes ganes de treballar. Els assajos i la fe han donat els seus fruits.

E.P.

ELS MILLORS PREUS PER A LA SEVA LLAR

- Menjadors i dormitoris de disseny exclusiu
- Grans ofertes "Massís" i tapisseria
- La millor relació preu / qualitat
- Consulti el nostre "Finançament gratuït"

OBSEQUI GRAN MATALÀS FLEX PER LA COMPRA D'UN DORMITORI

Quasi 100 anys d'experiència al seu servei

 Mobles Quer

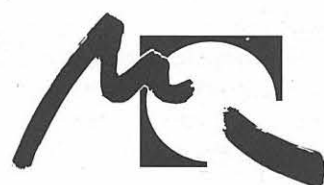
Avgda. Barcelona, 76
VILAFRANCA DEL PENEDÈS

Francesc Macià, 1
VILANOVA I LA GELTRÚ

El més avançat en disseny per la seva oficina informatitzada

LA NOSTRA ESPECIALITAT
ÉS NOMÉS EL MOBLE
D'OFICINA

Oficina Quer

c/ Carme, 3
Tel. 892 05 47 - Fax 892 03 04
VILAFRANCA DEL PENEDÈS

NOVETAT'96

*Visiti'ns i
l'informarem
de les línies
modulars*

MÉS DE 50 MODELS DIFERENTS PER MOBLAR LA SEVA OFICINA
TRANSPORT I MUNTATGE GRATUÏTS - MÉS DE 500 M² D'EXPOSICIÓ

La canalla hi diu la seva

"Fer castells no és perillós perquè quasi mai cauen, i és molt divertit"

Onze anys, i aquest en farà cinc que fa castells. Va començar amb la colla perquè un dia va emparar-se al monument que hi ha a la plaça del Penedès (abans, sortosament abans, de l'exèrcit), i una senyora que passava li va dir que

podia fer castells. Assegura rotundament que el seu pare, el Claver de les crosses, no va influenciar-la per res. Recorda que el primer castell important que va fer va ser el quatre de vuit, de cassoleta.

Tot i que en principi vam quedar només amb ella per tenir aquesta conversa que transcrivim, just quan començàvem a trencar el gel amb les primeres preguntes de tempteig van presentar-se el Faust, la Vanessa i la Maite, i el que havia de ser una sola entrevista a un dels elements més significatius de la canalla, sense desmerèixer-ne cap altre, va convertir-se en un diàleg (batibull) col·lectiu on tothom hi va dir la seva. Ja veureu que, amb opinions matisades, tenen una visió força comuna del que representen els castells i la nostra colla. I que per molts anys pugui ser.

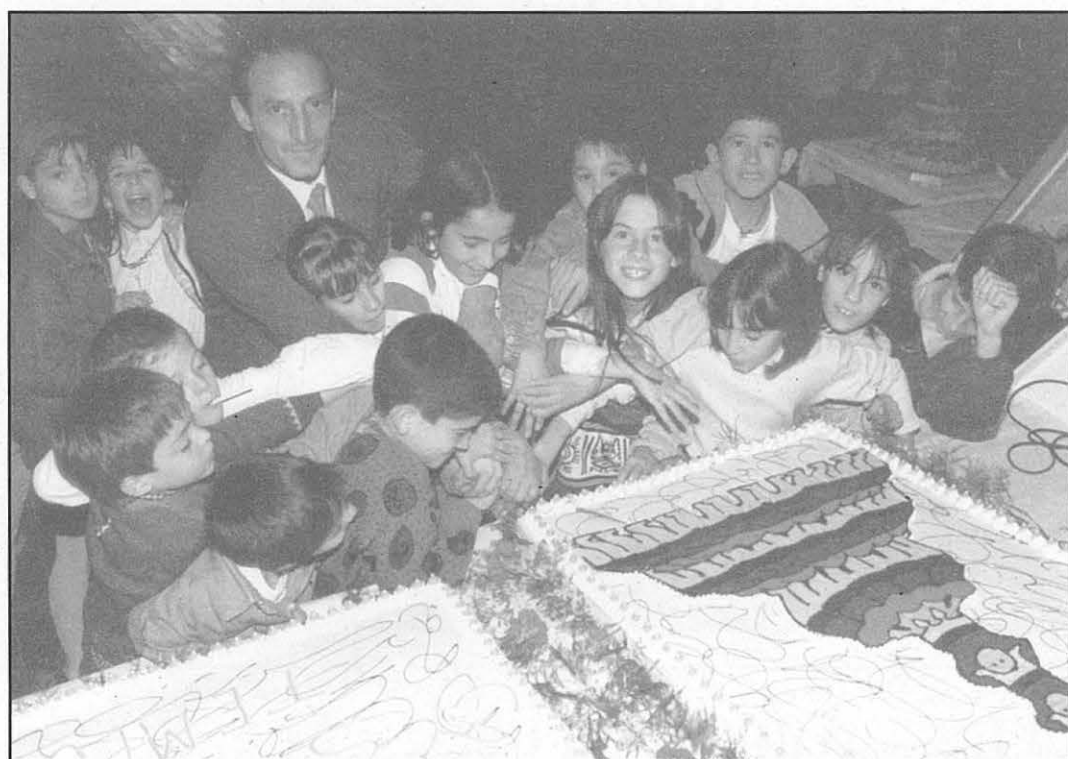
Com que no hi havia més remei que continuar l'entrevista amb tots o amb ningú, vam gosar de preguntar-los quina sensació es tenia fent castells de la importància dels que havien fet. Van coincidir tots a dir que no han tingut mai por; nervis, potser una miqueta.

Faust: - *Jo vaig tenir nervis amb el quatre de nou amb agulla.*

No n'hi ha per menys: mentre va tenir el tronc al davant, molt bé; però quan va desfer-se va quedar cara a cara amb les autoritats del balcó de la casa de la vila...

En canvi la Vanessa va confessar estar "molt nerviosa amb la torre de nou i amb el pilar de vuit", coincidint amb el parer de l'Anna. Si els de galeres tenim papallones a la panxa, imagineu-vos els que surten a la foto!

I ve-t'ho aquí, la pregunta del milió de dòlars, és a dir, qui guanyarà el concurs d'enguany, i com diu la cançó, tot el camp va ser un clam: "Nosaltres", tot i que a l'hora de triar el segon clas-

sificat va haver-hi disparitat d'opinions:

Anna: - *La Colla Vella.*

Faust: - *La Colla Jove.*

Vanessa: - *La Colla Jove de Tarragona.*

Quin ha estat el moment en què us ho heu passat més bé amb la colla, del que en teniu millor record:

Vanessa: - *Quan anem al Trànsit i quan vam anar a Euro-Disney. També quan vam anar l'any passat a fer castells a l'Arboç.* Malgrat la nostra insistència no vam poder escatir què va succeir a l'Arboç, tot i que s'intueix que el bon record és més aviat per un casteller que no pas pels castells...

Faust: - *A Montserrat perquè vam fer el pilar de set i el cinc de vuit, i també l'any passat per Tots Sants.*

Anna: - *A la Festa Major passada.*

Els són qui millor poden explicar la perillositat i el risc que comporten els castells, i és per això que tots van coincidir a dir que "fer castells no és perillós, ja que quasi mai cauen, i a més a més és molt divertit".

Han viscut la transició del Mènec, un segon amb unes espatlles com un armari, al Moreno, un personatge no gaire més alt que ells, però que no deixa de ser el cap de colla. "El Mènec era més tranquil. El Melilla només entra per la porta i ja està 'tu ja hauries de dur la faixa posada; tu fes això; tu fes allò'. És molt nerviós".

Ho han fet gairebé tot en el món dels castells, però no us penseu que no tenen objectius:

Faust: - *A mi m'agradaria fer*

el pilar de set. Per demanar que no quedi. Preneu-ne nota Miret, Monteagudo i Olga. A buscar un terç s'ha dit.

Vanessa: - *Jo preferiria el quatre de deu.* Perfecte. Ja trobarem el moment.

Maite: - *El castell que voldria fer és el tres de vuit aixecat per sota.* Uf!

Anna: - *La torre de nou sense manilles.* Tothom a la guai, que diu el Moreno.

No són grans perquè des d'allà dalt ens vegin lluny, petits. Ho són perquè en realitat esdevenen una prolongació dels qui, malauradament, toquem de peus a terra i anhelem poder acariciar una miqueta el cel. O, com a mínim, acostar-nos-hi per veure'l de més a prop.

Elephas Primigenius

TRANSPORT AIXÍ DE SENZILL

Senzillament això

Perquè ja comencem a
tenir experiència en
el transport i les
mudances.

Perquè ja són uns
quants anys al seu costat,
i fent-l'hi en seguirem
molts més.

Perquè vostè s'ho mereix
nosaltres confiem en vostè.

Confii en Detectrans.

AVANÇAT

Gràcies

-Detectrans
TRANSPORT

Amàlia Soler, 20 - Tel. 890 48 27 - Fax 890 43 22 - 08720 Vilafranca del Penedès

D'EXPRES

TOTPORTS

MUDANCES

Una actuació que se l'havia "empassada" la història

(o ni una sola temporada en blanc dels Castellers de Vilafranca en 47 anys d'actuacions)

Ja fa més d'un any que -per mor d'un escrit que em van demanar els amics de la comissió organitzadora de les Festes de Sant Raimon de 1995 i que fou publicat al programa corresponent- vaig haver d'escorcollar notícies referents a la diada del nostre copatró, Sant Ramon de Penyafort, a la premsa vilafranquina de l'època compresa entre l'any 1950, quan es va recuperar la festa popular després de molts anys, i el 1972, quan de nou deixà de celebrar-se (per bé que, com és sabut, es tornaria a recuperar l'any 1984). Més concretament, vaig anar repassant progressivament els exemplars dels setmanaris de la vila publicats immediatament abans i després de la festivitat de Sant Ramon de tots aquests anys. I així fou com, en arribar a l'any 1956, em vaig trobar amb el que podríem qualificar com una troballa força sorprenent i, almenys per a mi, ben agradable, per cert.

Abans d'entrar amb més detall en la notícia que ens ocupa, convé aclarir i recordar que, des de fa anys, hem vist escrit i repetit -i jo mateix n'he estat precisament un dels "culpables"- que els Castellers de Vilafranca havíem passat tot un any en blanc, és a dir, sense actuar. Aquesta afirmació, expressada d'aquesta manera, és certament del tot exacta; i és més, no va ser un any just, sinó més de quinze mesos. Ara bé, si insistim a manifestar que la nostra colla va estar tota la temporada del 1956 sense fer cap exhibició -que això és el que s'ha dit i s'ha escrit, repeteixo, en no pas poques ocasions- anirem errats del tot, com podrem veure tot seguit.

En efecte, tot fullejant el setmanari *Panadés*, número 738, any XVI -que presenta l'anècdota de portar una data errònia: 5

de desembre de 1956, quan en realitat correspon al 5 de gener de l'any esmentat-, vaig trobar anunciada una actuació castellera al programa d'actes de l'aleshores anomenada -i tots sabem bé prou quins són els motius- *Festividad de San Raimundo de Penyafort*. En un dels apartats d'aquest programa es pot llegir que «A las 12, en la plaza del Generalísimo, se disparará una fortísima traca, levantándose a continuación por los CASTELLERS DE VILAFRANCA sus atrevidos Castillos, Torres y Pilares...».

En un primer moment, vaig pensar que es tractava d'una informació rutinària, calcada a la dels quatre anys anteriors (1952-1955) en què els castellers havien participat a la festa. No debades, sempre havia sentit dir als capdavaners d'aquella època que la darrera vegada que la colla havia actuat amb camises rosades i/o vermelles havia estat a mitjans del mes de desembre anterior, al camp de les Corts del Futbol Club Barcelona, en ocasió del tradicional festival benèfic organitzat pels populars locutors radiofònics, senyors Dalmau i Viñas.

Una primera ullada -massa ràpida, com veurem després- al número següent del *Panadés* va corroborar allò que ja em temia, és a dir, que de castells res de res. Però, vet aquí que, lluny de deixar clos i resolt aquest afer, vaig fullejar uns dies més tard l'altre setmanari vilafranquí d'aquells temps: *Acción Católica*. A l'exemplar corresponent al 4 de gener d'aquell any 1956 (número I, any XVI) també es publicava el mateix programa d'actes de la festa. Res de nou, doncs. Tanmateix, la informació apareguda deu dies després, o sigui el 14 de gener (en el número 2 se-

El Garça, segon per l'esquerra en aquesta foto presa a Vilanova (5-8-1954), va dirigir l'única actuació vilafranquina de 1956.

Ante cincuenta mil espectadores congregados en el campo de Las Corts, se celebró el festival benéfico de Radio Nacional, que constituyó un rotundo éxito. En las fotografías, el popular «señor Dalmau», ataviado para una ascensión en globo que no llegó a efectuar y los «castellers» elevando sus atrevidas construcciones humanas

El Correo Catalan (9-12-1953).

güent), desmuntava tota aquella vella teoria exposada en el sentit que els Castellers de Vilafranca no havien fet cap actuació l'any 1956. Contràriament, doncs, avui podem precisar que sí que en van fer, perquè en un dels apartats de la gasetilla titulada «Vilafranca celebró su fiesta mayor de invierno el pasado día 8» figuren aquestes anotacions: «...Por la mañana, a continuación de los solemnnes cultos religiosos celebrados en la Basílica de Santa María, se disparó una potente traca, elevando al frío cielo invernal sus castillos y torres la "colla" de Castellers de Vilafranca, presenciándolo las autoridades y gran número de público...».

No us podeu pas imaginar l'íntima satisfacció que em va envair en llegir aquestes ratlles que modificaven substancialment un bocí una mica fosc de la nostra història castellera. Animat per l'èxit, uns dies més tard vaig voler repassar, de nou, i amb més deteniment, l'exemplar del *Panadés* del mateix dissabte, 14 de gener. I aleshores, amb més fortuna, vaig descobrir una columneta que m'havia passat desapercebuda en el primer escorcoll, el contingut de la qual -tot i pecar del mateix mal que la notícia de l'*Acción Católica*, puix que tampoc no especificava els castells fets- confirmava igualment l'actuació dels Castellers. Sota el títol de *La Festividad de San Raimundo de Penyafort*, el columnista s'expressava en aquests termes (ho transcriu literalment per tal que el lector pugui adonar-se del llenguatge que s'estilava en aquells anys): «El pasado domingo, día 8, se celebró en nuestra villa con todo esplendor la festividad de San Raimundo de Penyafort./ De unos años acá, Vilafranca ha querido revivir las antiguas fiestas de San Raimundo, celebrando cada año el día 7 de enero (por concesión especial del Sumo Pontífice) su fiesta mayor de invierno, ya que el resto del mundo católico la celebra el día 23 del mismo mes./ Esta fiesta que la villa dedica a su preclaro hijo ilustre San Raimundo de Penyafort, va tomando cada año más calor y entusiasmo entre los vilafranqueses./ El Oficio celebrado en la Basílica con

asistencia de todas las Autoridades y representantes de la villa, fue solemnísimo, así como la devota procesión./ Los demás actos, estuvieron concurridísimos, tanto la exhibición de los "Castellers de Vilafranca", como el selecto concierto "Coral T.L. Victoria».

Com sigui que, al final de l'any 1955, el cap de colla vilafranquí, Ramon Sala, havia marxat a viure a Barcelona i que el fundador, Oriol Rossell, es trobava fora del país, la pregunta que s'imposa és aquesta: qui va dirigir, doncs, la colla aquell 7 de gener (o bé el dia 8, perquè, com hem vist, els dos setmanaris vilatans no es posen d'acord en la data) a la plaça de la Vila, aleshores *del Generalísimo*? Vaig decidir, llavors, comunicar la notícia al bon amic -i dirigent de la colla en aquella època- Joan Bolet i Matteu, que tots coneixem com el *Garça*, i aquest, després de rumiar una estona, va recordar finalment que els organitzadors de la festa l'havien anat a trobar a ell, precisament, per tal de dur a terme l'exhibició. Segons m'explicà, la feina fou seva a l'hora de reunir un grup de castellers amb prou garanties i el cas és que, tot i que en un primer moment no recordava quins castells s'havien fet, més tard va precisar que en fallar un primer intent de tres de set, va fer anar a buscar el *Garcelló* a la pista del Casal (on jugava a hoquei sobre patins) i finalment es va poder descarregar.

Penso que la importància d'aquesta troballa, a banda del que ja he comentat, rau també en el fet que, quan d'aquí a un parell d'anys celebrarem les nocces d'or de la colla, no caldrà matisar que la commemoració d'aquest cinquantenari no és correcta del tot -per la raó exposada que fins ara hi havia hagut la certesa de no haver actuat durant tot l'any 1956-, sinó que podem dir amb orgull que els Castellers de Vilafranca, ni que sigui pels pèls, no hem passat cap temporada en blanc en aquests cinquanta anys d'història de la colla i que, per tant, podem festejar-los ben aviat amb tota la dignitat del món i amb tot els mereixements que la nostra trajectòria ens atorga.

E.M.F.

Tres de set a Barcelona (24-9-1954).

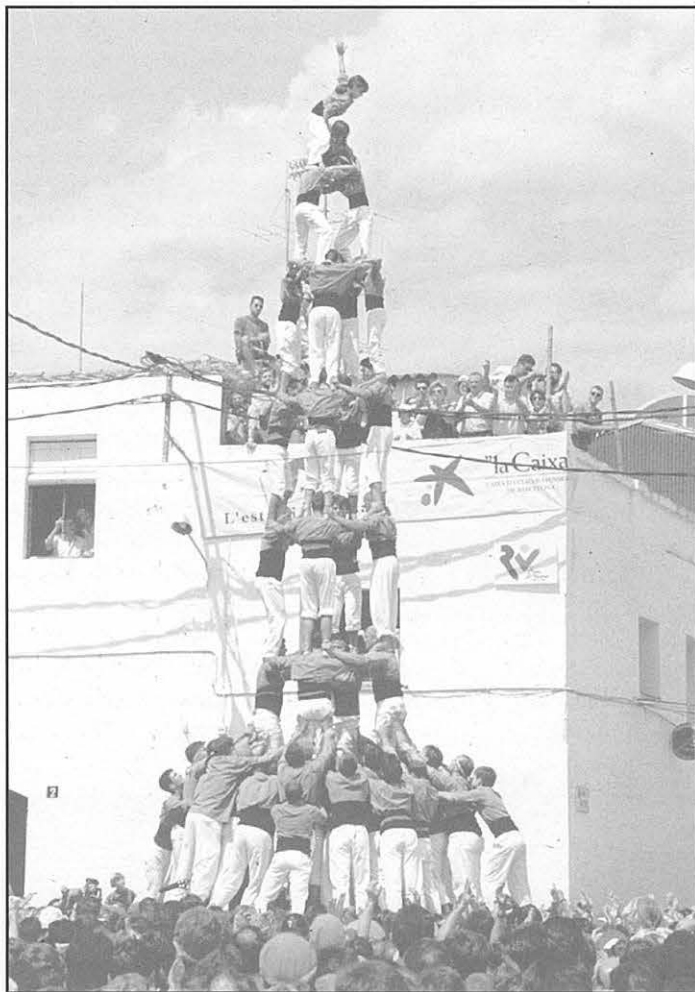

Tres de set a Vilafranca (31-8-1955).

Els castells del 94

Data	Lloc	Motiu	1/5	2/6	4/7	3/7	4/7 a	5/7	2/7	4/8	1/6	3/8	2/8 f	4/8 a	4/9 f	3/9 f	2/9 fm
16-01	Vilafranca	Festes Sant Raimon	D					D	D	Id-C							
05-02	Lido de Venècia	Exhibició	D	2D		D	D										
05-02	Venècia	Exhibició Pl. Sant Marco	D	D		D											
06-02	Venècia	Exhibició Pl. Sant Marco (Pluja)		D													
06-02	Mestre	Exhibició		D	D	D											
20-03	Girona	10è Aniv. Esc. Of. Idiomes	D	D	D	2D	D	D									
23-04	Begues	Sant Jordi	D	D	D	D											
24-04	Vilanova	Festa Bordegassos	D					D	D	D							
01-05	Can Cartró	Festa Major	D	D	D	D		D	D								
15-05	Vilafranca	Fires	D					D	D	D			I				
28-05	Villeurbanne	Printemps des Associations	D	D	D	D											
29-05	Lió	Exhibició	D	D	D	D											
04-06	Vilafranca	Torneig l'Anxaneta	D	D													
05-06	Cornellà	Festa Major	2D					D	D	D							
10-06	Vilafranca	Assaig							D								
12-06	La Palma de Cervelló	75è Aniv. Club Futbol	D	D	D	D											
18-06	Alcover	Festa Xiquets	D					D	Id-Id	D							
23-06	Amsterdam	Exhibició	D	D	D	2D											
24-06	Enschede	Exhibició	D	D	D	D											
25-06	Aalten	Exhibició	D			D											
25-06	Almelo	Exhibició	D	D		D											
25-06	Emmen	Exhibició	D		D												
25-06	Enschede	Exhibició		D													
26-06	Brussel·les	Exhibició	2D	D		2D	D										
02-07	Vilafranca	Sant Julià	D-C					D	D	Id-Id							
08-07	Vilafranca	Assaig						D	D								
09-07	Barcelona	25è Aniv. Castellers	2D					D	D			Id-C					
16-07	Sant Martí Sarroca	Festa Major	D	D	D	D		D				Id-Id	C				
17-07	Els Monjos	Festa Major	D						D			Id-Id	C				
24-07	Sant Jaume dels Domenys	Festa Major	2D					D	D	D		C					
06-08	Vilanova	Festa Major	2D						D			D	D				
15-08	La Bisbal	Festa Major	3D					D				Id-C			D		
21-08	Igualada	Festa Major	3D							D		D	D				
28-08	L'Arboç	Festa Major	3D							D		D	D				
29-08	Vilafranca	Festa Major	7D-10					D		D		D					
30-08	Vilafranca	Festa Major	5D	D				I		D					I	I-I	
31-08	Vilafranca	Festa Major	5D					D					Id-I		D		
09-09	Vilafranca	Assaig						D	D								
10-09	Vilafranca	Sorteig Verema	D					D	D			C					
11-09	Sant Celoni	Festa Major	3D			D	D	D									
23-09	Vilafranca	Assaig						D	D								
24-09	Barcelona	Festa Major	2D					D	D						C		
25-09	Calella de Mar	Fires	D			D	D	D									
02-10	Tarragona	Concurs	D									D	D		D	I	
05-10	Sant Martí Sarroca	Can Ravell	D			D	D										
09-10	Can Rubió	Festa Barri	D			D	D	D									
12-10	Vilobí	Festa Most	D	D			D		D	Id							
16-10	Montserrat	Romiatge	2D		D							D	D		D		
22-10	Vilafranca	Inaug. carrer Miguel Torres	D														
01-11	Vilafranca	Tots Sants	2D									D			D	I-I	
05-11	Vilafranca	Beatificació Mare Ràfols	D														
13-11	Sitges	I Trobada Colles del Penedès	D							D		C	C				I
06-12	Barcelona	Illa Diagonal	D	2D		D	D	D									
11-12	L'Arboç	Fira Santa Llúcia									C	C	D		D		I
Descarregat			76	22	12	23	9	14	17	13		7	6		6		
Carregat			2							I	I	6	2		I		
Intent desmuntat								2	4			4		I			
Intent llenya								I				I	I	I	I	3	4

1994, quatres de nou... i pilar de sis

El quatre de nou amb folre va ser el castell de l'any 1994. El vam descarregar en sis ocasions i el vam carregar una altra vegada. En total, doncs, set aletes a aquesta construcció que van fer, ja aleshores, que ens situéssim com la colla que la domina millor. Però en l'última exhibició de l'any es va posar la primera pedra al sensacional 1995 que hem viscut. En l'actuació de Santa Llúcia, a l'Arboç, vam carregar el pilar de sis i, encara que ara ens quedi molt lluny, val la pena concedir el valor just a aquest pilar que, de fet, va obrir les portes de la millor temporada de la història.

Castells de vuit a la plaça de Sant Jaume. Com que es complien vint-i-cinc anys del naixement dels Castellers de Barcelona, ens vam reunir a la plaça de Sant Jaume la Vella de Valls, els Nens del Vendrell, els Castellers de Barcelona i nosaltres. Vam començar amb el pilar de quatre d'entrada a la plaça i, un cop a dins, vam continuar descarregant el quatre de vuit. A la segona ronda vam haver de desmuntar el tres de vuit, castell que vam carregar en un segon intent, i vam acabar descarregant la torre de set i dos

pilars de cinc simultanis. (XXV aniversari dels Castellers de Barcelona, plaça de Sant Jaume, Barcelona, 9 de juliol).

La gamma de castells de set. A la Festa Major de Sant Martí Sarroca vam fer quasi tota la gamma de castells de set: la torre, el tres i el quatre. Vam acabar enlirant un pilar de cinc. En la cercavila d'abans de l'actuació havíem aixecat castells de sis nets, un pilar de quatre i un cinc de sis, entre d'altres. (Festa Major de Sant Martí Sarroca, 16 de juliol).

Carro gros i torre de vuit carregada. El quatre de vuit va ser el castell inicial de l'exhibició de la Festa Major dels Monjos, i cal dir que el vam descarregar amb autoritat, cosa que feia pensar el millor. Però després l'actuació es va torçar una mica perquè vam haver de desmuntar dues vegades sengles intents de tres de vuit i, com que amb el tres no ens en sortíem, vam tirar la torre de vuit amb folre, construcció que vam poder carregar. Dos pilars de cinc simultanis van cloure la nostra inter-

venció a la plaça de Pau Casals. (Festa Major dels Monjos, plaça de Pau Casals, Santa Margarida i els Monjos, 17 de juliol).

Actuació de castells de vuit. A l'última sortida del mes de juliol va aconseguir de carregar el tres de vuit, junt amb el quatre de vuit i la torre de set, tots dos descarregats. De propina, encara hi vam plantar un cinc de set i dos pilars de cinc simultanis. (Festa Major de Sant Jaume dels Domenys, 24 de juliol).

Primera gran exhibició de castells de vuit de l'any

Amb el mes d'agost a sobre, tothom es va posar a la feina i, gràcies a aquest fet, vam completar una excel·lent actuació a la Festa Major de Vilanova, que sempre ha estat una plaça ben favorable. Així hi vam descarregar el tres de vuit, la torre de vuit amb folre i el quatre de vuit, junt amb el pilar de cinc. Era un inici d'agost immillorable que no feia pensar que tindríem un final de mes tan desafortunat. (*Festa Major de Vilanova, plaça de l'Ajuntament, Vilanova i la Geltrú, 6 d'agost*).

L'agost va començar amb una actuació de gran nivell a Vilanova, on vam descarregar la torre de vuit i el tres de vuit, entre d'altres castells d'aquesta alçada.

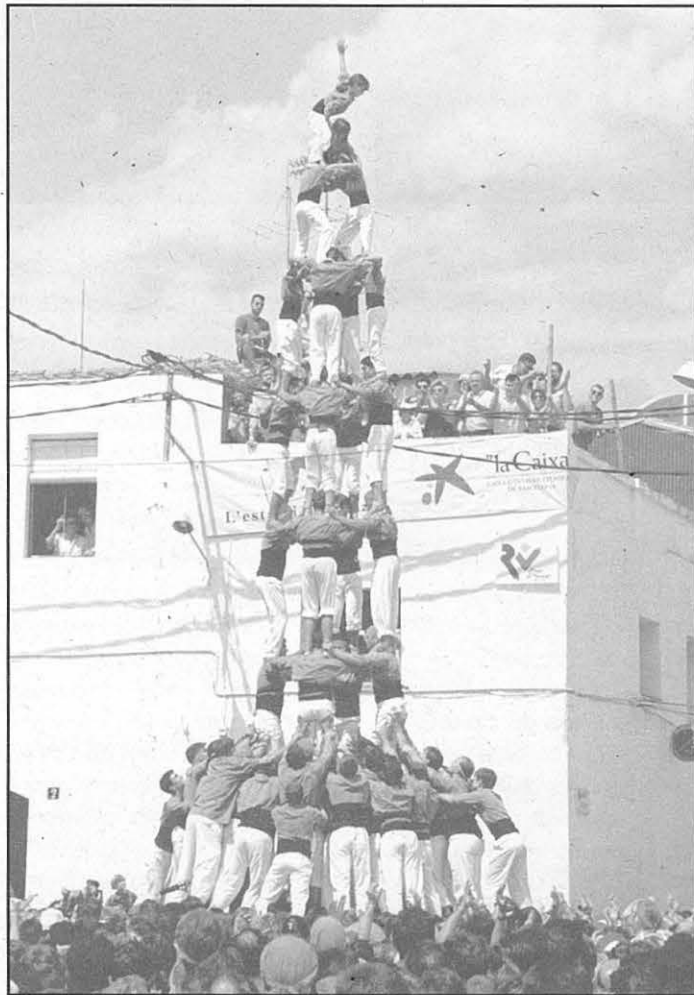
Una altra exhibició de torre, tres i quatre de vuit

A Igualada, hi vam aconseguir els mateixos castells que havíem plantat a Vilanova uns dies abans. D'entrada vam voler treure'ns l'espina del tres de vuit de la Bisbal, i vam descarregar el castell. El bon nivell va continuar a la segona ronda en què hi vam descarregar una altra torre de vuit folrada, la primera que fèiem en aquella plaça. Enmig dels elogis que, com és habitual, ens oferia el *Marcelino* des del micròfon de plaça, i en justa correspondència, vam completar la brillant exhibició descarregant un esplèndid quatre de vuit. Un pilar de cinc de comiat -abans n'havíem fet un a sortida d'ofici- i un altre davant de *Cal Marcelino* van posar el punt i final de la sortida a la capital de l'Anoia. (*Festa Major d'Igualada, plaça de l'Ajuntament, Igualada, 21 d'agost*).

El primer quatre de nou que es veu a la Bisbal

La plaça més castellera sense colla pròpia, és a dir, la de la Bisbal del Penedès, no havia vist mai un quatre de nou amb folre i nosaltres vam tenir l'honor de fer-hi el primer. Precisament per reconèixer aquesta efemèride, uns mesos després d'aquella diada, els bisbalencs van col·locar una placa a la mateixa plaça de Sant Jordi en què es recorda el nostre castell. A banda d'aquesta singularitat, el castell més important que vam aixecar a l'exhibició bisbalenca també va servir per afrontar el primer castell de nou de la temporada, i les coses no podien sortir millor. D'arrencada, vam plantar aquest magnífic quatre de nou amb folre que, tot i que treballat, es va descarregar amb suficiència.

A la segona ronda vam tornar a topiar amb problemes a l'hora de tirar el tres de vuit i, després d'haver de desmuntar un primer intent, només vam poder carregar el segon. Per acabar, abans de fer els dos pilars de comiat vam descarregar la torre de set. (*Diada de la Mare de Déu d'Agost, plaça de Sant Jordi, La Bisbal del Penedès, 15 d'agost*).

Gràcies als Castellers de Vilafranca, la població de la Bisbal del Penedès va poder veure per primera vegada un quatre de nou amb folre, la diada de la Mare de Déu d'Agost.

El tres de vuit va iniciar una excel·lent actuació de Festa Major a Igualada.

Torre, tres i quatre de vuit abans de Festa Major

Ben bé a les mateixes portes de la Festa Major de Vilafranca del Penedès, vam repetir actuació de torre, tres i quatre de vuit descarregats, aquest cop a l'Arboç del Penedès.

Després d'entrar a la plaça amb el pilar de quatre caminant, vam seguir el mateix pla que ens havíem plantejat uns dies abans a Igualada, o sigui, vam començar descarregant el tres de vuit - al qual semblava que havíem agafat les mides d'una vegada -, vam continuar fent la torre de vuit amb folre i vam acabar descarregant el carro gros. L'excel·lent actuació arbocenca, magnífic preludi d'una Festa Major que després no va complir les expectatives va finalitzar amb dos pilars de cinc. (*Festa Major de l'Arboç, carrer Major, L'Arboç del Penedès, 28 d'agost*).

A l'Arboç vam descarregar la torre de vuit i vam fer un bon assaig de la Festa Major.

Sant Fèlix no es porta gens bé i Sant Ramon ho arregla una mica

La Festa Major del 1994, i especialment la diada de Sant Fèlix d'aquell any, no passaran a la història de la colla, i, si ho fa, no s'inscriurà a les pàgines més brillants precisament. Tocats per una mala sort desmesurada, no ens va sortir res del que vam intentar durant tota la diada principal. Tot i amb això, cal destacar que els altres dos dies no van ser tan dolents ja que, el 29, vam descarregar tres i quatre de vuit, i el 31 vam fer el quatre de nou amb folre, el millor castell dels tres dies, aixecat en circumstàncies ben especials.

Bona vigília

El dia 29 vam fer una bona exhibició. Primer vam descarregar el carro gros, però afegint-hi un pilar de cinc al mig per provar l'estructura de quatre de vuit amb l'agulla. Després vam fer el cinc de set i a l'última ronda vam tornar a descarregar el tres de vuit. Mentre enlairàvem el pilar de cinc, ni el més pessimista de la colla es creia el que ens esperava. (*Festa Major de Vilafranca, plaça de la Vila, Vilafranca del Penedès, 29 d'agost*).

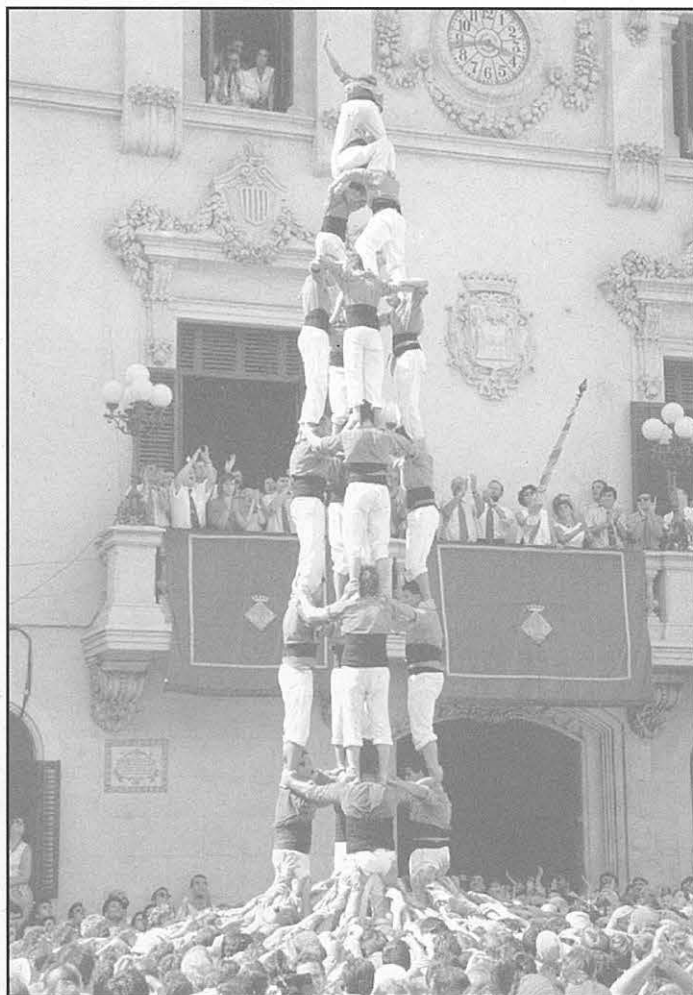

La destacada actuació del dia 29 no podia fer pensar la malastrugança del 30.

Un Sant Fèlix de pega

El dia 30 va ser molt dur i aquesta vegada sí que es pot afirmar que el sant patró no es va portar gens bé, o potser és que era de vacances. El color negre (i no pas de la faixa precisament) va començar a planar sobre la colla quan, a la primera ronda, ens van caure dos intents de tres de nou amb folre. Veient com es plantejava la diada, vam decidir canviar d'estructura i anar pel quatre, però l'infortuni continuava i també vam fer llenya en l'in-

tent. Les circumstàncies, doncs, ens van obligar a rebaixar les pretensions i, així, finalment vam fer un castell: el quatre de vuit. I per si algú encara dubtava que tots plegats ens havíem llevat amb el peu esquerre, fins i tot ens va caure un intent de torre de set. Per tant, vam optar per fer els pilars de cinc (dos) i cap a casa. Emprenyats com una mona, però cap a casa! (*Diada de Sant Fèlix, plaça de la Vila, Vilafranca del Penedès, 30 d'agost*).

El quatre de vuit va ser l'únic castell que ens va sortir bé en una desafortunada diada de Sant Fèlix, en què semblava que ens haguéssim llevat amb el peu esquerre.

Un quatre de nou per salvar la Festa Major

Convé recordar aquí el valor que va tenir l'actuació del dia de Sant Ramon, atès com havia anat el dia anterior. Amb la moral un xic ressentida i amb alguns lesionats, vam fer el cor fort i vam proposar-nos de arreglar una mica la Festa Major. Així les coses, vam tirar el quatre de nou com a primer castell de la jornada i vam demostrar que el castell hi era de sobres i que el que havia passat vint-i-quatre hores abans no era gens normal.

Un cop descarregat el quatre de nou (el segon de l'any), vam tirar un castell inèdit al segle XX: el quatre de vuit amb l'agulla al mig. El primer intent es va haver de desmuntar i un segon intent va caure quan començaven a sortir els dosos del quatre. Els últims castells del dia van ser la torre de set (aquest cop descarregada) i dos pilars de cinc. (*Diada de Sant Ramon, plaça de la Vila, Vilafranca del Penedès, 31 d'agost*).

El quatre de nou amb folre de la diada de Sant Ramon va tenir molt de valor tenint en compte com havia anat el dia 30.

Castells a la rifa. Per animar un xic el *Sorteo de la Vendimia*, vam actuar a la plaça de Jaume. No ens va tocar res però hi vam descarregar la torre de set i un pilar de cinc, i hi vam carregar el tres de vuit. (*Sorteo de la Vendimia, plaça de Jaume I, Vilafranca del Penedès, 10 de setembre*).

Castells de set a Sant Celoni. L'endemà ens vam desplaçar a Sant Celoni per fer-hi el quatre de set amb l'agulla, el cinc de set, el tres de set i un pilar de cinc portat al balcó. (*Sant Celoni, 11 de setembre*).

A prendre les aigües. Un cop passada la Mercè, i abans d'afrontar el Concurs de Tarragona, vam anar a prendre les aigües a Calella de Mar, on vam fer el quatre de set amb l'agulla, el tres de set, el cinc de set carregat i un pilar de cinc. (*Calella de Mar, 25 de setembre*).

Primer quatre de nou que es fa a Barcelona

Si a meitats d'agost havíem descarregat el primer quatre de nou que es feia a la Bisbal, la diada de la Mercè tornàvem a fer història carregant el primer quatre de nou que es veia a la plaça de Sant Jaume. El quatre de nou amb folre va obrir plaça i, tot i que només es va poder carregar, era el tercer que coronàvem i el primer que es plantava en aquell marc. La caiguda d'aquest castell, però, va influir decisivament en el desenllaç final de l'exhibició ja que, en les rondes següents, vam haver de deixar de banda el programa que teníem pensat i vam haver de conformar-nos descarregant la torre de set, el cinc de set i un pilar de cinc. (*Diada de la Mercè, plaça de Sant Jaume, Barcelona, 24 de setembre*).

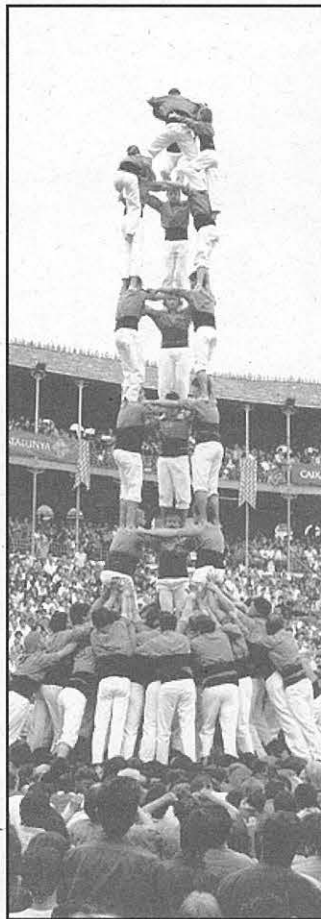

La plaça de Sant Jaume va esclatar d'alegria davant el primer quatre de nou amb folre que s'hi feia.

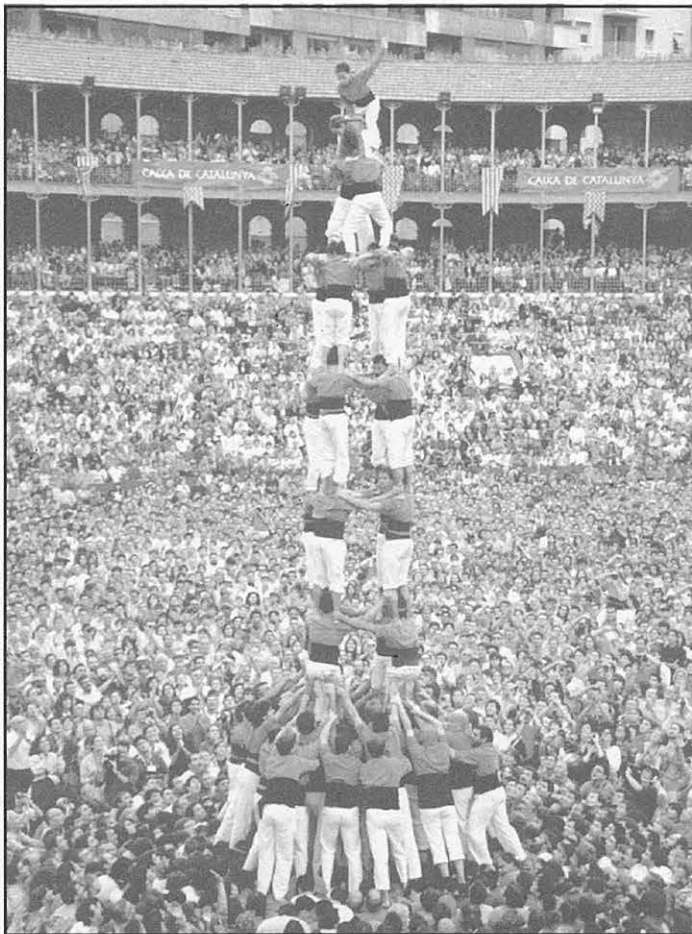
El nostre millor concurs

Les coses són com són i, malgrat que vam quedar en quarta posició, l'actuació dels Castellers de Vilafranca al Concurs de Tarragona de l'any 1994 és la millor que nosaltres haguem fet mai en aquest certamen. En la primera intervenció hi vam descarregar un quatre de nou amb folre de postal: senzillament, perfecte (el quart de la temporada). Era la primera vegada que descarregàvem un castell de nou a la plaça de toros tarragonina.

A la segona ronda no ens van sortir tan bé les coses i ens vam quedar ben bé a un pas de carregar el tres de nou. A conseqüència d'aquesta caiguda, vam haver de tirar la torre de vuit amb folre, que vam descarregar, i finalment el tres de vuit, que també vam portar a bon terme. Vam acabar amb el pilar de cinc. En resum, doncs, el quatre de nou amb folre, la torre de vuit folrada i el tres de vuit constitueixen la millor exhibició global que haguem fet en un concurs de castells. (*Concurs de Castells de Tarragona, plaça de toros, Tarragona, 2 d'octubre*).

El fet de no poder carregar el tres de nou amb folre va fer variar el programa del Concurs de Castells de Tarragona.

Un esvelt quatre de nou folrat va obrir la nostra participació en el Concurs de Tarragona.

Més castells de set. A Cal Rubió, hi vam desplegar una bona mostra de castells de set: quatre de set amb l'agulla, tres de set, cinc de set i, per finalitzar, una torre de sis semineta. (*Festa Major de Cal Rubió, 9 d'octubre*).

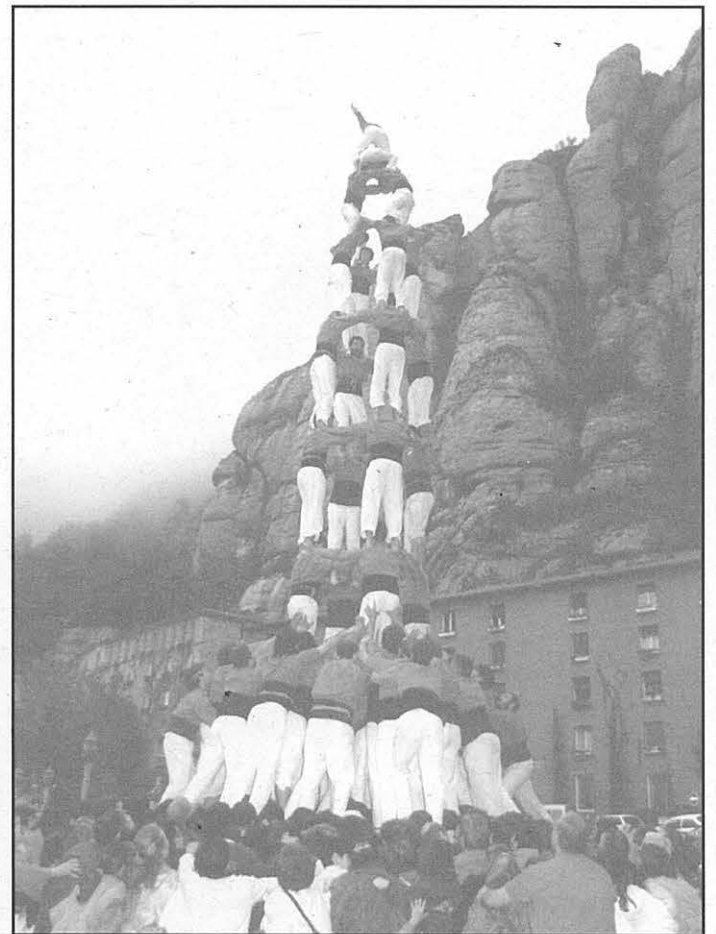
Torre de set. Vam començar l'actuació de Vilobí fent una

petita exhibició al poliesportiu, on vam plantar el cinc de sis net i la torre de sis. Després vam anar a la plaça, on vam fer un intent de quatre de vuit, desmuntat per problemes a l'estructura del tronc, un quatre de set amb l'agulla descarregat, un torre de set descarregada i un pilar de cinc. (*Festa Major de Vilobí, 12 d'octubre*).

El castell de nou més alt

A mitjan del mes d'octubre vam descarregar un altre quatre de nou amb folre històric. No tan sols per les condicions meteorològiques en què ho vam dur a terme (enmig de la boira i caient quatre gotes), sinó perquè és el primer castell de nou que es basteix a la muntanya santa de Montserrat, a la plaça del Monestir, i probablement és el que s'ha fet a més alçada. L'exhibició de Romeria, doncs, va servir per apuntar-se un quatre

de nou amb folre força treballat, un tres de vuit i una torre de vuit amb folre (és a dir, la mateixa actuació del Concurs de Castells de Tarragona, que no està gens malament). Vam acomiadar-nos de la Mare de Déu de Montserrat, altrament anomenada la Moreneta, fent dos formosos pilars de cinc simultanis. (*Actuació de la Romeria de Vilafranca del Penedès a Montserrat, plaça del Monestir, Montserrat, 16 d'octubre*).

Aquest és probablement el quatre de nou que s'ha descarregat a més alçada.

A un pas de la torre de nou

Mai no havíem estat tan a prop de coronar la torre de nou com aquell u de novembre de 1994. Tots Sants s'havia plantejat per fer d'una vegada la torre i, per tant, vam encarar el castell per obrir plaça. Cal destacar el bon muntatge del peu, del folre i de les manilles, i també la gran solidesa que presentava tota l'estructura. Semblava evident que aconseguiríem la desitjada torre, però quan l'enxaneta ja era a punt de fer l'últim pas, la construcció va caure. Ens havíem quedat a un pas de la glòria. Per asserenar els ànims, vam tirar el quatre de nou, castell que teníem ben apamat i que vam descarregar sense problemes. A continuació vam fer el tres de vuit i, com que tot havia anat bé, vam decidir de tornar a provar la torre de nou. Aquest segon intent de la diada no va anar tan lluny com l'anterior, tot i que va caure quan ja gairebé la teníem dalt. El pilar de cinc va cloure la jornada. (*Diada dels Castellers de Vilafranca, plaça de la Vila, Vilafranca del Penedès, 1 de novembre*).

El 1994 va ser l'any del quatre de nou.

La mala sort ens va impedir de coronar la torre de nou durant la diada de Tots Sants.

La torre de nou es resisteix

Convençuts de les possibilitats que oferia la torre de nou, no volíem deixar acabar l'any sense tornar-la a provar i la I Trobada de Colles del Penedès i del Garraf, que s'havia organitzat a Sitges, semblava una ocasió ideal per tirar-la un altre cop. Per tant, vam assajar-la intensament i vam anar a la Blanca Subur amb les intencions ben clares: fer la torre de nou. Però, igual com en els intents de la diada de Tots Sants, la torre va fer llenya quan faltava ben poc per coronar-la. L'aixecador ja era a lloc i, tot i que s'havia hagut de defensar, l'enxaneta es disposava a fer l'últim pas, quan tot se'n va anar en orris. Aquesta vegada no ho vam tornar a provar i, en canvi, vam optar per descarregar el quatre de vuit i vam carregar el tres de vuit i la torre de vuit amb folre, a més de plantar el pilar de cinc. Un cop més la torre es resistia. (*I Trobada de Colles Castelleres del Penedès i del Garraf, Sitges, 13 de novembre*).

Ens vam quedar a un pas de la torre.

El tres de vuit va ser un dels castells que vam descarregar a la Blanca Subur.

Actuació a l'Illa. A començament de desembre vam actuar a l'Illa Diagonal, on vam fer dues torres de sis, el cinc de set, el quatre de set amb l'agulla, el tres de set, tres pilars de quatre simultanis i un pilar de cinc net. (*L'Illa Diagonal, Barcelona, 6 de desembre*).

Un pilar de sis que ha fet història.

El setè quatre de nou i el pilar de sis

Es pot dir que l'actuació de Santa Llúcia del 1994, de fet, va obrir l'any *trionfal* de la colla perquè, a banda de tornar-hi a descarregar el quatre de nou amb folre, hi vam carregar el pilar de sis, el primer d'un seguit d'èxits castellers que s'han anat succeint durant tot el 1995.

El quatre de nou amb folre va ser el castell amb què vam obrir plaça i vam tornar a demostrar la seguretat amb què el plantem. A la segona ronda encara vam tenir forces per tornar a tirar la torre de nou amb folre i manilles, però l'intent va caure quan tot just s'havien col·locat els dosos. Per tant, ho vam deixar córrer i vam acabar l'actuació carregant la torre de vuit folrada i descarregant el tres de vuit. L'històric espadat de sis pisos tancava l'actuació de l'Arboç del Penedès i ens feia retrobar un pilar que havíem deixat arraconat durant molts anys. (*Exhibició de Santa Llúcia, carrer Major, L'Arboç del Penedès, 11 de desembre*).

A l'Arboç del Penedès vam descarregar l'últim quatre de nou amb folre de la temporada.

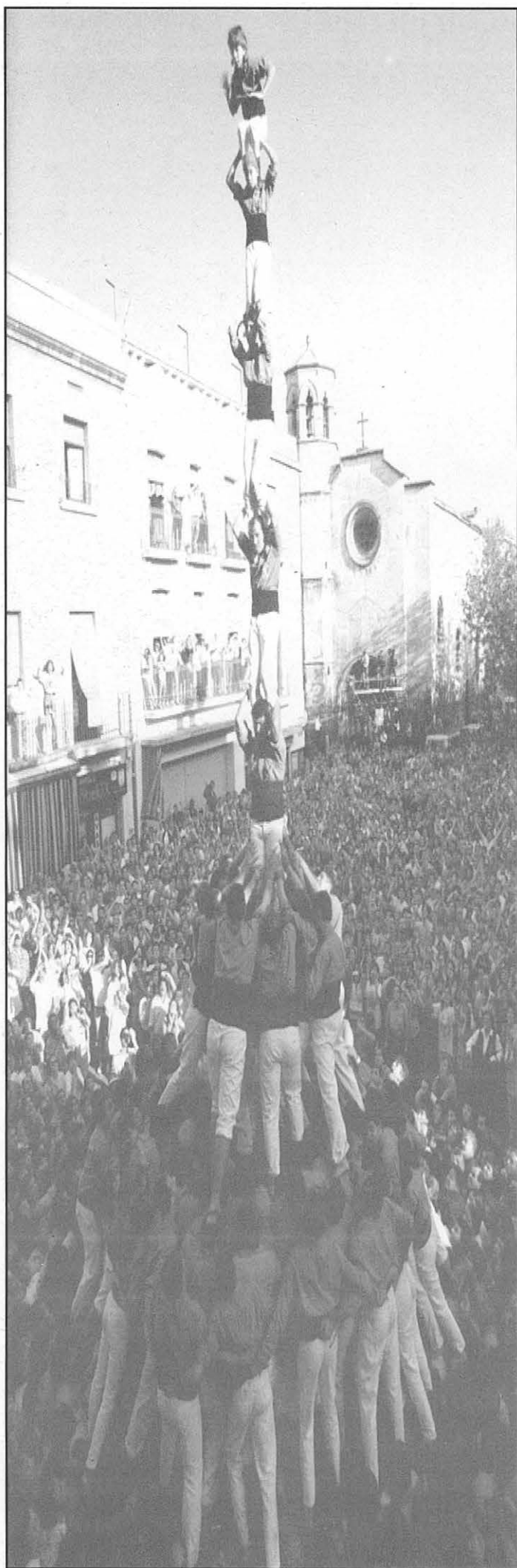
Al seu servei

erreteria
BADIA S.A.

c/ Clascar, 12 - Telèfon 890 17 04
VILAFRANCA DEL PENEDÈS

Tenim pàrquing per als nostres clients

Per damunt de les estrelles_

La temporada 1995 que hem deixat enrere tindrà un record molt especial per a tots els Castellers de Vilafranca. Algú pot dir que ens han quedat castells al sac i, de fet, és evident que, a partir d'ara, hem de lluitar per situar encara més amunt el palmarès de la colla. Si es treballa amb la seriositat de sempre i amb la seguretat i el convenciment en les pròpies forces que hem tingut en els últims mesos, vindran més èxits ben aviat. Però és molt probable que, encara que superem el que hem dut a terme durant l'última temporada, evocar el 1995 ens portarà per sempre més uns records molt especials.

Mentre repassem la crònica de l'últim any, segur que ens sortirà aquell somriure de qui se sent orgullós de pertànyer a un col·lectiu que ha aconseguit unes fites que tot-hom guardarà a la memòria. Observant les pàgines que vénen tot seguit, es pot xalar de valent contemplant els prodigiosos pilars de sis i de set que hem anat enlairant; també hi ha l'opció d'entretenir-se rememorant la diada de Sant Fèlix, la millor del segle, i reviure sobretot els sentiments que ens va provocar la primera torre de nou amb folre i manilles que hi vam descarregar; n'hi haurà que preferiran aturar-se uns minuts meravellant-se davant el primer pilar de vuit amb folre i manilles que es basteix en tot el segle XX -o el segon, tant li fa-; o, posats a reviure construccions, més d'un s'aturarà en els quatres de vuit amb l'agulla al mig que hem aconseguit de recuperar de la centúria passada, i no cal afegir res de la baba que deixarem anar quan arribem a l'espantant quatre de nou amb el pilar de set al mig... sense deixar de banda els quatres i els tresos de nou amb folre i tot el reguitzell de torres, tresos i quatres de vuit.

Així doncs, poseu-vos a punt. A partir d'aquí es relaten els millors castells que hagi aconseguit cap de les colles actuals, en una temporada que ens ha enlaira per damunt de les estrelles (i que ningú no hi busqui cap paral·lelisme amb cap cervesa).

Intents de pilar de set amb folre

L'any dels pilars va començar ben aviat. Tot i que aquesta sortida es podria considerar com la darrera de la temporada anterior, el cert és que ja érem al mes de gener del 1995, any que recordarem, entre altres coses, perquè hi vam posar de moda els pilars -que els que hi entenen molt també anomenen *espadats*-. Un mes després d'haver provocat el començament de la febre pilanera amb el de sis, vam intentar de posar-hi un pis més. El pilar de set, doncs, va centrar l'atenció de l'actuació de les Festes de Sant Raimon, i val a dir que feia més d'una vintena d'anys que ningú no s'hi atrevia. Com que estàvem entestats a fer-lo, el vam provar dues vegades, però tant en la primera ocasió com en la segona, el pilar se'n va anar en orris abans de coronar-lo. Hauríem

d'esperar que poguessin una mica les temperatures i que el sol escafé més per començar a fer-ne com a xurros.

Els castells que van completar l'exhibició més hivernal van ser el cinc de set i el quatre de set amb l'agulla, a més d'un pilar de cinc. Abans dels castells, el Mènec, a punt de deixar de ser cap de colla, va rebre un merescut homenatge de la colla mateixa, de l'afecció i de l'Ajuntament de Vilafranca. (*Exhibició de les Festes de Sant Raimon, plaça de la Vila, Vilafranca del Penedès, 15 de gener*).

Els primers intents de pilar de set amb folre que, malgrat no aconseguir-se, van marcar el nostre aprenentatge de la colla de cara als futurs pilars que aconseguiríem durant la temporada.

Recordant el primer quatre de nou amb folre a la Bisbal

No és que els bisbalencs s'haguessin begut l'enteniment avançant uns mesos la tradicional diada de la Mare de Déu d'Agost, ni tampoc que fóssim nosaltres els que haguéssim perdut la xaveta celebrant una data -el 21 de gener- que fins fa uns quants anys tenia un carrer que en servava memòria a la nostra vila i tot; res més allunyat del motiu de la sortida. Com deueu recordar pel que us hem explicat unes pàgines enrere (veieu l'actuació de la Bisbal de l'agost del 1994), mig any abans havíem descarregat el primer quatre de nou que veien els bisbalencs i les bisbalenques

en pròpia plaça i, per commemorar-ho, van col·locar una placa a la plaça mateixa on vam aconseguir el castell. No cal afegir que, per un motiu tan noble, valia la pena de desplaçar-s'hi i de plantar-hi un quatre de set amb agulla.

A més a més, també val la pena constatar que aquesta va ser la sortida en què es va estrenar el Melilla com a cap de colla. (*Inauguració de la placa commemorativa del primer quatre de nou amb folre descarregat a la Bisbal del Penedès, plaça de Sant Jordi, La Bisbal del Penedès, 21 de gener*).

Castells a la plaça de Catalunya. Tot just començat el mes d'abril vam dur a terme una altra actuació de castells de set. Concretament, vam anar al cap i casal per fer-hi el tres de set, el quatre de set i el cinc de sis net, a més de dos pilars de quatre i un de cinc aixecats simultàniament. L'exhibició va tenir lloc a la plaça de Catalunya i s'emmarcava dins de tot un seguit d'actes culturals que servien

per commemorar el doblatge al català d'una pel·lícula de la multinacional americana Walt Disney. Per cert, l'anècdota de la jornada, la va protagonitzar un dels organitzadors del Departament de Cultura, quan va suggerir que l'enxaneta deixés anar un globus des del pilar de comiat, el qual, segons ell no calia que fos gaire alt: "de sis o de set, ja estarà bé". (*plaça de Catalunya, Barcelona, 2 d'abril*).

Bona arrencada, a Vilanova

La primera gran cita de l'any tenia dos objectius bàsics: plantar els primers castells de vuit i tornar a posar a prova el pilar de sis. Com ja gairebé és habitual, aquest compromís inicial era a Vilanova, per Sant Jordi. I precisament el fet que la plaça vilanovina ens hagi anat tan bé en les actuacions que hi hem fet en els últims anys -tant que gairebé ens hi sentim com a casa-, ens animava a pensar que érem en un lloc adequat per arrencar amb força. Vistos el resultats, ningú no pot negar que, certament, l'aire marítim que bufa a l'altre costat del Coll de l'Àliga ens deu provar, perquè vam complir els dos reptes: vam descarregar el quatre de vuit i vam carregar el pilar de sis, el segon de la *nova època*. A més a més, també hi vam plantar la torre de set i el cinc de set i, ves per on, ens va caure un pilar de cinc que tancava plaça. (*Aniversari dels Bordegassos de Vilanova, plaça de l'Ajuntament, Vilanova i la Geltrú, 23 d'abril*).

El pilar de sis va tancar una altra gran actuació davant l'Ajuntament de Vilanova

El pilar de set !

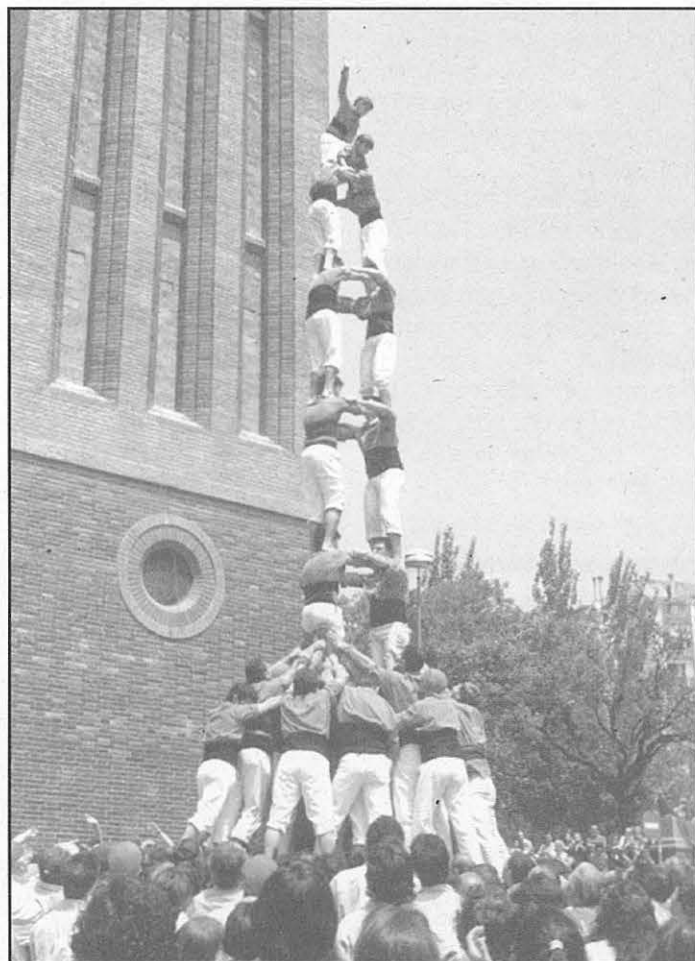
El pilar de set es va endur la palma de l'actuació de les Fires de Maig. No s'ha de treure gens de mèrit al quatre de vuit que hi vam descarregar per obrir plaça, ni a la torre de vuit que hi vam carregar en la segona ronda; però la illusió que ens va fer a tots plegats carregar aquest pilar de set amb folre ja no ens fa treu ningú. No hem d'oblidar que era la primera vegada que el coronàvem en tota la nostra història, i simplement per un motiu com aquest ja podríem estar satisfets, però, per acabar-ho d'arrodonir, també convé recordar que feia més d'un quart de segle que no es plantava cap pilar de set pisos en una plaça. Així doncs, mentre enlairàvem quatre pilars de quatre alhora per tancar l'exhibició, teníem una alegria que no ens cabia al cos. *(Exhibició de les Fires de Maig, plaça de la Vila, Vilafranca del Penedès, 14 de maig).*

Malgrat no descarregar la torre, la jornada va quedar marcada pel primer pilar de set carregat de la nostra història.

A cops d'estic. Entre cop d'estic i cop d'estic, vam aprofitar un moment de pausa per sortir a la pista i plantar un tres de set, un quatre de set, una torre de sis i un pilar de cinc, aquest últim carregat. De fet, l'alçada del pavelló d'hoquei no permet de fer-hi gaires virgueries més. *(Trofeu l'Anxaneta, pavelló d'hoquei, Vilafranca del Penedès, 10 de juny).*

Més castells de set. Com és costum, la segona quinzena de juny els veïns del Poble Nou organitzen la festa del barri, i com ha passat força anys, nosaltres hi anem a fer una actuació nocturna, al mig del parc del Tívoli. Aquesta vegada, hi vam descarregar el tres de set, el quatre de set amb l'agulla, el cinc de set i, per acabar, vam plantar un pilar de cinc net, clara prova del pilar de sis que no trigaríem gaire temps a descarregar. *(Festa del barri del Poble Nou, parc Tívoli, Vilafranca del Penedès, 17 de juny).*

Torre, tres i quatre de vuit a Cornellà

La primera actuació de torre, tres i quatre de vuit, la vam dur a terme a meitats de juny a Cornellà. Tant el carro gros, que va obrir plaça, com la torre de vuit amb folre van quedar ben agafats i es van descarregar. En canvi, el tres va fer patir més del compte i només es va carregar. De totes maneres, de mica en mica anàvem agafant el ritme dels castells de vuit pisos, que era el que ens interessava per damunt de tot. Un pilar de cinc sota un sol que ja picava de valent va tancar la jornada. *(Festa Major de Cornellà, 18 de juny).*

Primera actuació de castells de vuit, que cada any que passa és més matinera, aquesta vegada a Cornellà.

El segon pilar de set, a Reus

L'exhibició de Reus, com la de les Fires de Maig, va tenir un castell destacat: el pilar de set. Després d'haver-lo carregat un mes abans a Vilafranca, a Reus vam tornar a tirar-lo i també vam fer l'aleta a l'imponent espadat. Al marge d'aquest pilar, també hi vam descarregar una perfecta torre de vuit amb folre, però vam ensopegar un altre cop amb el tres de vuit. Aquesta vegada ens hi va sobrar la mala sort perquè la canalla es va despenjar quan ja el teníem dalt i a punt de carregar. Al final vam carregar el pilar de cinc. (*Festa Major de Reus, plaça del Mercadal, Reus, 25 de juny*).

Amb dos pilars de set carregats, cap pilar de sis descarregat, i malgrat els escepticismes foranis, ja ens vam veure amb cor d'encarar un intent de pilar de vuit que va demostrar grans possibilitats.

A un pas del pilar de vuit

El que podríem anomenar *el cap de setmana del pilar de vuit* va marcar el mes de juliol. La colla va treballar a fons per posar a punt el castell, i la feina als assaigs es va veure a la plaça ja que, en l'actuació especial que es va dur a terme per provar el pilar de vuit, demostrant una organització impecable, vam muntar una base del castell que impressionava. Només va faltar que la Vanessa acabés de passar l'esquena de l'Anna i carregués l'històric intent que, malgrat tot, també passarà als annals castellers per la solidesa amb què vam afrontar el repte. Les seqüeles de la decepció es van notar en els dos intents de torre de vuit posteriors, que no van tenir èxit. Vam acabar fent un pilar de cinc (*Actuació especial per tirar el pilar de vuit amb folre i manilles, plaça de la Vila, Vilafranca del Penedès, 22 de juliol*).

Carro gros a Esparreguera. Després d'haver d'esperar que s'acabessin els actes propis de la Festa Major d'Esparreguera, en què entre la varietat de balls i comparses hi havia uns quants animadors enlairats en unes xanques que ens haurien anat la mar de bé per fer d'agulles o de vents -segur que els de la tècnica, espavilats com són, ja deuen haver estudiat aquesta possibilitat amb vista al quatre de deu-, vam entrar a la plaça amb un pilar de quatre i, un cop a lloc, vam començar l'actuació descarregant el cinc de set; posteriorment, a la segona ronda, també vam descarregar el quatre de vuit i finalment vam completar la torre de set, a més del pilar de cinc al mig de dos pilars de quatre de cloenda. Això de banda, també vam plantar un quatre de set de germanor junt amb els Castellers d'Esparreguera i els Moixiganguers d'Igualada. (*Festa Major d'Esparreguera, 9 de juliol*).

Castells de punt d'honor.

Unes hores després d'haver tingut la decepció del pilar de vuit amb folre i manilles i dels dos intents de torre de vuit, vam actuar a la festa del barri de l'Espirall i, tot i que lògicament, hi vam fer castells de set, cal destacar-ne el mèrit per la prova de superació que significaven. En concret, hi vam plantar, d'entrada, el tres; després, el quatre i, per acabar, el cinc, a banda de quatre pilars de quatre simultanis, davant de l'atenta mirada del president de la Generalitat de Catalunya. (*Festa del barri de l'Espirall, plaça del doctor Bonet, Vilafranca del Penedès, 22 de juliol*).

Quatre de vuit amb trempera.

L'endemà de l'intent del pilar de vuit amb folre i manilles vam anar a la Festa Major dels Monjos. No cal assegurar que els ànims haurien estat molt diferents si les coses haguessin anat millor unes hores abans, però, tot i amb això, vam salvar la papereta plantant un quatre de vuit molt treballat i una torre de set, a més a més del cinc de set i el pilar de cinc. (*Festa Major dels Monjos, plaça Pau Casals, Santa Margarida i els Monjos, 23 de juliol*).

No te vayas de Navarra...

D'entrada, els amfitrions ens van obsequiar amb un esmorzar en què no va faltar la xistorra i el vi negre del país. Un cop esmorzats, vam anar en cercavila pels carrers de la població fins a la plaça de l'Ajuntament. Durant el recorregut vam aixecar pilars de quatre i castells de sis nets com el tres i el quatre.

A la plaça, vam dur a terme una exhibició de castells de set descarregant el tres, el quatre i el cinc, a més del *vano* de pilars. Com que ja ens tornaven a roncar els budells després de tant d'exercici, vam anar a dinar i, posteriorment, els que encara es van engrescar van poder banyar-se en una piscina.

(Qui en vulgui saber més, que llegeixi l'article que, sobre la sortida tudelana, es va publicar a les pàgines del nostre *germà petit*, *Au Venga*, al número 3, l'agost passat. Tot i que no va signat, s'hi flaira una coneguda ferum d'*elephas pri-migenius*). (Tudela, 29 de juliol).

Un cinc de set contemplat per la geganta de Tudela i amb una pinya plena de txapeles.

A l'Alforja tornem a agafar el ritme de la temporada

L'endemà, tot i la intensa jornada del dissabte viscuda en terres navarreses, vam reprendre el ritme de la temporada a l'Alforja del Camp tot descarregant-hi la torre de set i el tres i el quatre de vuit.

El fet de descarregar per primera vegada a la temporada el tres de vuit va ser l'aspecte més positiu d'una sortida molt profitosa que, un cop passat el temps, molts han convingut a qualificar-la com a decisiva per a la marxa posterior de la colla. El tres ens havia portat de corcoll i ens havia amoïnat més del compte fins aleshores, i va ser en aquesta darrera sortida de juliol quan li vam començar a agafar el traç.

Aquest èxit va donar a tota la colla una moral i unes ganes que resultarien decisives per afrontar amb garanties un mes d'agost que va ser molt intens. (L'Alforja del Camp, 30 de juliol).

Apoteosi a Vilanova

Seguint la bona estrella que tenim a Vilanova, vam dur-hi a terme una de les actuacions més brillants de la temporada.

Els castells que es van endur la palma van ser el quatre de nou i el pilar de sis descarregats. El quatre perquè no havíem fet cap castell de nou durant l'any i perquè era el primer d'aquesta alçada que es descarregava a la plaça vilanovina en el segle XX -fa dos anys hi vam carregar el tres, l'únic castell de nou que s'hi havia plantat en aquesta centúria-; el segon, perquè és un castell que no es veu descarregar gaires vegades. Tant l'un com l'altre van tenir una execució d'aquelles que, com diu el tòpic, fan afecció.

A més, també hi vam descarregar la torre de vuit i un altre tres de vuit. (Festa Major de Vilanova, plaça de l'Ajuntament, Vilanova, 6 d'agost).

Primer pilar de sis descarregat l'any 1995.

A Vilanova vam descarregar el quatre de nou.

Un tres de vuit que va animar la colla.

Una altra exhibició de bandera, a la Bisbal

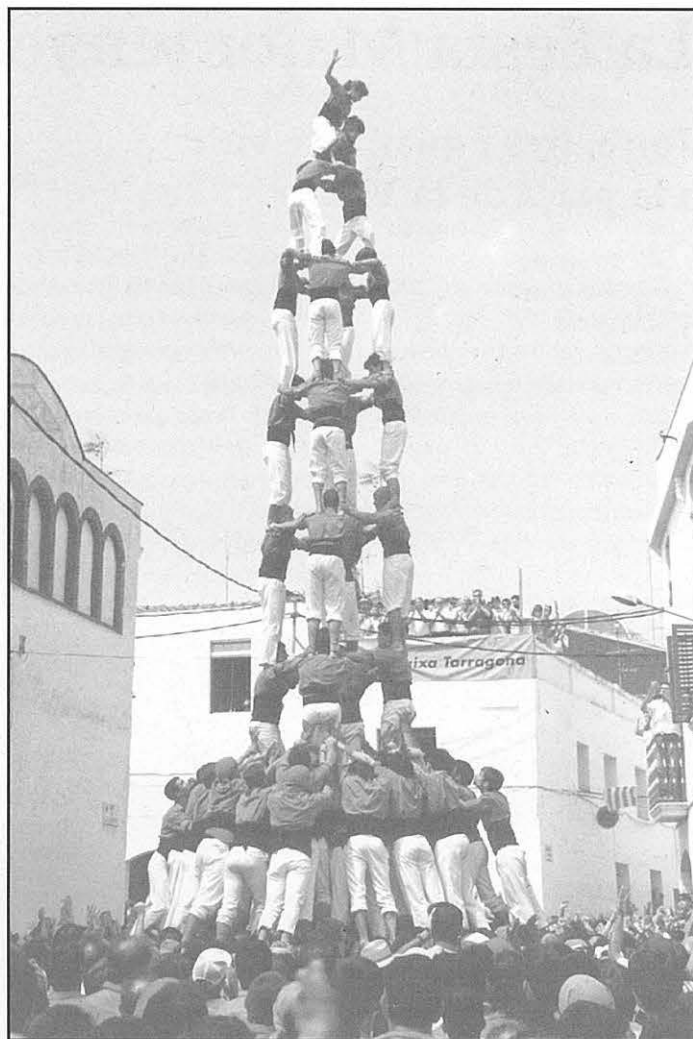
Si a Vilanova vam començar a demostrar que el 1995 podia ser el nostre any, quinze dies després, a la diada de la Mare de Déu d'Agost, vam refermar aquesta expectativa repetint els tres primers castells i intentant el pilar de set.

D'entrada vam descarregar una torre de vuit que en tot moment es va mantenir ferma com una roca; i encara més segur, si cap, es va mostrar un perfecte quatre de nou que vam descarregar com a segon castell. L'exhibició va continuar completant una altra vegada el tres de vuit, i encara es podria haver arrodonit més si no ens hagués caigut a l'última hora un intent de pilar de set que, fins que l'enganxa no va fer la motxilla, semblava prou ben agafat.

Un altre pilar, el de cinc, va posar el punt i final a la millor actuació que hem fet a la Bisbal. (*Diada de la Mare de Déu d'Agost, plaça de Sant Jordi, La Bisbal, 15 d'agost*).

La torre va iniciar una gran actuació.

Aquest fabulós quatre de nou va merèixer l'admiració incondicional de tota la plaça.

Torre, tres i quatre de vuit, preparant Sant Fèlix

Talment com fan els equips importants de futbol durant el mes d'agost, vam dedicar les diades prèvies a la gran cita del trenta d'aquest mes a fer-ne una intensa preparació.

Així, ens en vam anar d'*stage* a Gelida on vam posar-nos a punt descarregant tres importants castells: la torre de vuit amb folre, el tres de vuit i el quatre de vuit.

Convé recordar l'excel·lent treball fet en el cas de la torre ja que el folre eren les manilles de la torre de nou reforçades i el peu era el folre d'aquesta mateixa torre.

La destacada exhibició gelidenc va acabar enlairant un esvelt pilar de cinc. (*Festa Major de Gelida, 19 d'agost*).

Actuació clàssica a l'Arboç

De fet, això de qualificar com a *clàssica* una actuació de torre i tres de vuit i quatre de nou és un invent nostre, però hem de convenir que durant el 1995 l'hem feta amb prou assiduitat per atribuir-li aquesta característica.

A l'Arboç, doncs, vam repetir l'exhibició de Vilanova i de la Bisbal -sense els pilars-, i també s'ha d'afegir que la torre i el tres de vuit van servir per provar les construccions d'un pis més que volíem tirar per la Festa Major, tres dies després.

L'ordre dels castells es va iniciar, de fet, amb un pilar de quatre d'entrada a la plaça, i va continuar descarregant la torre de vuit amb folre, el quatre de nou folrat, el tres de vuit i, per acabar, dos pilars de cinc simultanis. (*Festa Major de l'Arboç del Penedès, carrer Major, L'Arboç del Penedès, 27 d'agost*).

L'actuació de l'Arboç va ser una excel·lent prova de cara a la diada de Sant Fèlix.

La Festa Major tenyeix el cel de color verd

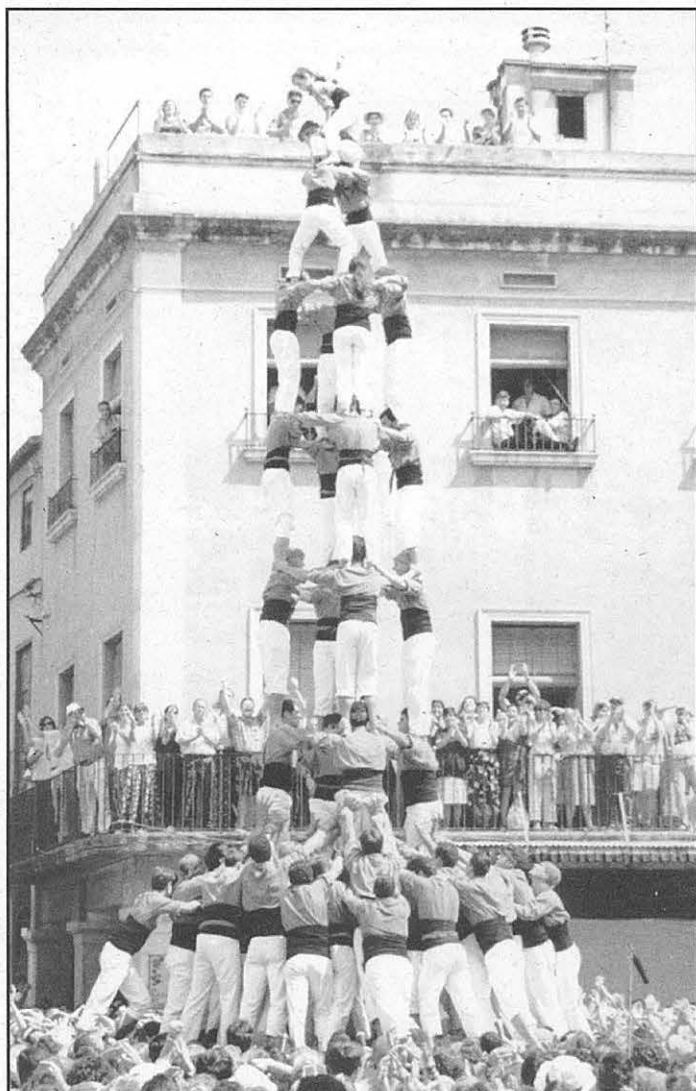
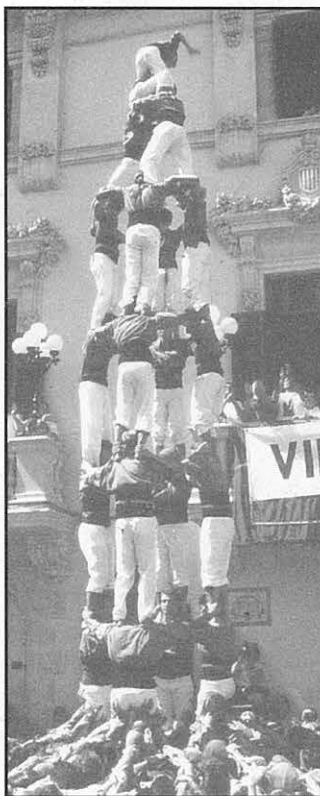
Torre, tres i quatre de vuit a la plaça de la Vila

Que descarreguem un darre-re l'altre torre, tres i quatre de vuit no és cap novetat perquè ho hem portat a bon terme en moltes ocasions. El que és ben curiós és que fins al 29 d'agost passat no ho haguéssim fet mai a la plaça més castellera. I és que, una vegada per naps i una altra per cols, sempre fallava algun dels tres castells i ens quedàvem amb les ganes. Aquest cop, però, no estàvem per orgues i vam anar de dret al gra, iniciant així una Festa Major de pel·lícula en què, a banda d'aquesta, ens vam treure unes quantes espines més.

Igual com a l'Arboç, vam aprofitar aquestes estructures de

vuit per fer l'assaig general de folres i manilles i, com qui no vol la cosa, vam completar una actuació de la vigília de Sant Fèlix que, no fa pas gaires anys, ens hauria servit perfectament per sortir traient pit de la plaça en la mateixa diada del patró de Vilafranca. (*Festa Major de Vilafranca del Penedès, plaça de la Vila, Vilafranca del Penedès, 29 d'agost*).

La plaça més castellera va veure el dia 29 d'agost com, per primera vegada, els Castellers de Vilafranca hi descarregàvem la triade de castells de vuit. Un pas segur de cara a l'actuació de l'endemà.

Un Sant Fèlix gloriós

Senzillament: la millor actuació del segle XX. Repetim-la a poc a poc: quatre de nou amb folre descarregat, tres de nou amb folre carregat, torre de nou amb folre i manilles descarregada i pilar de set amb folre carregat.

Del quatre de nou, només s'ha de dir que va ser gairebé perfecte; del tres, que va anar d'un pèl que no el descarregués, i, de la torre, cadascú en podria escriure tantes ratlles explicant com la va veure, com la va viure, com la va sentir, com la va

patir o com la va celebrar que no acabaríem mai. Teníem tan assumit que havia arribat l'hora de veure la primera torre de nou -no pas el dos, com fins ara- que ni la mala sort del primer intent ens va desil·lusionar.

I per arrodonir la històrica jor-

nada, vam plantar un pilar de set que va servir perquè completés una exhibició amb quatre castells folrats, gesta que no havia fet ningú abans. (*Diada de Sant Fèlix, plaça de la Vila, Vilafranca del Penedès, 30 d'agost*).

Vilafranca va veure la millor actuació del segle: quatre de nou amb folre i torre de nou amb folre i manilles descarregats, i tres de nou amb folre i pilar de set amb folre carregats. Protagonistes: els Castellers de Vilafranca. No cal dir res més.

Delirium tremens

No és que haguéssim pres mal per culpa d'una dosi excessiva d'alcohol -si més no, abans de l'actuació-, sinó que, si hem titulat l'exhibició de Sant Ramon amb aquesta llatina és perquè vam agafar com una mena de borratxera d'eufòria després de carregar l'espadat per excel·lència: el pilar de vuit amb folre i manilles, el qual va fer viure uns autèntics moments delirants a la plaça de la Vila. Ara ja no cal recórrer a cap dibuix imaginat per plasmar aquest castell; n'hi ha prou reproduint la fotografia del pilar de vuit de camises verdes -cap altra colla actual la té en el seu historial-.

I per si no n'hi hagués prou, gràcies a la torre de nou del dia anterior, els Castellers de Vilafranca som els únics que hem coronat dues construccions de folre i manilles -i amb això avantatgem fins i tot les colles

decimonòniques-. Quin goig que fan, a Cal Figarot, les fotografies dels dos castells *folrats* i *emmanillats*!

Davant de l'impressionant pilar de vuit, el quatre de nou amb folre que vam descarregar com a preludi passa una mica desapercebut, però és just destacar que el cinquè quatre de nou de l'any ens confirmava com la colla que el domina millor.

La històrica Festa Major de 1995 va acabar portant el pilar... de cinc al balcó. Amb el de vuit, l'enxaneta hauria anat a parar al terrat. (*Diada de Sant Ramon, plaça de la Vila, Vilafranca del Penedès, 31 d'agost*).

La diada de Sant Ramon va passar a la història del món casteller amb la recuperació d'aquest magne espatat de vuit. Cap dels presents a la plaça havia nascut quan es va fer l'últim d'aquests pilars. Guarnició de luxe: quatre de nou.

Primer castell de nou al raval de Montserrat

Amb la ressaca de la Festa Major més o menys superada, i amb alguns canvis en la canalla, vam encarar la primera sortida de compromís del setembre, a Terrassa. Immersos en l'eufòria que enguany ens havia posat al cos el duet insuperable que formen Sant Fèlix i Sant Ramon, vam aprofitar l'homenatge que els Castellers de Terrassa feien a l'Emili Miró per descarregar el quatre de nou amb folre al bell

mig del raval de Montserrat. Era la primera vegada que hi plantàvem un castell d'aquesta envergadura i, només per això, ja valia la pena fer la sortida. Però, per arrodonir-la, també hi vam completar el tres de vuit i la torre de vuit folrada. Per tant, repetíem per quarta vegada aquests tres castells en una actuació. (*Homenatge a Emili Miró, plaça del Mercadal, Terrassa, 17 de setembre*).

Dos castells de nou per la Mercè

L'objectiu que ens havíem fixat per la diada de la Mercè era fer més castells de nou que l'any passat. Com sigui que l'any 1994 només hi havíem carregat el quatre de nou folrat, i tenint en compte com ens anaven les coses enguany, tothom va sortir de Cal Figarot convençut que, després dels castells, aniríem a l'Escut a celebrar una gran actuació. I, de fet, no es pot dir pas que no ho haguéssim pogut fer, perquè, de motius, n'hi va haver, però a tots ens va quedar la sensació que aquell dia havíem trepitjat alguna cosa que s'ha de mirar de no trepitjar gaire sovint.

D'entrada, ja vam topar amb la *tossuderia* d'un policia de trànsit que no deu agafar el Canal 33 a casa seva ni ningú no li deu haver dit mai que un dels actes principals de la Mercè és una actuació casteller, i la seva sagacitat no li va permetre de deduir que és una mica estrany de trobar-se sis autocars plens de gent que duen camisa verda i pantalons blancs.

Ja li podien assegurar que allò no era fruit de la casualitat que ell no s'avenia a raons i va enviar una bona part de l'expedició vilafraquina a fer un recorregut per tots els cinturons de ronda de Barcelona.

Mentrestant, ja a lloc després d'entrar a la plaça amb un pilar de quatre caminant, els qui havien optat per espavilar-se pel seu compte, veient que faltava

mitja colla i que era hora de començar, rumiaven com podien anar distraient la concurrència i anar fent una mica de temps. Alguns ja tenien uns quants acudits a punt quan, de l'altre cantó de la plaça, va començar a arribar la gent dels autocars, que havien anat a parar allà on *Nostru Senyor* va perdre l'esperdenya.

Tot plegat, que quan ens vam posar a la feina portàvem un xic de mala bava al damunt, que vam gastar descarregant el quatre de nou amb folre. Vam acabar la mala bava, però es veu que no vam fer net de *mala llet*, ja que a la segona ronda, després de coronar un perfecte tres de nou amb folre, ens va caure inesperadament quan ja el teníem al sac. I a la tercera ronda, només vam aconseguir de carregar la torre de vuit folrada.

En el torn de pilars vam carregar un pilar de sis que hauria pogut anar més lluny si no haguéssim continuat amb la mala sort del dia -també vam enlairar un pilar de cinc, junt amb les altres colles, sense el so de la gralla en mostra de solidaritat amb el poble de Bòsnia-.

Tanmateix, l'objectiu inicial s'havia complert i els Castellers de Vilafranca havíem fet dos castells de nou a la plaça de Sant Jaume, en la millor actuació de la Mercè. (*Diada de la Mercè, plaça de Sant Jaume, Barcelona, 24 de setembre*).

L'homenatge a l'Emili Miró i la diada de la Mercè van fer veure que la Festa Major no havia estat un cop de sort. La colla seguia consolidant la bona marxa de la temporada.

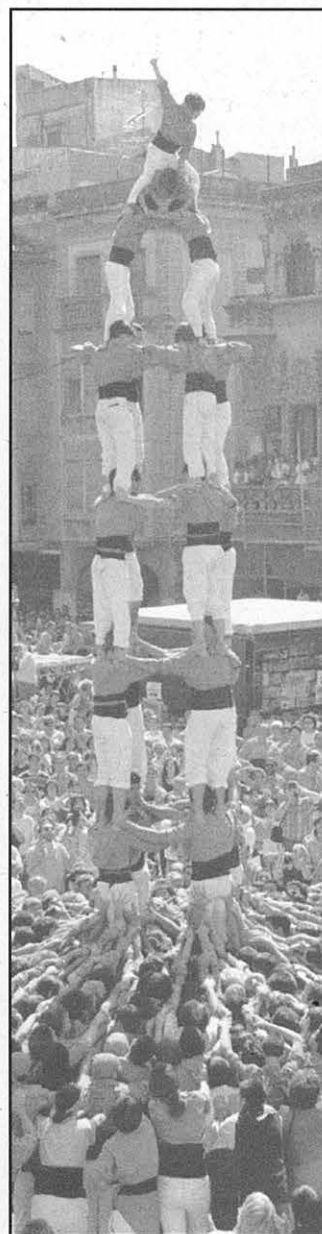

A Reus es confirma que som els reis del pilar

La plaça del Mercadal, de Reus, va ser l'escenari que va veure com descarregàvem per primera vegada el pilar de set amb folre. Com a cloenda d'una exhibició que no ens havia anat gaire fina, a tres quarts de quinze i amb una mica d'emprenyament pels castells de nou que havíem hagut de desmuntar, vam tornar a demostrar que, amb canvis i tot, som els reis dels pilars. Molts castellers que eren a la plaça, tendres com són, no havien vist res semblant.

A banda del pilar de set, la nostra participació en la trobada de colles de nou semblava més aviat la diada dels castells de nou desmuntats ja que vam haver de fer-ho tant en un intent de tres de nou amb folre com en un altre de quatre de nou folrat. Davant d'això vam descarregar el tres i el quatre de vuit, i el ponderat espadat de set. (Primera Trobada de Colles de Nou, plaça del Mercadal, Reus, 1 d'octubre).

Al Mercadal de Reus es va demostrar com la perseverança, el rigor i el treball dels pilaners van donar fruit, i per fi es va aconseguir descarregar el pilar de set amb folre. Abans, un tres i un quatre de vuit completaven una actuació fins aleshores no havia estat gaire afortunada.

Castells per a un mural.

Amb motiu de la inauguració d'un mural que es va situar en una lona que cobria tota la façana d'un dels edificis de la plaça de Sant Jaume que s'havia de restaurar, mural que homenatjava les colles de tot el món casteller per mitjà de la reproducció d'un dibuix d'un pilar de vuit amb folre i manilles, vam actuar en aquesta plaça barcelonina descarregant el quatre de set amb l'agulla al mig. Posteriorment, dins de l'Ajuntament de la ciutat comtal, vam fer una torre de sis de germanor amb els Castellers de Barcelona. (Homenatge al món casteller, plaça de Sant Jaume, Barcelona, 7 d'octubre).

El quatre amb l'agulla inaugura a la plaça de Sant Jaume una lona que portaria cua.

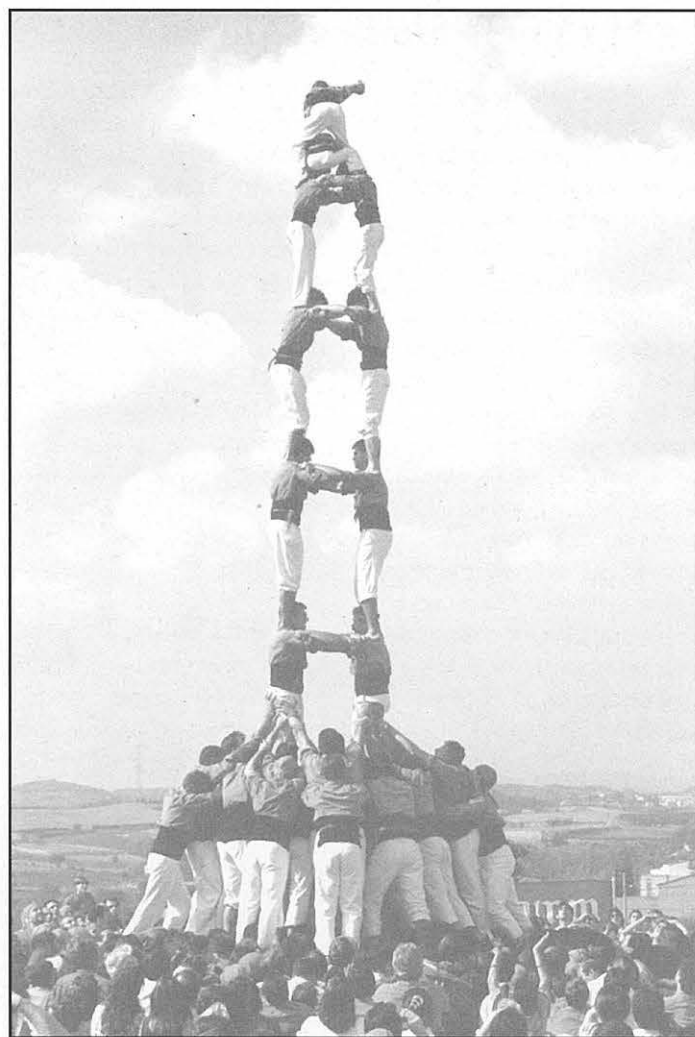
Primer quatre de vuit amb agulla descarregat aquest segle

Feia més de cent anys que no es veia, el teníem com un castell mític i gairebé prohibit, i el vam descarregar amb tanta autoritat que algú dubtava si era el quatre de vuit amb l'agulla o era el de set. El cert és que dominem tant el quatre i el pilar que era evident que havia arribat el moment de tirar el castell. En el marc de la II Trobada de Colles Castelleres del Penedès i del Garraf, i envoltats de pins i alzines com si haguéssim aprofitat una sortida a la muntanya i no sapiguéssim com matar el temps mentre s'anava fent l'arròs, vam plantar un quatre de vuit amb l'agulla que, si mai ningú es planteja de confeccionar una antologia dels castells per donar-ne lliçons magistrals, l'haurà de posar com a exemple de com es construeixen els d'aquesta estructura: el castell es va carregar i descarregar amb convicció, amb el ritme adequat, sincronitzant perfectament les dues es-

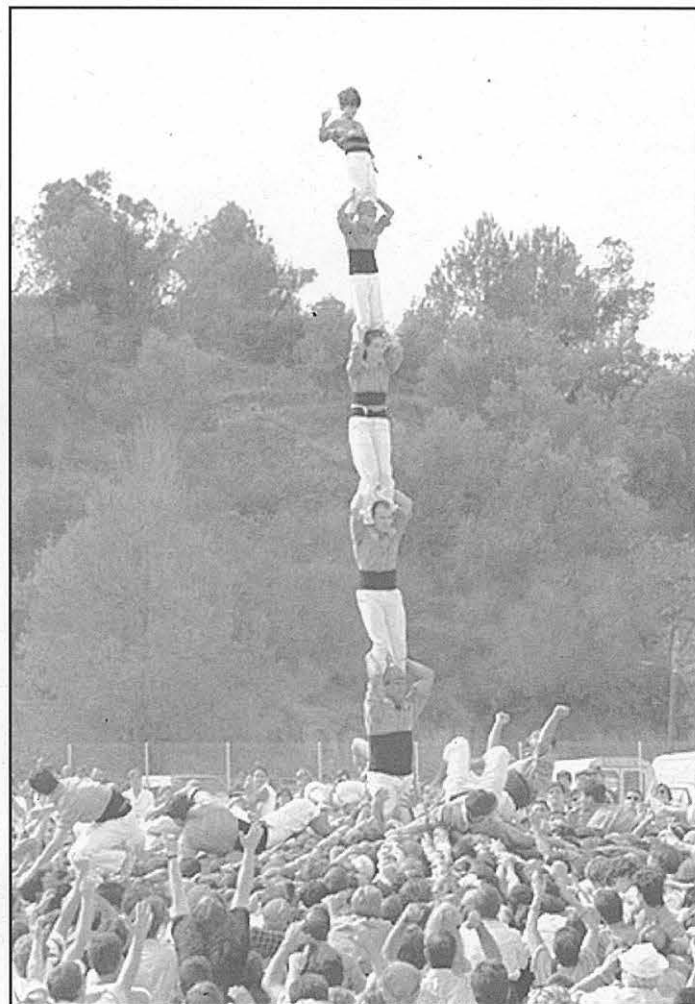
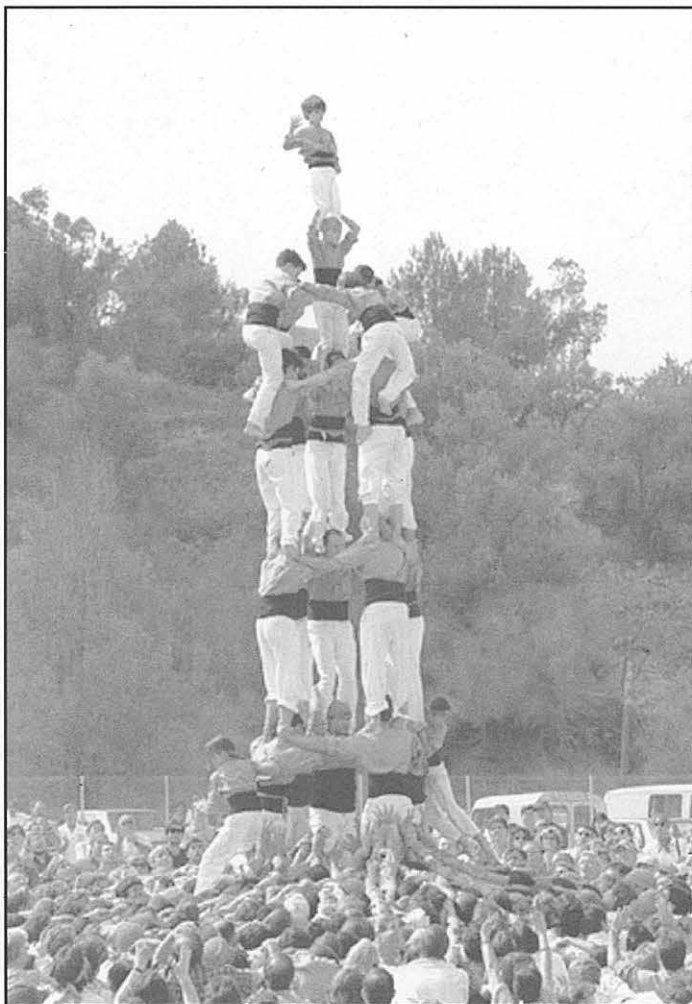
tructures i amb gran seguretat.

Després de tornar a fer història -una altra vegada en aquesta inoblidable temporada-, vam descarregar el tres de vuit, tot i havent hagut de desmuntar un primer intent, i la torre de vuit amb folre. L'exhibició va acabar amb tres pilars de cinc. (*II Trobada de Colles Castelleres del Penedès i del Garraf, Gelida, 8 d'octubre*).

Cava i castells. El mateix dia, i un cop acabada l'actuació de Barcelona, vam traslladar-nos fins a Sant Sadurní d'Anoia per participar en la investidura de la jove reina del cava, honor que va recaure en Nagore Aradanza, filla de l'actual lehendakari basc. En aquesta festa tan especial vam tornar a fer el quatre de set amb l'agulla perquè l'haviem de tenir a punt per a l'endemà. (*Investidura de la jove reina del cava, Sant Sadurní d'Anoia, 7 d'octubre*).

A Gelida encenem la metxa de la segona gran mascletà de la temporada.

La Moreneta ajuda el Moreno

No sabem si va ser per intercessió de la Moreneta, però l'actuació de Romeria d'aquest any, la primera del *Moreno* com a cap de colla a la muntanya santa, serà molt difícil d'oblidar. Ni les quatre gotes que hi van caure, ni l'ambient fred i humit van impedir una altra exhibició d'una colla en estat de gràcia. D'entrada, i per fer boca, vam descarregar per segona vegada el quatre de vuit amb l'agulla, tan sòlidament com ho havíem dut a terme set dies abans. Un cop desmitificat definitivament el quatre amb l'agulla, vam decidir de superar una altra mena de mite particular: el cinc de vuit. Sigui pel que sigui, la veritat és que aquest castell sempre ens ha fet una mica massa de respecte. Però enguany ni el cinc se'ns ha resistit i la veritat és que el vam clavar al mig de la plaça del monestir. A la tercera ronda vam descarregar la torre de vuit, amb els efectius ben justos. Una actuació com aquesta, que si no

hagués estat per la boira hauria fet inclinar en actitud reverent el mateix Gorro Frigi, no podia acabar d'altra manera que descarregant un senyor pilar: el de set. Així ens convertíem en la primera colla que descarrega l'espadat de set amb folre dues vegades en aquest segle. Globalment, l'actuació ha estat batejada com la millor exhibició de castells de vuit del segle que som. (*Actuació de la Romeria, plaça del Monestir, Montserrat, 15 d'octubre*).

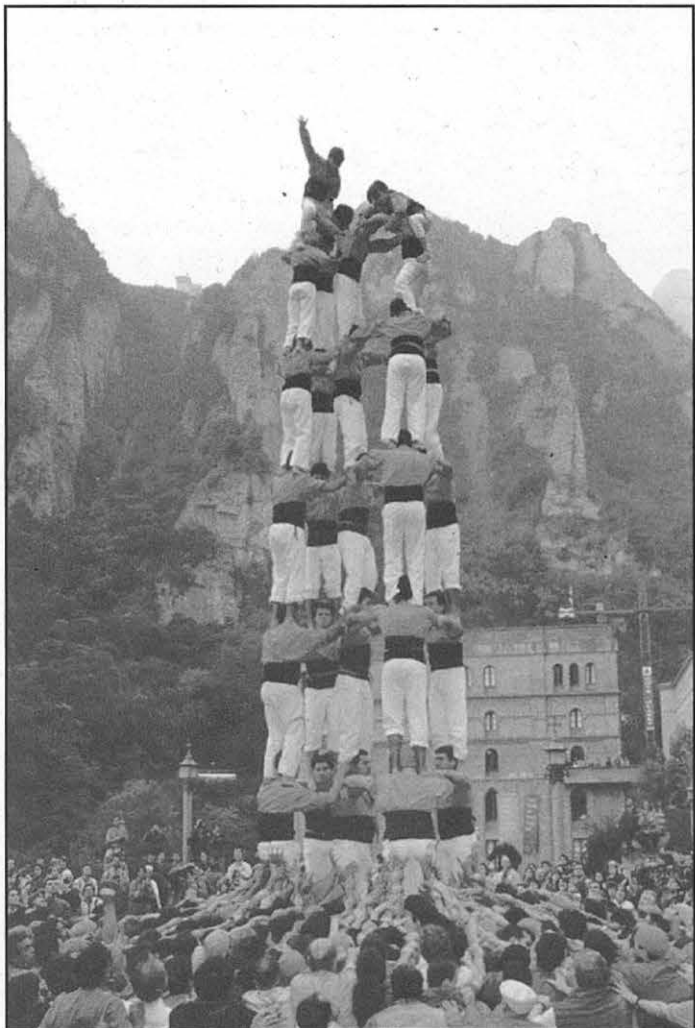
Pilar de sis a Cal Rubió.

Aparentment era una sortida de poc compromís, però com que aquell que no vol la cosa vam aprofitar-la per descarregar el pilar de sis, i és que, d'alguna manera o altra, bé havíem de celebrar el "dia del pilar". A més, hi vam descarregar el quatre de vuit, el cinc de set i la torre de set. (*Festa Major de Cal Rubió, 12 d'octubre*).

Assaig general

La participació en la diada de la colla de Sitges ens havia de servir per posar a punt els castells de Tots Sants. Per això, vam obrir plaça amb el quatre de vuit amb l'agulla, i, com acostuma a passar en els assaigs generals, les coses no van acabar de rodar bé del tot. Això no treu que el quatre quedés clavat com una roca i que el castell es carregués amb suficiència, però quan el Ricard va tirar avall el pilar no es va poder aguantar. A la segona ronda no ens vam treure la *síndrome d'assaig general* i vam fer llenya en el tres de vuit. Veient com es presentava el dia, vam anar de torre de set i de cinc de set... i de pilar de sis, que, de tan acostumatats com n'estem, sembla que sigui bufar i fer ampolles. De bufar, sí que s'hi bufa, i de valent -si no que li ho preguntin al Fèlix-, però val més que no traguem gens de mèrit a l'espadat. (*Diada de la colla Jove dels Castellers de Sitges, plaça del Cap de la Vila, Sitges, 29 d'octubre*).

La Moreneta va fer seva la catedral il·luminant-nos en un dia plujós.

El segon quatre de vuit amb l'agulla.

El millor pilar de set amb folre.

VILAFRANCA

T O T

i M É S

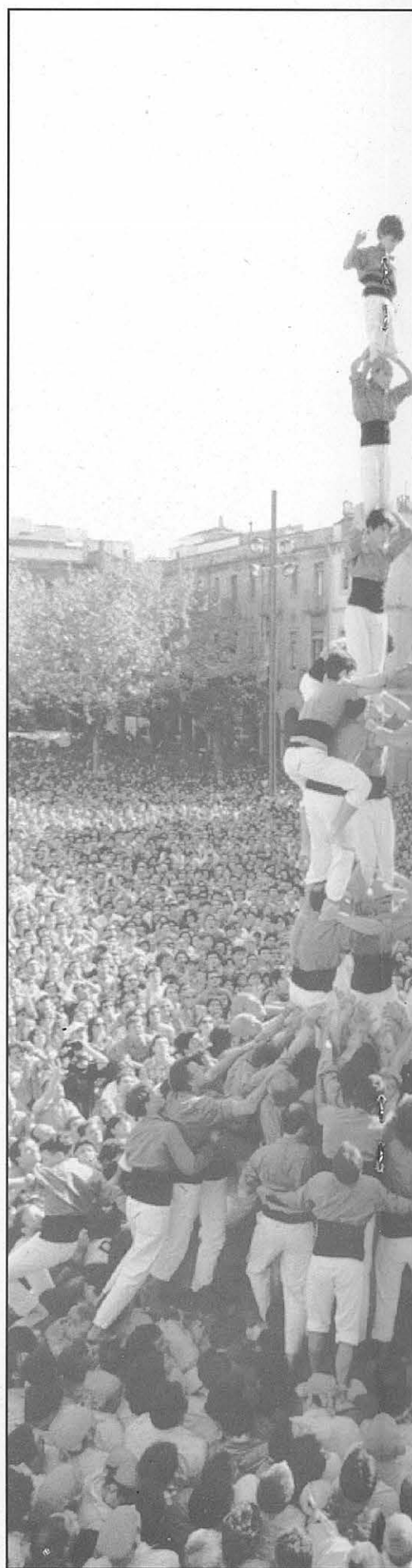

Ajuntament de
Vilafranca del Penedès

Amb el suport de:

Caixa Penedès

Mitologia viva

Mitologia viva

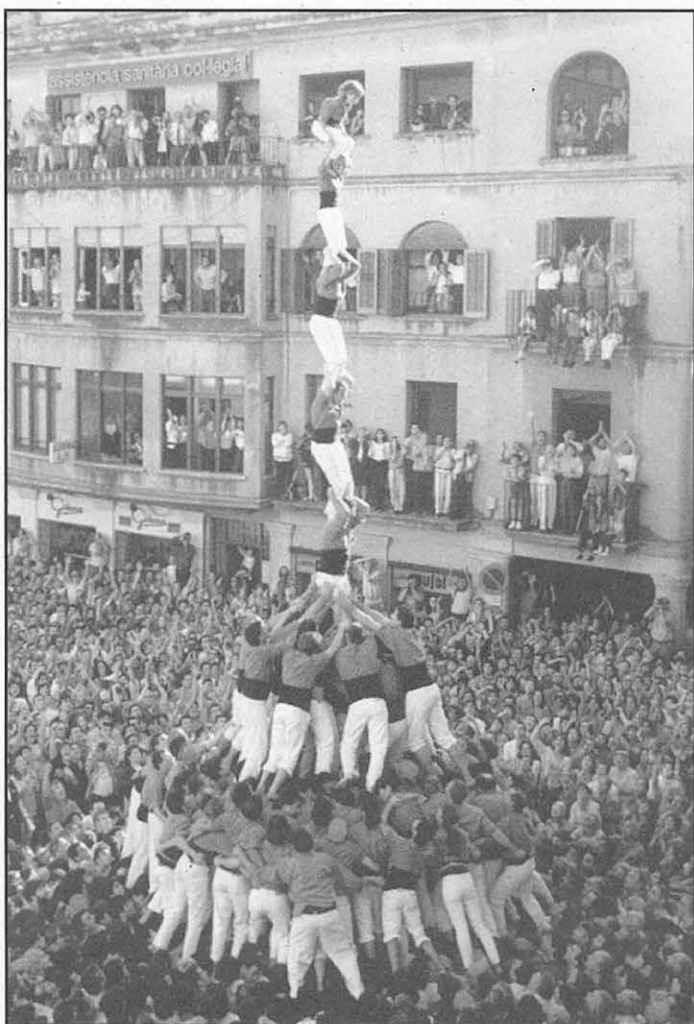
Recuperar castells del segle passat, ja està bé. Tornar a planar construccions que fins fa quatre dies eren un mite, comporta una satisfacció difícil de descriure... però plantejar-se'n una que a ningú no li havia passat pel magí mai de la vida, i a més fer-la, això és tota una altra història. En aquest cas no es tracta de desmitificar res, aquí es tracta de construir el mite: això és mitologia viva. I és que la fotografia del quatre de nou amb folre i l'agulla al mig que vam carregar per Tots Sants, diada de la colla de la camisa verda, a la plaça de la Vila, la més castellerà -ui, que em surt la vena sentimental!-; aquesta foto, doncs, s'hauria de fer amb blanc i negre, esgroguir-la una mica i col·locar-la al costat de les que reproduïen els castells de nou decimonònics.

Vist com va anar l'intent, però, tots estem segurs que el castell es pot descarregar. Fins a coronar-se el quatre, anava com una seda i, mentre van baixar els pisos de dalt, tot sortia tal com era

previst. Però quan van marxar els quarts, es va tenir la mala pega de tocar el pilar i això va provocar que només es pogués aguantar fins a carregar-se.

La resta de la jornada tampoc vam tenir el vent de cara. A la segona ronda vam desmuntar una torre de nou que pujava bé. I un segon intent de la torre va fer llenya. Posats a desmuntar, també vam haver de tirar avall un tres de vuit. Però havíem d'acabar amb els honors que corresponien a la diada. Així doncs, vam tirar el pilar de vuit. Aquesta vegada es tractava que cadascú baixés per ell/ella mateix/a. I vam ser a punt de sortir-nos-en, però una relliscada va fer anar en orris l'intent un cop carregat. Bé hem de deixar alguna cosa per a més endavant. *(Diada dels Castellers de Vilafranca, plaça de la Vila, Vilafranca del Penedès, 1 de novembre).*

A sota, pilar de vuit, i a la dreta, seqüència del quatre de nou amb l'agulla al mig.

Castells de luxe

L'última gran exhibició del novembre va tenir lloc a Sabadell i, un altre cop, va oferir castells de luxe (E.M. *dixit*). Per començar, quatre de vuit amb el pilar. Tot i que carregat, era el quart de l'any -i bé podríem afegir que del mes ja que, trenta dies mal comptats abans, s'havia vist el primer-. Tot seguit, torre de vuit descarregada, i com a tercer castell, pilar de set amb folre carregat.

Per acabar vam fer dos pilars més, aquesta vegada de cinc. Com a preludi de l'exhibició, havíem entrat a plaça amb un pilar de quatre caminant. (Sabadell, 12 de novembre).

Un altre pilar de sis, a Salt. A part d'un tres de set, d'un quatre de set amb l'agulla i d'una torre de sis, el castell principal que vam aconseguir a Salt va ser el pilar de sis descarregat. (Salt, 11 de novembre).

L'últim pilar de sis de l'any, a Organyà. Tot i ser una sortida de *costellada*, és a dir, que no hi havia cap compromís de fer grans castells, vam repetir un castell de *recital* -o potser, atès el lloc de l'actuació, hauríem de qualificar-lo d'*homilia*-: el pilar de sis. Tot plegat va començar aixecant castells en una petita cercavila. Concretament, hi vam plantar el quatre de sis net, el tres de sis net, la torre de sis, amb el Josep Cabré *Jou* a segons -convé recordar que la seva família és originària de la població-, i el pilar de cinc davant de l'ajuntament. A la plaça vam descarregar el quatre de set, el tres de set, una altra torre de sis i, com a tro final, vam carregar l'esmentat pilar de sis. L'espadat d'Organyà, doncs, va ser el darrer d'aquesta alçada que vam aconseguir en l'any 1995. En total, doncs, quatre de descarregats i tres de carregats en tota la temporada. (Organyà, 25 de novembre).

A Organyà érem quatre gats, però hi vam plantar aquest impecable pilar de sis.

Els millors

A l'Arboç vam tancar la millor temporada, no tan sols de la nostra colla, sinó la més completa que hagi aconseguit globalment cap colla actual. I ho vam fer descarregant un castell que se'ns resistia: el tres de nou.

El tres de nou era com aquestes pedretes que de vegades se't fiquen a la sabata i et van fent la guitza cada cop que poses el peu a terra. Tot i la satisfacció d'haver completat un any extraordinari, sentíem un rau-rau a la consciència per no haver descarregat el tres de nou en les dues oportunitats en què vam ser-hi més a prop. Tothom sap que el remei més efectiu per desfer-se de la pedreta empipadora a què abans ens referíem és aturar-se, asseure's tranquil·lament, descalçar-se, donar uns copets a la punta de la sabata amb el palmell de la mà i, un cop descoberta la ditxosa pedra, engegar-la a pastar fang. Tal dit, tal fet; l'última sortida de l'any, a l'Arboç, va ser com si seguíssim acuradament el procés i ara, lliures de qualsevol remordiment, estem més contents que un gínjol.

El tres de nou folrat, però, es va haver de defensar força, sobretot quan s'anava muntant, però un cop assentat quan va ser tot dalt, es va descarregar sense patir més del compte.

Amb l'alegria del tres descarregat, vam continuar el programa previst tirant el pilar de vuit. Hi havia moltes ganes de descarregar el pilar, ja que l'u de novembre li vam veure moltes possibilitats, però aquesta vegada no es va agafar tan bé com en ocasions anteriors, i ens vam quedar amb les ganes.

Ben lluny de deixar-ho córrer, en lloc del pilar vam descarregar un altre magistral quatre de vuit amb l'agulla i, després d'haver de desmuntar un intent de quatre de nou, vam descarregar el pilar de set folrat. Era un digníssim epíleg a un any que em fa l'efecte que explicarem durant molt de temps. I que duri. *(Exhibició de Santa Llúcia, carrer Major, L'Arboç, 17 de desembre).*

L'assignatura pendent de la temporada era descarregar el tres de nou. No només el vam descarregar, sinó que l'acompanyàrem amb un quatre de vuit amb l'agulla i un pilar de set descarregats.

Vilafranca recorda un gran any. Malgrat que, en el calendari, l'actuació de les Festes de Sant Raimon ja es dugui a terme en el nou any, bé podríem afirmar que, pel que fa als castells, pertany més aviat a la temporada que s'ha deixat enrere que no pas a la que s'ha d'iniciar. En aquesta ocasió, a part dels castells que vam aixecar a la plaça, cal destacar que, abans de l'actuació, l'alcalde de Vilafranca, Joan Aguado, i el nostre cap de colla van descobrir una placa que, col·locada a la façana de la Casa de la Vila, recordarà a tot hom les monumentals construccions que vam aixecar a la més castellera durant el prodigiós 1995. El text d'aquesta placa commemorativa diu així: *L'any 1995, els Castellers de Vilafranca van aixecar en aquesta plaça uns castells extraordinaris: La diada de Sant Fèlix van fer l'actuació més completa aconseguida fins aleshores en tot el segle XX (torrè de 9 amb folre i manilles i 4 de 9 amb folre descarregats i 3 de 9 amb folre i pilar de 7 amb folre carregats). La diada de Sant*

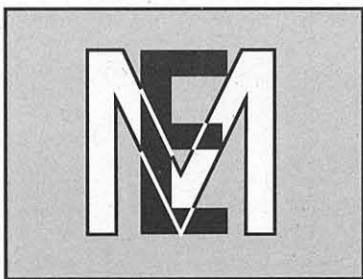
Ramon van carregar el pilar de vuit amb folre i manilles, per primer cop en el segle XX. La diada de Tots Sants van carregar el primer quatre de nou amb folre i l'agulla al mig de tota la història.

Per agrair l'homenatge que ens feia tot Vilafranca, vam planar el quatre de set amb l'agulla, el cinc de set, la torre de set i dos pilars de cinc -anteriorment n'havíem aixecat un altre mentre es descobria la placa de la façana de l'Ajuntament-. (*Exhibició de les Festes de Sant Raimon, plaça de la Vila, Vilafranca del Penedès, 14 de gener*).

Castells d'internet. Afegeint-nos a una petita Festa Major que l'escola Estalella Graells va muntar en ple hivern per poder fer conèixer la de veritat, la de l'agost, mitjançant la xarxa internet (de la qual us fem un detallat informe en aquest mateix número de *El Figaro*), vam enlairar un pilar de cinc al pati de l'escola. (*Pati de l'escola Estalella Graells, Vilafranca del Penedès, 8 de febrer*).

Per les festes de Sant Raimon de Penyafort es va inaugurar una placa commemorativa de les gestes aconseguides en les actuacions de la Festa Major i de Tots Sants del 1995.

Electricitat de l'automòbil

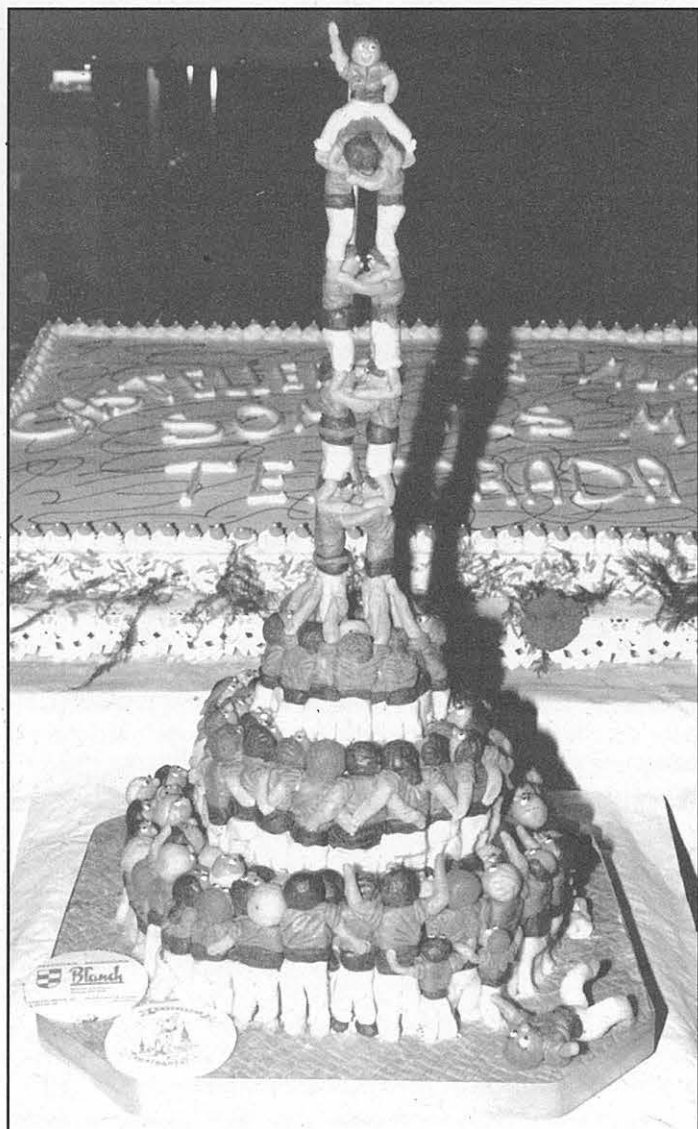
Electromecànica MOLAS s.c.

Pere III El Gran, 22 - Telèfon 890 32 37
08720 VILAFRANCA DEL PENEDÈS

Els castells del 95

Data	Lloc	Motiu	1/5	2/6	4/7	3/7	4/7 a	5/7	2/7	4/8	1/6	3/8	2/8 f	1/7 f	5/8	4/8 a	4/9 f	3/9 f	2/9 fm	1/8 fm	4/9 af
15-01	Vilafranca	Festes Sant Raimon	D				D	D						I-I							
21-01	La Bisbal	Col.locació placa					D														
12-02	Vilafranca	Inaug. Pl. Antoni Massanell	D																		
05-03	Vilafranca	Conc. Paelles Cal Figarot	D																		
02-04	Barcelona	1a Pel. Disney en català	D		D	D															
23-04	Vilanova	Aniv. Bordegassos	I					D	D	D	C										
14-05	Vilafranca	Fires								Id-D			C	C							
10-06	Vilafranca	Torneig l'Anxaneta	C	D	D	D															
17-06	Vilafranca	Festa Poble Nou	D			D	D	Id-D													
18-06	Cornellà	Festa Major	D							D		C	D								
25-06	Reus	Festa Major	C									I	D	C							
09-07	Esparreguera	Festa Major	D		D			D	D	D											
14-07	Vilafranca	Assaig							D												
17-07	Pacs	Visita reial a Cal Torres	D																		
21-07	Vilafranca	Assaig							D												
22-07	Vilafranca	Exhibició	D										Id-I							I	
22-07	Vilafranca	Festa Espirall	D		D	D		D													
23-07	Els Monjos	Festa Major	D					Id	D	Id-D											
29-07	Tudela		D	D	D	D		D													
30-07	L'Alforja	Festa Major	D						D	D		D									
06-08	Vilanova	Festa Major									D	D	D				D				
15-08	La Bisbal	Festa Major	2D									D	D	I			D				
18-08	Vilafranca	Assaig							D												
19-08	Gelida	Festa Major	D							D		D	D								
26-08	Vilafranca	Inaug. Plaça de la Vila	D			D	D														
26-08	Vilafranca	Assaig especial							D												
27-08	L'Arboç	Festa Major	3D									D	D				D				
29-08	Vilafranca	Festa Major	7D	2D						D		D	D								
30-08	Vilafranca	Festa Major	4D	2D										C			D	C	I-D		
31-08	Vilafranca	Festa Major	4D	D													D			C	
17-09	Terrassa	Diada Emili Miró	3D									D	D				D				
24-09	Barcelona	Festa Major	D								C		C				D	C			
01-10	Reus	Festa Misericòrdia	2D							D		D		D			Id	Id			
07-10	Barcelona	Hom. colles castelleres		D			D														
07-10	Sant Sadurní	Setmana del Cava	2D				D														
08-10	Gelida	2a Trobada Colles Penedès	3D									Id-D	D			D					
12-10	Cal Rubió	Festa Major						D	D	D	D										
15-10	Montserrat	Romiatge											D	D	D	D					
20-10	Vilafranca	Assaig							D												
29-10	Sitges	Diada de la Colla						D	D		D	I				C					
01-11	Vilafranca	Tots Sants	D									Id							Id-I	C	C
11-11	Salt	Míting		D		D	D				D										
12-11	Sabadell	Diada de la Colla	2D										D	C		C					
25-11	Organyà	Fires	D	2D	D	D					C										
17-12	L'Arboç	Festa Santa Llúcia												D		D	Id	D		I	
Descarregat			50	11	6	8	7	8	11	10	4	9	11	3	1	3	7	1	1		
Carregat			2								3	1	2	4		2		2		2	1
Intent desmuntat								2		2		2	1				2	1	1		
Intent llenya			1									2	1	3					2	2	

Una festa tan extraordinària com la temporada

Tots immortalitzats pel massapà.

La festa de fi de temporada del 1995 es va celebrar a Cal Pau Xic, de Guardiola de Font-rubí. En una nit humida ben encorbatats i amb la roba ben planxadeta, a les deu toques vam començar a assaborir un sopar que va ser tan bo com la temporada que deixàvem enre-re: uns embotits, de primer; un bon ternasco, de segon; vi i cava, i, per postres, un pilar de vuit representat en un pastís dolçíssim.

A l'hora del cafè, la copa i el puro, hi va haver els habituals parlaments. Tant el president del patronat, Josep Mestres, com el cap de colla, Francesc Moreno, *Melilla*, com l'alcalde de Vilafranca, Joan Aguado, van coincidir a destacar la sensacional temporada viscuda, a felicitar la colla per tots els èxits aconseguits i a animar-la perquè durant el 1996 se n'hi sumin molts més, d'èxits al palmarès. Segons més tard, vam saber que el *Melilla* tenia un ajudant ja que el Juanín s'havia autoproclamat segon cap de colla.

Placa per a dos Joans

Com és costum en el final de temporada, el cap de colla també va entregar les plaques de castellers de soca-rel a dos com-

ponents de la colla, que aquest cop van ser dos joans: el Joan Montserrat i el Joan Fradera, dos grans castellers que des de fa molts anys s'esforcen per tirar la colla endavant.

Processó d'angelets en-tronitza Sant Melilla

Durant la festa hi va haver més sorpreses, com l'entrega d'obsequis a la canalla i la projecció d'un vídeo resum de la temporada que va fer caure la bava de valent; la presentació d'un altre vídeo en què una mena de periodista que s'assemblava molt al Jordi Carbonell entrevistava l'actual canalla de la colla, només que representava que ho feia passat l'any 2000 i, per tant, els nens i les nenes d'ara hi apareixien una mica crescutets i crescutetes, i, per acabar, una sorpresa final en què uns *angelets* van envair la sala escampant encens a tort i a dret i, darrere seu, en solemne processó, uns portadors passejaven una rèplica de Sant Fèlix -s'intuïa que era ell pèr la palma i el llibre, que no pas per la cara ja que anava tapat de cap a peus-. De cop, el sant patró vilafranquí va desaparèixer i, en el seu lloc, es va entronitzar *sant Melilla*, que, conscient del nou paper, repartia benediccions per totes bandes.

Needle in the middle: Hit de la nit

Per arrodonir la celebració, en rigorós directe, vam tenir l'oportunitat de veure l'actuació del tercet que formen el Fèlix Miret, el Monteagudo i el Melilla, de nom artístic *Johnny McKey*, que van interpretar la peça que els ha dut a la fama: *Needle in the middle*, el rap del quatre de nou amb l'agulla al mig. Mentrestant, els fans del grup ballaven i feien contorsions ben estranyes dalt l'escenari al vibrant ritme del *boom* discotequer de l'any. El ball amenitzat per l'orquestra va posar la cloenda de la festa.

La canalla de la colla va ballar al ritme del rap del famós Johnny McKay!

Josep Torreño

La premsa embadaleix amb la temporada 95

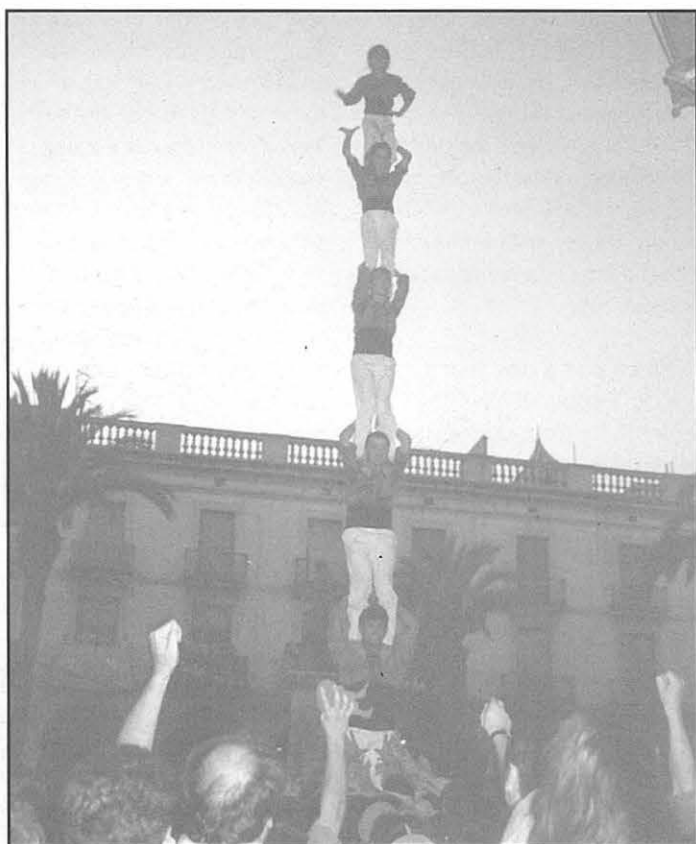
Pilar de sis descarregat

Vilanova - Festa Major 06.08.95

Gran actuació dels verds. "...Per acabar l'actuació, i en solitari, van alçar l'impressionant espadat de sis, que van aconseguir descarregar després de set anys en què cap colla ho ha pogut fer." / "... Així, Vilanova ha vist en poc més de tres mesos dos dels tres pilars de sis que han assolit els vilafranquins enguany, i l'únic dels tres que han descarregat. El pilar va pujar més tremolós que el que van carregar per Sant Jordi. En aquella ocasió van clavar-lo fins que va haver-se carregat.", **Ton Mañé, Diari de Vilanova.**

Los Castelleros de Vilafranca completan el pilar de sis por primera vez en ocho años.

"Los Castelleros de Vilafranca lograron ayer descargar el *pilar de sis*, una construcción tan sólo completada en 10 ocasiones en este siglo y que hacía ocho años que no lograba ninguna colla... / Los Castelleros de Vilafranca, han conseguido devolver a los *pilars* (*castells* que tradicionalmente cierran las actuaciones) el protagonismo que perdieron hace dos décadas.", **S. Terraza, El País.**

Quatre de nou amb folre "clavat"

La Bisbal - Mare de Déu d'agost 15.08.95

Quatre de nou del grupo de Vilafranca. "... los Castelleros de Vilafranca ... clavaron a la perfección su *cuatro de nou*... / ... Los Castelleros de Vilafranca repitieron la actuación del día 6 en Vilanova, y con más seguridad si cabe. Tanto la *torre de vuit* como, el *cuatro de nou* fueron de bandera, rápidos y sin amago de peligro.", **Josep Anton Falcato, El Periódico.**

Torre de nou amb folre i manilles descarregada

Vilafranca - St.Fèlix 30.08.95

El cel és de color verd, els Castelleros de Vilafranca fan l'actuació del segle: torre de nou i quatre de nou descarregarregats i tres de nou i pilar de set carregats.

"Dret, en el centre d'una immensa rotllana formada per un bon nombre de castelleros que escoltaven acotats el seu cap de colla, el *Melilla*, resumia en poques paraules la històrica jornada de Sant Fèlix que s'havia viscut a la plaça de la Vila: *Amb els castells d'avui heu obert les portes del cel; un cel que és de color verd!* Els Castelleros de Vilafranca acabaven de descarregar la primera torre de nou amb folre i manilles de la seva història i el quatre de nou amb folre i havien carregat el tres de nou amb folre i el pilar de set amb folre. Cap colla actual havia aconseguit mai una actuació millor... a la segona ronda van tirar la torre de nou. La construcció de la base del castell va tornar a demostrar que els de Cal Figarot treballen molt bé aquesta mena d'estructures i això els va permetre de muntar un peu molt sòlid en un temps adequat. Per damunt, el tronc del castell va pujar amb prou garanties per pensar, que, finalment, es veuria la primera torre de nou vilafranquina. Però just quan l'enxaneta col·locava el peu damunt l'espatlla del dos per travessar, sisens i dosos van desequilibrar-se i el castell es va despenjar de dalt enmig de la desesperació de la plaça... / ... Tot i amb això, a la tercera ronda va arribar l'apoteosi a la plaça. Segurs de les seves possibilitats, els Castelleros Vilafranquins van tornar a plantar cara a la torre de nou, aquest cop, si cap, amb més empenya. Gràcies a aquestes ganes el castell, que potser no va quedar tan ben agafat a sota com en l'intent anterior, va pujar amb decisió. La plaça, expectant, veia com l'intent anava si fa o no fa com el que havia vist una estona abans i això feia que més d'un continguéss la respiració. Amb l'aixecador a lloc, el castell semblava una mica massa tancat, però aquesta vegada res havia d'impedir que l'enxaneta fes l'aleta a una construcció emblemàtica per als de la camisa verda. La sortida del pom de dalt va ser ràpida i tothom es va adonar que la construcció també es descarregaria. Des de l'aleta fins al final, les gralles i el tabal van quedar ofegats pels crits d'una afecció que, finalment, havia pogut esplaïar-se a cor què vols.", **Biel, El 3 de Vuit.**

La torre promesa. "... sembla innegable que l'èxode cap a aquesta torre durant tant de temps anhelada ha tingut un cert regust bíblic. Igual com en l'Antic Testament, en la metafòrica conquesta de la *torre promesa*, els dirigents que havien assenyalat el camí i havien guiat la colla durant molts anys, a les portes de l'arribada, hagueren de deixar el govern a un nou cabdill, que, continuant els seus passos, portà el grup fins al final. Tal com s'explica en els relats bíblics, es visqueren moments difícils en la travessa, episodis d'incertesa i de malafiança en l'esdevenidor, però, seguint les escriptures veterotestamentàries, en els temps previs a la diada culminant la divinitat envià senyals favorables que aportaren tranquil·litat. Però també volgué posar a prova fins a l'últim moment la capacitat de sacrifici i de superació de la gent i, just quan tothom tocava amb la punta dels dits la proesa, repetí per dotzena vegada allò que havia fet abans. La malastrugança no pot durar indefinidament i ningú es deixà endur pel fatalisme d'una història viscuda. I aquest cop la tenacitat també rebé el premi, en forma de torre de nou amb folre i manilles. I el mannà continuà caient del cel durant dos dies.", **Biel, El 3 de Vuit.**

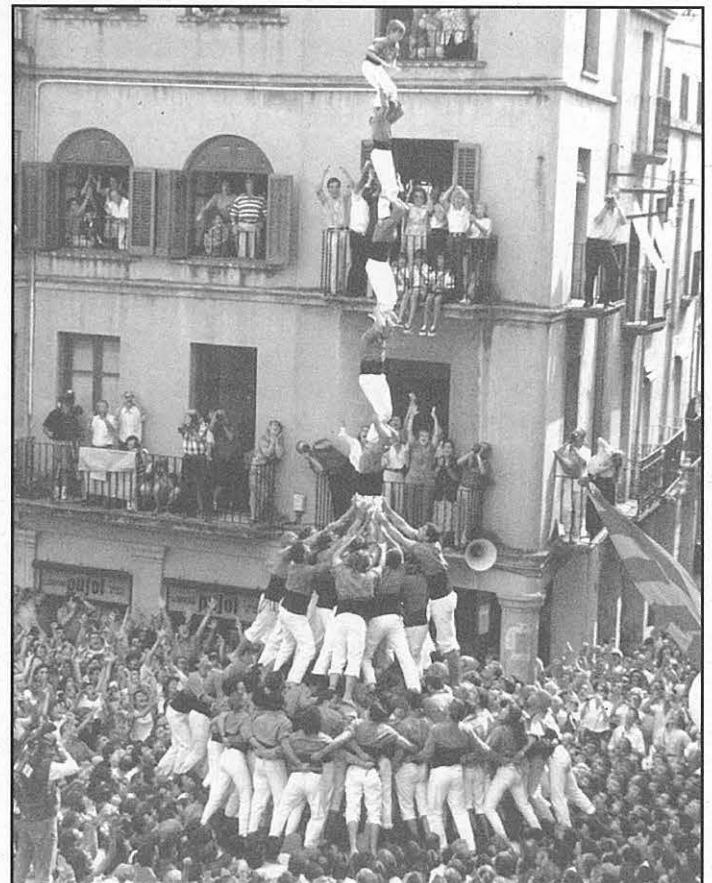
Nou castells de nou, els Castellers de Vilafranca descarreguen la torre de nou en una jornada de Sant Fèlix memorable. "Els grans triomfadors de la jornada van ser els Castellers de Vilafranca - la colla local -, que ahir van aconseguir l'anhelada torre de nou amb folre i manilles, una construcció que els vilafranquins van ser els primers a intentar en una plaça, l'any 1989, i que fins ahir només havia pogut descarregar la Colla Vella dels Xiquets de Valls. ... A més, són la primera colla que planta quatre castells folrats en una mateixa exhibició.", **Xavier Brotons, AVUI.**

Dos de nou histórico de Vilafranca, los castellers descargaron la mítica construcción y después cargaron el pilar de set. "... Se enfrentaron ya en la segunda ronda con el *dos de nou*. La colla de la camisa verde construyó un *folre* inmenso, de casi 80 personas, y en las *manilles* subieron 20 *castellers*. En este primer intento, el *folre* y las *manilles* trabajaron de forma compacta, pero hubo problemas en los pisos de *quarts* y *quints*. Cuando la *anxaneta* remontaba los *dosos*, en el antepenúltimo piso del *castell*, éstos giraron bruscamente provocando la caída... / ... La *colla*, sin embargo, no se dio por vencida y volvió a intentar el *dos de nou*. En esta segunda ocasión la construcción subió mejor y los *Castellers* consiguieron centrarlo una vez coronado. Al descargarlo, toda la plaza de la Vila, conocida también como *la més castellera*, estalló de júbilo...", **Josep Anton Falcato, El Periódico.**

Pilar de vuit amb folre i manilles carregat Vilafranca - St.Ramon 31.08.95

Un deliri d'entusiasme. "El pilar de vuit amb folre i manilles que els Castellers de Vilafranca van carregar a la seva plaça el 31 d'agost passat, diada de Sant Ramon, és el primer del segle. Aquest titànic espadat, però, ja s'havia vist a la capital de l'Alt Penedès; el va plantar la Colla Vella de Valls fa exactament 114 anys, el 31 d'agost de 1881. El pilar de vuit ha estat considerat una de les grans fites de tota la història, i el segle

passat ja tenia un caràcter excepcional." / "Els estudis castellers dels últims anys han documentat, d'altra banda, un total de 8 pilars de vuit descarregats i dos de només carregats durant el segle passat... /... els pilars de vuit descarregats del segle XIX són: els dos de l'any 1858 a càrrec de les dues colles de Valls - un a Vallmoll i l'altre a Alió -; els dos de la Festa Major de Tarragona del setembre de 1878- Vella i Nova de Valls-; el de la Vella valenciana per la Candelera de 1881; el de la colla degana a Vilafranca el 31 d'agost de 1881, i un de probable que l'historiador Jordi Morant situa vers al 1890 a Valls fet per la Colla Vella. Pel que fa als espadats de vuit només carregats, consten els de la Colla Vella per Sant Joan de 1885 i el d'una de les dues colles valenques-sense determinar- per la Candelera de 1886. D'altra banda, el diari La Crónica de Valls del 16 de maig de 1936 reproduïx una entrevista feta al Pep de Janillo, cèlebre casteller de la Colla Vella el segle passat. Quan el periodista li pregunta quina és la seva gesta més important com a casteller, Juanillo respon: 'Fou una que va deixar llarga recordança a totes les contrades tarragonines: l'elevació del **pilar de vuit**'. I més endavant afegeix que el van alçar a 'Altafulla, per la festa major (...). Fou un **deliri d'entusiasme**. Després vàrem repetir-lo moltes vegades a Vilafranca, a Tarragona i a Valls (...). Jo, de segon, l'he parat sovint'. Pel que fa al pilar de vuit de Vilafranca, Antoni Martorell va escriure (Lluitem, 20 febrer 1910; Món Casteller p.169); 'l'endemà, dia 31 (...) triomfava la Colla Vella plantant els quatre de vuit amb el pilar de sis al mig i el **titànic pilar de vuit**, única vegada que s'ha vist a Vilafranca'. Exactament 114 anys després, aquest titànic espadat s'ha tornat a veure a la Senyora Vilà. Aquest cop també va ser un deliri d'entusiasme, amb la diferència que els autors de la proesa portaven la camisa verda.", **Xavier Brotons, El 3 de Vuit.**

El pilar del siglo. "Los Castellers de Vilafranca siguen con su marcha triunfal. Ayer, festividad de Sant Ramon, consiguieron uno de los éxitos más brillantes de este siglo: recuperaron el *pilar de vuit amb folre i manilles*... /... Esta construcción ... precisa un extremo equilibrio, agilidad, rapidez y serenidad ... /... Tras descarregar el *quatre de nou amb folre*, los de Vilafranca dibujaron el intento de *pilar de vuit*. La plaza enmudeció de repente, respetando la concentración de los *castellers*. Empezaron a sonar las *gralles* cuando el pilar ofrecía ya una imagen imponente. La estructura, muy delicada, no perdía la verticalidad y tenía grandes posibilidades de ser montada. Al

final, la jovencíssima *anxaneta*, Vanessa Ojeda, se levanta por encima de todos y, alzando la mano, dio por coronada la estructura ante el delirio de los miles de aficionados. El esfuerzo realizado hizo mella en los *pilners*, que no pudieron hacer nada para completar la grandiosa construcción. Sin embargo, ya habían cumplido con creces. La euforia de la *colla* se mezcló con la del público. Hubo abrazos y llanto de alegría, y luego la ciudad volvió a zambullirse en un mar de cava. No había para menos: habían recuperado uno de los máximos símbolos de la época dorada del *món casteller*.", **Jordi Rodón, El País.**

Pilar de set amb folre descarregat

Reus - Trobada colles de nou 01.10.95

26 anys després, una altra colla del Penedès completa el pilar de set amb folre. "Amb el crepuscle de la diada va arribar el moment culminant, el pilar de set amb folre dels verds vilafranquins. Ja l'havien carregat a Reus per Sant Pere i ahir van completarlo per primer cop en la seva història. Era el segon pilar de set amb folre descarregat aquest segle... /... El domini dels verds sobre els pilars va tenir una demostració patent que va provocar l'admiració de tota la plaça, colles rivals incloses." / "L'APOTEOSI DE FÈLIX MIRET EN EL PILAR DE SET AMB FOLRE" / "Fèlix Miret és el gran pilaner de la dècada. Ha parat a segons el pilar de sis, ha estat el segon terç que descarrega el pilar de set aquest segle i el primer quart que para un pilar de vuit amb folre i mànilles aquesta centúria. Ahir, en atenció a la fita de descarregar el pilar de set amb folre després de 26 anys, Fèlix Miret va poder deixar anar tota la seva eufòria i fer voleiar el mocador. Els annals dels castells parlaran, de ben segur, d'aquest home.", **J.Jaria i Manzano, Nou Diari.**

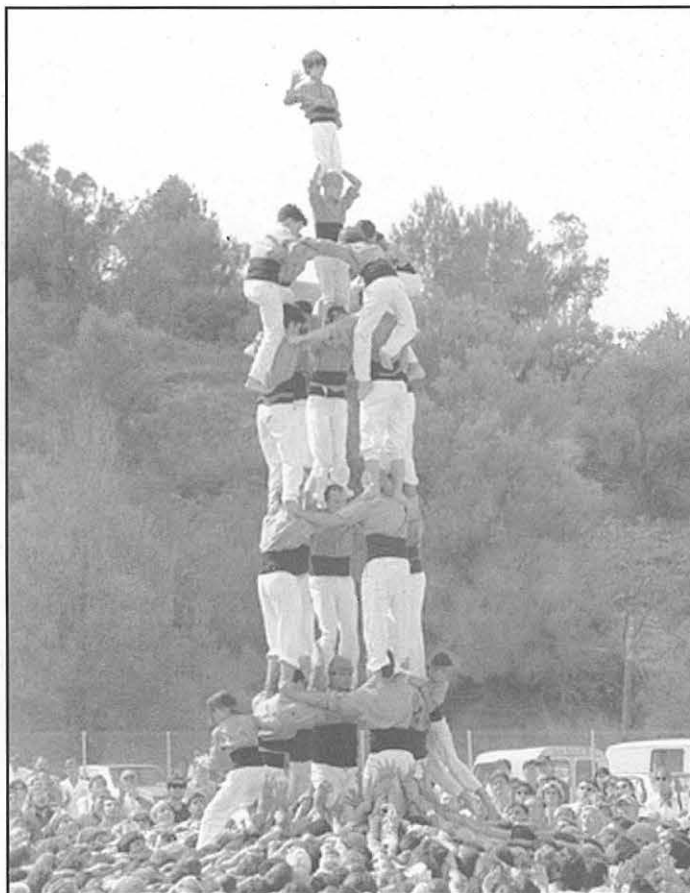
Vilafranca fa embogir amb el pilar de set. "... El tro final de la jornada el van fer esclatar els Castellers de Vilafranca. Després de completar un bon tres de vuit, els verds van descarregar, per primer cop des del 23 de novembre de 1969 (Nens del Vendrell), el pilar de set amb folre. Tota una proesa.", **Ivan Rodón, Diari de Tarragona.**

Quatre de vuit amb l'agulla descarregat

Gelida - Trobada colles Penedès i Garraf 08.10.95

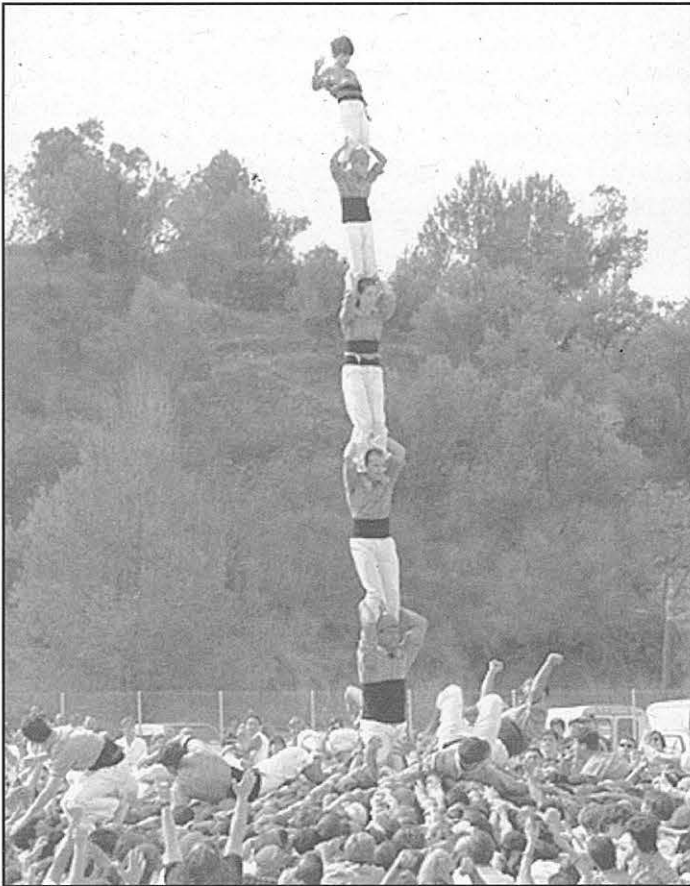
Lliçó magistral dels Castellers de Vilafranca amb el 4 de 8 amb l'agulla descarregat. "Els Castellers de Vilafranca van fer un autèntic cop d'efecte en descarregar, diumenge passat a Gelida, el quatre de vuit amb l'agulla al mig. Era la primera vegada que aquest castell s'assolia aquest segle, ja que fins diumenge cap colla no l'havia ni tan sols carregat en el que portem de centúria. Els Castellers de Vilafranca van donar tota una lliçó en el bastiment d'aquest castell. Va ser

espectacular; i és que el quatre de vuit amb el pilar de sis al mig va tenir una execució tècnica senzillament perfecta... /... Els vilafranquins, amb una tranquil·litat i una convicció admirables, van plantar d'entrada el castell. El quatre de vuit i el pilar de sis van anar pujant amb rapidesa i seguretat, perfectament sincronitzats, i en poc temps el quatre es va carregar perfecte... /... Amb la sortida de dosos i l'aixecador del quatre col·locat dalt del pilar, el castell es va començar a desfer, pis per pis, amb una celeritat realment sorprenent. El pilar havia emergit esvelt i ferm en tot moment i va ser descarregat a la perfecció, davant l'alegria dels castellers i de l'escàs públic, que es feia creus de la facilitat amb què acabaven de veure carregar i descarregar un castell que es documenta per penúltim cop l'any 1881...", **Xavier Brotons, El 3 de Vuit.**

El castell difícil. "Semblava una entelèquia quan se'n va començar a parlar. Veure'n la primera prova, en el mític concurs de Tarragona el 1970, era com intentar una quimera. Després van venir les astúcies per considerar-lo vàlid. I se'n va perdre la mena fins fa dos o tres anys, però tampoc fou possible. Havia d'aconseguir-se en aquest any dels prodigis i a Gelida. Els Castellers de Vilafranca amb la conquesta del 4 de 8 amb el pilar de 6 al mig han superat un nou repte. Han superat, encara que sembla ditiramic, un impossible... /... Pocs comentaristes han destacat la dificultat d'aquest castell. Algun seguidor cadell no li veia la

seva complicació perquè pensava que era qüestió de posar un pis més al quatre de set amb l'agulla al mig (castell que no fan les colles grans)... / Algú recordava els catorze lesionats de la colla Vella de Valls que va ser la primera a intentar-ho. 'A la desesperada, quan veien que el concurs de 1970 se'ls escapava de les mans i era el primer concurs que perdien'... / ... L'astúcia dels Joves de Valls, no massa anys després va ser una murreria d'adolescent a la que van condescendir els jurats de Tarragona, no se sap pas per què. Considerar el castell carregat quan s'haguessin tret dosos era només voler fer valdre l'oportunisme i en el fons es reconeixia la gran dificultat del castell. Val més que d'aquest episodi no se'n vulgui conservar la mena ... / ... Ara s'ha demostrat, els vilafranquins ho han demostrat, que és possible fer-lo i descarregar-lo. Cal un bon pilar de sis i un bregat quatre de vuit i que tots dos alhora siguin capaços de treballar a la pinya en condicions diferents a quan es fa per separat. I que la sincronia entre muntar el pilar i coronar el quatre sigui mil·limètrica per no perdre temps en esforços suplementaris. Tot això m'ho explicava un casteller encara tremolós per l'èxit...", **A. Ribas, La Fura.**

Cinc de vuit descarregat Montserrat - Romeria Vilafranca 15.10.95

Ni la pluja no els atura. "Els Castellers de Vilafranca van afegir diumenge el cinc de vuit a l'impressionant palmarès particular d'aquesta temporada ... / ... Si la primera ronda va ser important, la segona no ho va ser gens menys. El cinc de vuit era una de les poques construccions que no figuraven en el palmarès dels de la camisa verda en aquesta temporada -de fet, encara no l'havien tirat en tot l'any-. Diumenge hi van posar remei. Esperonats per un perfecte cinc de set net descarregat a l'assaig de divendres, els Castellers de Vilafranca van plantar la catedral amb molta decisió i ja d'entrada la construcció va quedar ben agafada. Això va permetre que s'anés bastint ben aplomada i a bon ritme i que es descarregués enmig de l'eufòria de la plaça.", **Biel, El 3 de Vuit.**

La Joves completa el tres de nou, però són els Verds els que tornen a triomfar. "Els Castellers de Vilafranca fan el quatre de vuit amb el pilar, el cinc i el dos de vuit i el pilar de set ... /... Cent per cent d'efectivitat, doncs, d'uns verds que es troben en un moment de forma impressionant ...", **Ivan Rodon, Diari de Tarragona.**

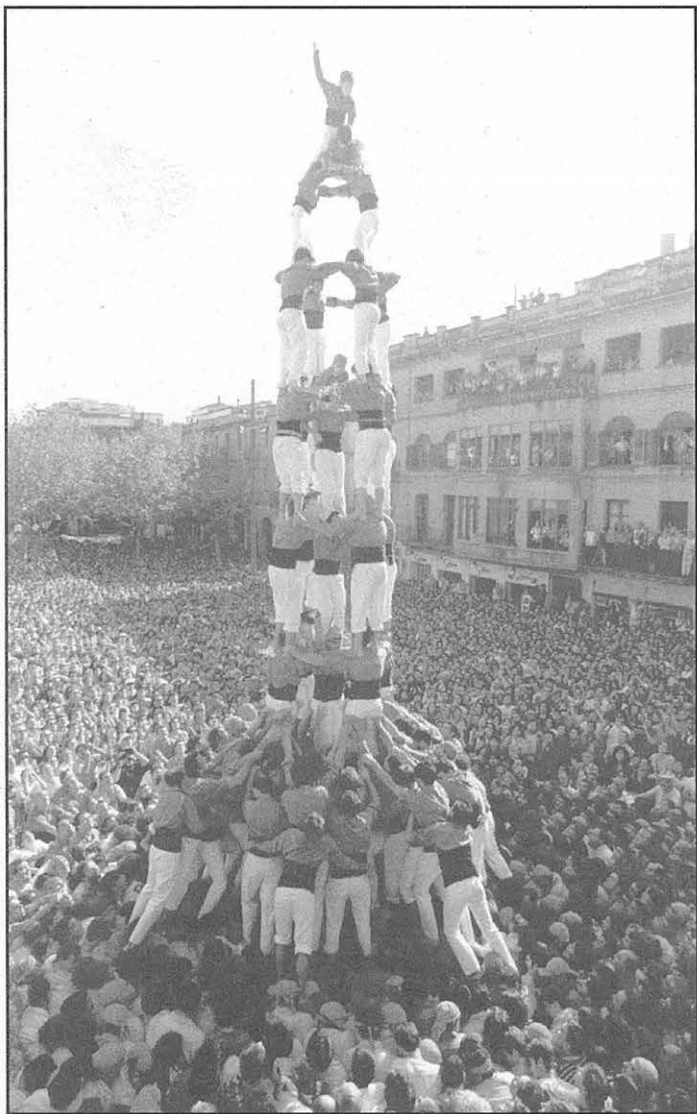
Los Castellers de Vilafranca completan una exhibición histórica en Montserrat. "Los Castellers de Vilafranca están decididos a hacer historia semana tras semana. En siete días, los de la capital del Alt Penedès han completado en dos ocasiones una construcción que hacía más de cien años que no se conseguía: el *quatre de vuit amb l'agulla al mig*... / ... Ayer, además, completaron la mejor exhibición de *castells de vuit* del siglo al *descarregar* también el *cinc de vuit* (la primera *catedral* que consiguen desde el 31 de agosto de 1993) y una *torre de vuit amb folre* que bordaron con dos exultantes *figueretes*. El broche de la actuación, no podía ser de otra manera, vino de la mano de un gran *espadat*: un *pilar de set amb folre* que completaron con gran dominio.", **Ramon Francàs, La Vanguardia.**

Quatre de nou amb l'agulla folrat carregat

Vilafranca - Tots Sants 01.11.95

Quatre de nou amb el pilar, per què no? "Els Castellers de Vilafranca no volen deixar passar l'oportunitat. En una temporada sense precedents en què han anat acumulant tota mena d'èxits, els verds es mostren, ara més que mai, inconformistes i ambiciosos. Estan engrescats i en volen fer una de sonada. Ara, quan acumulen èxit darrere èxit, en gran mesura mercès als extraordinaris pilaners de què disposen, els de Vilafranca s'han fixat un sostre que fa esgarriar: el quatre de nou amb el pilar de set amb folre. Per què no? Ben segur que ja han sorgit algunes veus que neguen la viabilitat d'aquest castell. Però compte! Els Castellers de Vilafranca, si en algun moment de la seva història han de provar aquest

gegant, és enguany, quan porten set quarts de nou amb folre descarregats (un registre que no ha assolit cap altra colla en una sola temporada) i dos pilars de set amb folre completats. Els Verds, com ja van fer amb el dos de nou amb folre i manilles - un castell que va sortir del seu laboratori - ja busquen la fórmula per fer-se amb un nou èxit.", **Ivan Rodon, Diari de Tarragona.**

De Vilafranca al cel. "Sensacional. Els Castellers de Vilafranca van protagonitzar ahir una nova exhibició apoteòsica, assolint una estructura inèdita en la història de tot el món casteller, el quatre de nou amb folre amb el pilar. Els verds, que han segellat amb lletres d'or la millor temporada d'una colla aquest segle, amb uns registres que seran molt difícils d'igualar, van col·locar ahir la cirereta a la seva excepcional trajectòria després de carregar dos gegants : el quatre de nou amb folre amb el pilar i el pilar de vuit amb folre i manilles... / ... Els Castellers de Vilafranca van sortir a mossegar, ensenyant les urpes amb el castell més desitjat de la jornada. Els verds, que van al·ligonar a afeccionats i castellers d'altres agrupacions de com es monta i es lliga aquesta gegant estructura, van desfer la construcció amb terços col·locats. I a la segona, la venguda. Els Castellers van començar a enfil·lar l'estructura davant el silenci sepulcral dels milers d'afeccionats, que només trencaven les gralles i els tabals, així com els crits del seu cap de colla, Francesc Moreno 'Melilla'. Amb això que els sisens ja estaven col·locats i els dosos tancaven l'estructura del quatre. La mesura era bona i el castell prometia quan l'enxaneta, aixecant-se per damunt de tot, s'alçava poderós i carregava amb seguretat el quatre de nou amb folre. A partir d'aquest moment i després que l'aixecador canviés de rol i es convertís en anxaneta del pilar de set del mig, el descens del castell va ser vertiginós. Sisens, quints i quarts saltaven dels seus llocs per imprimir més rapidesa a l'execució dels castell i alleugerir el pes del mateix. Precisa-

ment, la sortida d'un dels quarts, que es va estavellar contra el pilar, va fer perillar l'estructura. Però res, l'espadat, fort i segur, va saber refer-se del cop i va corregir la posició fins que els terços van llençar-se literalment damunt la pinya. Quatre de nou amb folre amb el pilar carregat!. Mil·lèsimes de segons després, el pilar defallia i es trencava. La feina, però, ja estava feta, i l'eufòria es va desbordar a les files verdes i entre els milers d'afeccionats que semblaven fregar-se els ulls amb les mans mentre s'espessigaven.", **Ivan Rodon, Diari de Tarragona.**

Los Castellers de Vilafranca logran un inédito *cuatre de nou amb folre i l'agulla al mig*.

"Francesc Moreno 'Melilla', el cap de colla de los Castellers de Vilafranca, tendrá que afeitarse el bigote si quiere cumplir la promesa que hizo a sus *castellers* cuando anunció que intentarían en la jornada de Todos los Santos el soberbio *cuatre de nou amb folre i l'agulla al mig*. Ayer los Castellers de Vilafranca escribieron una de las páginas más brillantes de la historia del *món casteller* con una exhibición que muy posiblemente tardará muchos años en repetirse. Los de Cal Figarot subieron un peldaño más en su increíble temporada y coronaron una construcción inédita que ni siquiera había sido intentada... / ... La euforia de los miles de aficionados que llenaron a rebosar la plaza de la Vila de Vilafranca del Penedès se desató de forma desmedida con esta colosal construcción cuya puntuación ni siquiera figura en el concurso bianual de Tarragona. La insultante facilidad con la que los Castellers de Vilafranca han conseguido completar en dos ocasiones y coronar en otra el *cuatre de vuit amb l'agulla* el pasado mes de octubre -una construcción que hacía 110 años que no se conseguía- y su dominio sobre el *cuatre de nou amb folre* y el *pilar de set amb folre* decidió a los vilafranqueses a intentar un *castell* que hasta ayer parecía increíble.", **Ramon Francàs, La Vanguardia.**

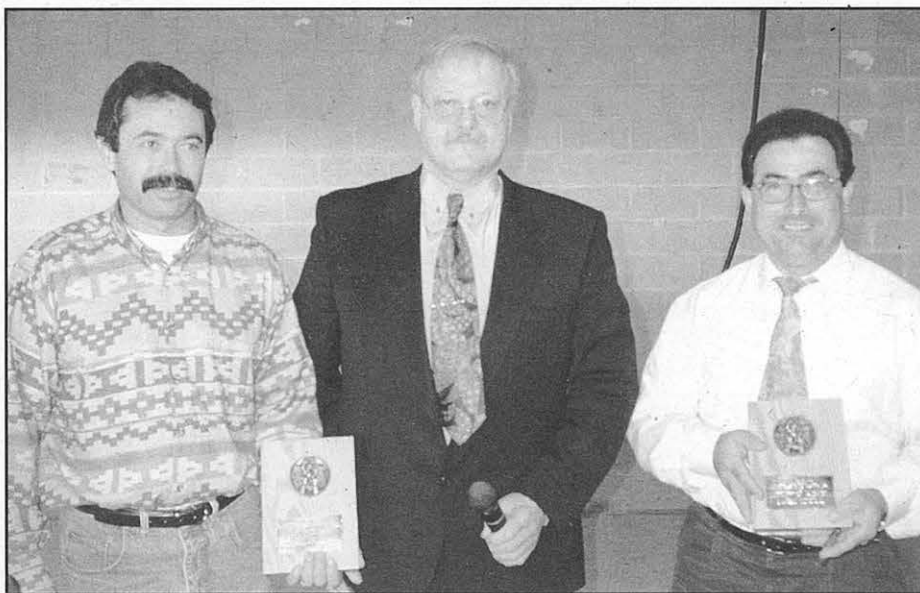

Tres de nou amb folre descarregat

L'arboç - Sta.Llúcia 17.12.95

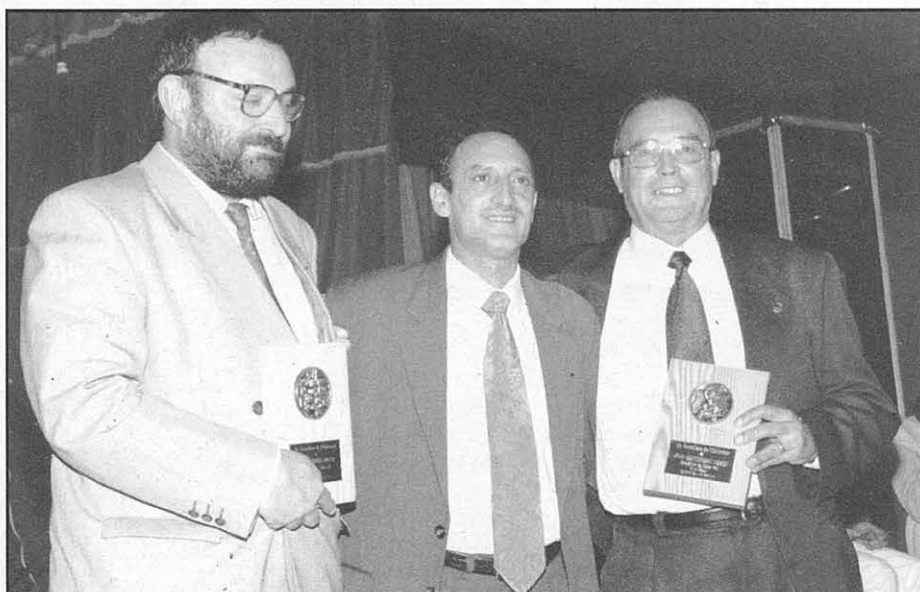
Els Castellers de Vilafranca clouen la seva temporada més completa. "Els vilafranquins, que aquest any havien carregat dos cops aquest castell - per Sant Fèlix a Vilafranca, i per la Mercè a Barcelona - volien rubricar un excel·lent campanya amb un registre mai aconseguit per cap colla: descarregar quasi tots els castells de la gamma alta que es fan acutalment, inclosos els pilars..." / "Els Castellers de Vilafranca van obrir plaça ahir descarregant un tres de nou amb folre, que va tenir una execució molt ràpida.", **Xavier Brotons, AVUI.**

L'últim exàmen. "Els Castellers de Vilafranca van tancar ahir la seva millor temporada amb una actuació a l'Arboç que els va permetre treure's la darrera espina que els quedava enguany, descarregar el tres de nou..." / "... van obrir la seva actuació amb el tres de nou amb folre. La colla va agafar molt bé el castell i el va arrodonir de la manera adequada. Tot i la rebrincada a la sortida de la canalla, els verds van poder descarregar per primer cop enguany el tres de nou, amb la qual cosa completaven tot el repertori i donaven una mostra més del seu excepcional moment de forma.", **Joan Borràs, Nou Diari.**

Castellers de soca-rel

El Jaume Boquera i el Jordi de Vilanova van rebre de mans del cap de colla, Carles Domènech, les plaques que els reconeixen com a castellers de soca-rel, honor que ostenten des de la festa de la colla de l'any 1994.

Els castellers de soca-rel de l'any 1995 van ser dos Joans: el Joan Montserrat i el Joan Fradera, als quals va lliurar la placa corresponent el nou cap de colla, Francesc Moreno Melilla que s'estrenava en aquestes funcions.

Del pilar de set amb folre, del 1969, al pilar de vuit amb folre i manilles, del 1995

Els pilanots del segle XX

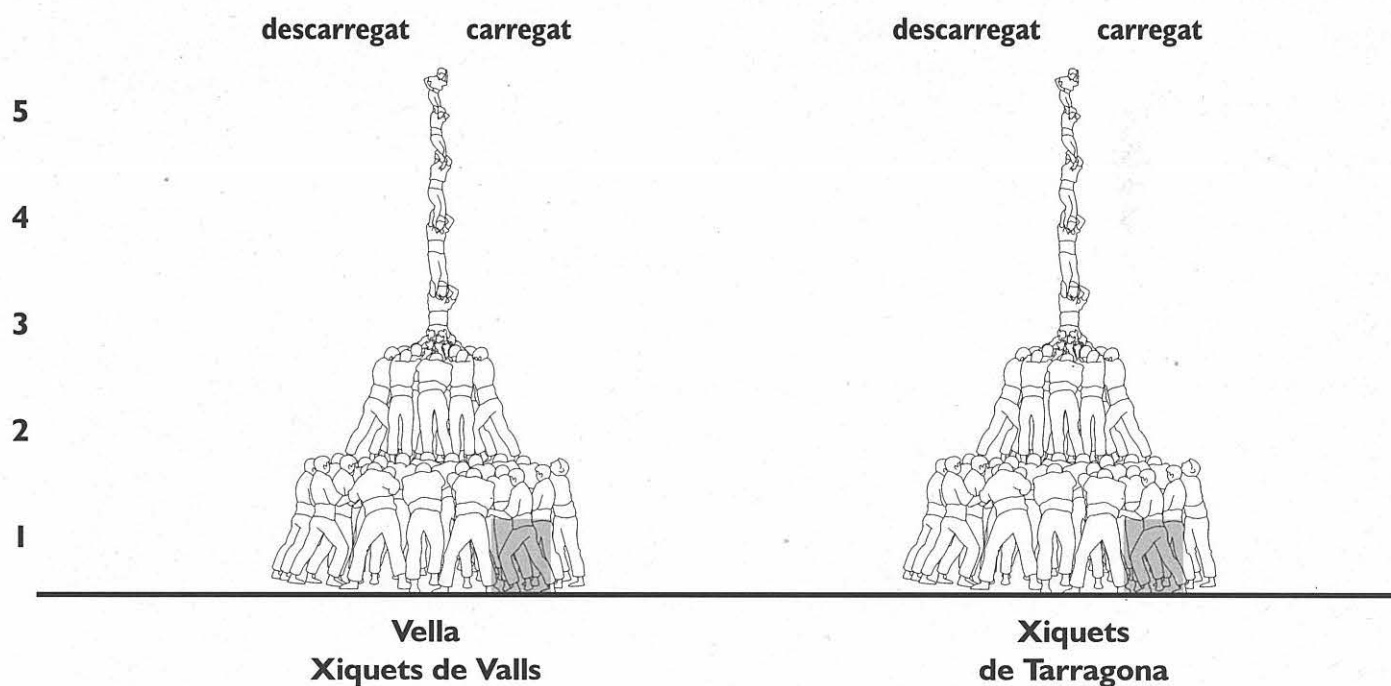
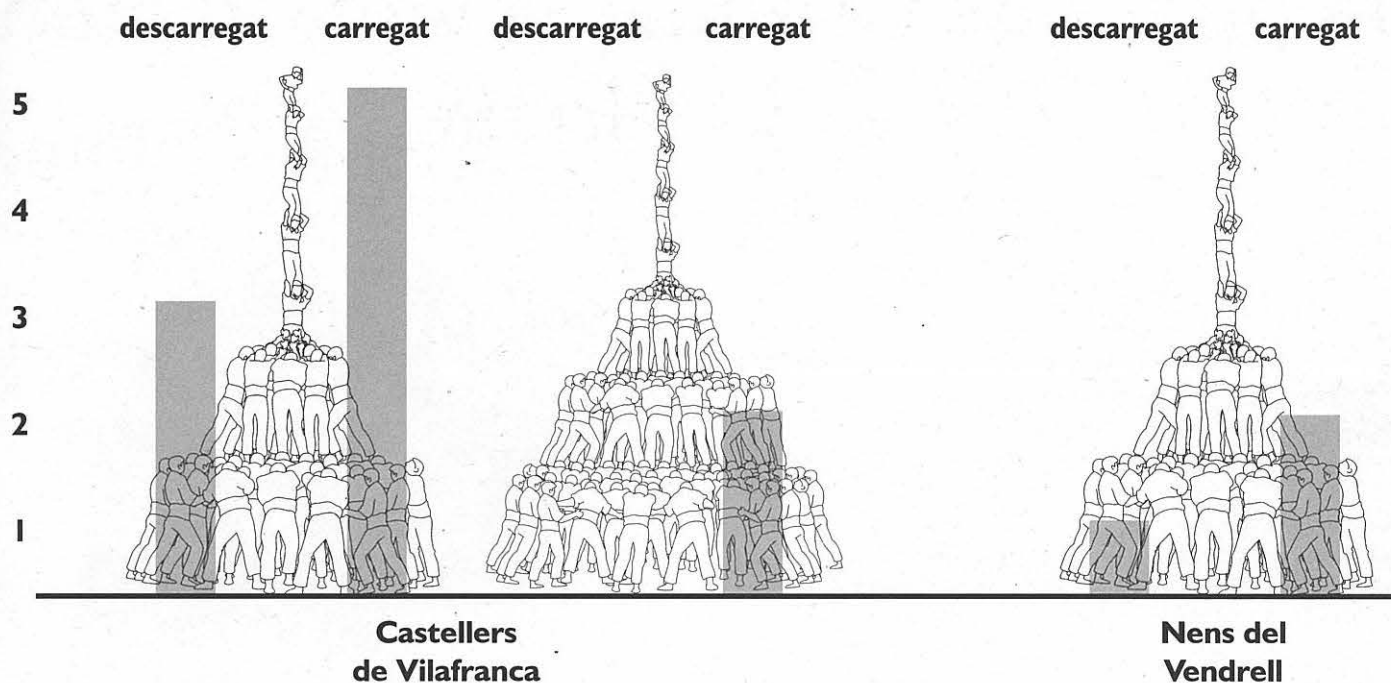
Fins fa dos anys, quan arribava l'hora dels pilars a les actuacions de nou, molts pensaven -i no solament gent de la nostra colla- quin enrenou hi hauria quan una de les colles grans aixequés la llebre dels grans pilars, adormida durant més de vint anys.

Poc ens podíem esperar que, gràcies a l'esforç d'un grup de gent nostra petit però animós, haviem de ser nosaltres

els encarregats d'obrir el bagul del tresor o la capsa dels trons, segons com li vagi la fira a cada colla.

Per deixar constància de l'estat de la qüestió, he fet dos quadres: el primer és una ressenya de tots els intents de pilar de set amb folre i de vuit amb folre i manilles del segle que som; el segon és l'assignació a cada colla dels èxits assolits.

data	lloc	motiu	colla	pilar de set amb folre	pilar de vuit amb folre i manilles
29/11/69	El Vendrell	2n aniv. pilar de sis	Nens del Vendrell	descarregat	
30/08/70	Vilafranca	Festa Major	Nens del Vendrell	carregat	
27/09/70	Tarragona	Concurs	Vella Xiquets de Valls	carregat	
27/09/70	Tarragona	Concurs	Nens del Vendrell	carregat	
12/10/73	Vilafranca	Concurs	Castellers de Vilafranca	intent	
15/01/95	Vilafranca	Sant Raimon	Castellers de Vilafranca	intent (2)	
14/05/95	Vilafranca	Fires de maig	Castellers de Vilafranca	carregat	
25/06/95	Reus	Festa Major	Castellers de Vilafranca	carregat	
22/07/95	Vilafranca	Exhibició	Castellers de Vilafranca		intent
15/08/95	La Bisbal	Festa Major	Castellers de Vilafranca	intent	
30/08/95	Vilafranca	Festa Major	Castellers de Vilafranca	carregat	
31/08/95	Vilafranca	Festa Major	Castellers de Vilafranca		carregat
24/09/95	Barcelona	La Mercè	Joves Xiquets de Valls	intent	
01/10/95	Reus	Trobada colles de nou	Jove Xiquets de Tarragona	intent (2)	
01/10/95	Reus	Trobada colles de nou	Castellers de Vilafranca	descarregat	
08/10/95	Tarragona	Aniv. Xiquets de Tarragona	Xiquets de Tarragona	intent	
15/10/95	Montserrat	Romeria	Castellers de Vilafranca	descarregat	
15/10/95	El Vendrell	Santa Teresa	Joves Xiquets de Valls	intent desmuntat	
22/10/95	Valls	Santa Úrsula	Joves Xiquets de Valls	intent desmuntat	
01/11/95	Vilafranca	Tots Sants	Castellers de Vilafranca		carregat
12/11/95	Sabadell	Dia colla Saballuts	Castellers de Vilafranca	carregat	
26/11/95	Terrassa	Dia colla Minyons	Xiquets de Tarragona	carregat	
17/12/95	l'Arboç	Fira de Santa Llúcia	Castellers de Vilafranca	descarregat	intent
28/04/96	Vilanova	Aniv. Bordegassos	Castellers de Vilafranca	carregat	

Goldfinger

Cellers i caves que han col.laborat en el sopar de la colla

Covides • Bodegues Torres • Caves Hill • Bodegues Ferret • Bodegues •
Pinord • Bodegues Trias • Caves Mascaró • Segura Viudas • Freixenet •
Caves Lavernioia • Cooperativa de Vilafranca •
Destil.leries Gallemí • Confraria dels vins i caves

Un pilar que va donar la volta al món

El primer intent de pilar de vuit amb folre i manilles d'aquest segle que, com tots sabem, va anar a càrrec dels Castellers de Vilafranca el dissabte, 22 de juliol de l'any passat, va merèixer una atenció informativa poc usual pel que fa a temes de cultura popular, fins al punt que es pot ben dir que va donar tota una volta al nostre planeta; no pas seguint un circuit rectilini ben delimitat, però sí mitjançant un itinerari per etapes i fent ziga-zagues, com podem comprovar tot seguit.

Comença el viatge: de Catalunya a l'Himàlaia

Deixarem una mica de banda els articles que es van publicar a la premsa de casa nostra, amb diversitat de comentaris, d'opinions i de fotografies, per la raó que no és cosa d'estendre's massa. Valgui com a únic exemple, però, el titular de la revista **Presència** (núm. 1224, pàg. 39): "Vilafranca continua somiant el pilar de vuit", amb text i fotografia de Josep Forn. I l'hem triat a posta perquè aquesta notícia lliga una mica amb alguns dels altres textos que volem presentar, per la senzilla raó que a un lector que no estigui iniciat podria fer-li pensar que aquest pilar ja havia estat intentat altres vegades. No és aquest el cas, evidentment, però no hi ha dubte que l'encapçalament suara esmentat empalma directament amb alguns dels peus de foto que veurem a continuació.

El culpable de tota aquesta *moguda* no és altre que l'agència internacional de notícies **Reuter**, la qual va distribuir la imatge, captada pel fotògraf Gustau Nacarino, a diverses parts del món. Tot començant l'itinerari viatjarem primer fins a **Katmándú**, la capital del **Nepal**, sota les ombres del proper Himàlaia. El periòdic local **The Rising Nepal** (del dijous, 27 de juliol) publicava la fotografia en qüestió amb aquest comentari: "Ambició casteller. Els habitants de Vilafranca del Penedès a Espanya (sic) en el moment que fallen en la construcció d'una torre humana. Era el 105 any consecutiu en què no ho aconseguen". Replicarem tot precisant que encara no hem ce-

lebrat els cinquanta anys de la nostra fundació i que, si bé és cert que hem tingut una bona dosi de malastrugança en els darrers anys, també és veritat que tampoc no ha estat tanta, home! Un exemplar d'aquest diari ens el féu arribar el company casteller Manuel Martín.

Encara a l'Àsia: de Singapur al Japó

Una nova etapa ens porta fins a **Singapur**, capital del país homònim, on l'edició local del **International Herald Tribune** (del dilluns 24) publicava la mateixa foto amb text idèntic. És precisament aquest periòdic l'únic que precisa el nom del fotògraf, mentre que els altres es limiten a donar el nom de l'agència o bé no diuen res al respecte. L'accés a aquesta notícia, la devem al conegut vilafranquí i amic Santi Mangas.

Continuant la ruta asiàtica, saltem ara al **Japó**. La vilafranquina Rosanna Sans, una bona aficionada castellera per tradició familiar, ens lliurà un retall d'un periòdic japonès -del qual malauradament no coneixem ni el nom ni la ciutat on es publica- amb un comentari semblant a l'anterior, però més florejat, en el qual no manca una referència a l'obra gaudiniana, tan considerada pels nipons. Diu així: "Em-penta!!! Aquest any no l'han pogut fer -«Oh no!, no el carreguen»- se sentia cridar a la gent. Aquí és Vilafranca del Penedès, a Catalunya, al nord-est d'Espanya (sic). El dia 29, els Castellers de Vilafranca van provar el pilar de set (sic) i va fer llenya quan ja quasi estava coronat. Altra vegada llenya, un cop més. Ja fa 150

Herald INTERNATIONAL Tribune

PUBLISHED WITH THE NEW YORK TIMES AND THE WASHINGTON POST
Singapore, Monday, July 24, 1995

TOWERING AMBITION — Villagers from Vilafranca del Penedès in Spain failing to build a human tower. It was the 105th successive year that they have not succeeded.

THE RISING NEPAL

NATIONAL DAILY

□ Peligrosa torre humana
Los componentes de los Castellers de Vilafranca del Penedès vieron fracasar un año más su intento de construir una torre humana de ocho pisos, lo que supondría un hito histórico. Este desafío a las leyes de la gravedad se ha saldado con similar resultado al de la espectacular imagen durante los últimos 105 años. REUTER

トビックス

年連続の失敗とか。

村。村祭りが
最高潮に達し
た二十二日、
七層の「人間
の塔」が完成
しかけたのに
今年もまた失
敗。写真、ロ
イター！

Vilafranca continua son- el pilar de vuit

[illegible][illegible]

eres
ngat
i
me
retir
n
Sant
ya de la
ment
cobrera,
neuro del
a replicar
nueva

El Comercio
Julio de 1995 Año 156 Nº 81723

Lima, domingo 23 de julio de 1995 Año 156 N° 81,723

Falló tradición de 105 años

BARCELONA, España, 22.- Una apiñada multitud de personas observa con angustia cómo un grupo de catalanes falla al tratar de levantar la tradicional torre humana en el poblado catalán de Vilofranca del Panadés. Esta arriesgada y espectacular costumbre catalana se cumple ininterrumpidamente desde hace 105 años; sin embargo, esta vez no lograron concretar su propósito.

De l'angoixa peruana al perill basc

L'itinerari ens traslada tot seguit al continent americà. Ens han assegurat que la foto es va publicar també al Canadà i potser fins i tot als Estats Units. Disortadament, no en tenim la certesa, en no poder disposar dels originals. Sí que hem tingut més sort, però, pel que fa a l'Amèrica del Sud. Algú ha parlat de Xile, però tampoc no ens ha estat confirmada la notícia. Sí que ens

va arribar, en canvi, per conducte de l'amic barceloní Miquel Cercavins, un exemplar del diari **El Comercio de Lima**, la capital del **Perú**, que publicava (el diumenge, 23 de juliol, l'endemà mateix de l'intent) la fotografia del pilar de vuit en primera plana i a tot color. El comentari ens és més favorable perquè deixa entreveure la possibilitat que l'haguéssim coronat anteriorment. Vegem-ho: "Falló tradición de 105 años. Barcelona, España (sic), 22.- Una apiñada multitud de personas observa con angustia cómo un grupo de catalanes falla al tratar de levantar la tradicional torre humana en el poblado catalán de Villafranca del Panadés (sic). Esta arriesgada i espectacular costumbre catalana se cumple ininterrumpidamente desde hace 105 años; sin embargo, esta vez no lograron concretar su propósito". Renoi! Ni estàvem angoixats; ni vivim en un "poblado", com l'Astèrix i l'Obèlix; ni som a l'època franquista per tornar a veure el nom

de la nostra vila en franca desnormalització. De tota manera, cal agrair la bona intenció.

Abans de retornar a Catalunya i situats de nou a la península ibèrica, cal que ens aturem una estona al **País Basc**, perquè el **Diario Vasco** també oferia informació del nostre intent (desconexim, però, el dia exacte en què fou publicada), una notícia-facilitada pel veterà company casteller Jaume Palau- que tornava a donar-nos més malastruc i més antiguitat del compte, a més de titllar-nos de *perillosos*. Vet-ho aquí: "Peligrosa torre humana. Los componentes de los Castelleros de Villafranca del Penedés vieron fracasar un año más un intento de construir una torre humana de ocho pisos, lo que supondría un hito histórico. Este desafío a las leyes de la gravedad se ha saldado con similar resultado al de la espectacular imagen durante los últimos 105 años". Amics bascos: penseu que això de *villa/* ho diuen els de *Castilla*; i no ens canvieu l'accent/ amb *Penedés*, que és un invent. (De res, pels rodolins).

Consideracions finals

Cal aclarir encara que la repetida referència als 105 anys no és tampoc exacta. Segons expliquen les cròniques, el pilar de vuit fou aixecat a Vilafranca (carregat i descarregat) per la Colla Vella de Valls, el 31 d'agost de 1880, mentre que l'últim pilar de vuit del segle passat sembla que fou carregat (no se sap per quin de les dues colles vallenques) el 3 de febrer del 1883. En cap cas, doncs, podríem parlar de 105 anys.

I amb aquestes dades situades a casa nostra, finim aquest delirant viatge per tres de les cinc parts del món. Una darrera cosa a constatar: curiosament, no ens han arribat des de llocs distants ni notícies ni fotografies dels dos pilars de vuit amb folre i manilles que els Castellers de Vilafranca hem carregat fins ara (el 31 d'agost del 1995 i l'1 de novembre del mateix any). Què hi farem! Ja es veu que l'haurem de descarregar perquè pugui tornar a donar la volta al món...

Ampliem la informació castellera internacional

Atès que hem parlat d'una notícia castellera que va tenir ressò a diversos indrets del món civilitzat, ens ha semblat oportú d'incloure en aquest treball algunes altres informacions relatives als castells de la nostra colla, publicades en llocs igualment distants del nostre país.

La primera ens ve de **Rússia** i aparegué a la secció "La Babilònia dels Joves" de la publicació **СЕВЕРНЫЙ РАБОЧИЙ**, que traduït vol dir L'Obrer del Nord, en una data que desconexim de l'any 1993.

L'article en qüestió, que ens ha arribat gràcies al Salvador Campamà i a la Judit, el va escriure una noia de quinze anys, que el signa amb el pseudònim Ina Màmina (el nom real és Nataixa). Cal tenir en compte que va aparèixer en una secció per a adolescents, és a dir, que és una secció on els nois i les noies escriuen articles que després llegeixen altres nois i noies. Per tant, el llenguatge, les expressions i, en general, la manera d'explicar-se està determinat per aquesta circumstància.

«El castell espanyol (sic) és l'amistat i la valentia

(...)

Tal com us havia promès abans, ara us explicaré com és la festa més important a Espanya: la Festa Major. Aquesta té més de dos-cents anys i antigament es va pensar com un acte de protesta contra la corrida. Se celebra en diversos pobles en èpoques diferents perquè els balladors i les altres persones que hi participen tinguin temps de desplaçar-se d'un poble a l'altre. A Vilafranca la festa dura una setmana. Durant tot aquest temps, tres vegades al dia, cada cop seguint un itinerari diferent, surt una processó, com l'anomenen aquí. A la processó, hi van diferents balls populars i figures mítiques, i s'hi fan castells.

Cada poble té unes figures pròpies, que es van construir fa més de dos-cents anys. Aquestes són dracs, àligues o diferents nans que representen algun motiu, com per exemple, el raïm. Però hi ha dues figures obligatòries: el rei i la reina. L'alçada d'una d'aquestes és de dos metres i mig, com a mínim. A dins, s'hi fica una persona que la porta durant tots els dies que dura la festa; i no tan sols la duu, sinó que hi balla alguna dansa determinada. Al rei i a la reina, els acompanyen uns vuit o nou nans, que són nens de dotze o tretze anys que porten uns caps de fusta molt grossos, que pesen uns vint quilos. Intenteu d'aguantar tant de pes!

La clau de tota la festa són els diables i els castells. Els diables són uns homes disfressats que duen uns tridents als quals enganxen bengales i focs artificials. Els diables corren d'una manera molt graciosa davant de la processó espantant la gent amb el foc brillant i sorollós.

Els castells (paraula que significa "castell"), els construeix una gent preparada expressament que s'anomena "castellers". Són una mena de piràmides fetes de persones. Tenen un lema: en un castell, hi ha lloc per a tothom. Els castells són un símbol de l'amistat entre els homes.

Tant pot ser casteller un home ric, com un de pobre; tant l'alcalde, com un carter; un avi i un infant. Si t'ho permet la salut; si ets valent, fort i resistent, i el més important, si tens ganes de participar-hi, endavant!, et pots apuntar a qualsevol colla i anar als assaigs.

Hi ha diferents tipus de castells. El més fàcil és l'u de quatre, l'u de cinc ja és més difícil, i després segueixen el dos de vuit, el tres de set, etcètera, i el més difícil és el cinc de nou*. El primer número correspon a la quantitat d'homes que hi ha a cada pis i el segon és el nombre de pisos.

Els castells es basteixen seguint l'ordre següent: primer es fa la pinya, que és el pis de sota i el més important de tots. Els compo-

nents de la pinya han de ser forts; són molts i aguanten el castell. Tot depèn de la qualitat de la pinya: una de bona assegura l'èxit; una de mal muntada pot fer caure el castell. Damunt la pinya, hi pugen els altres pisos. Al últim, s'hi enfila una criatura (un nen o una nena d'uns sis o set anys). Té un únic objectiu: pujar fins a dalt de tot, eixancarrar-se sobre del nen que és al pis de sota, aixecar una mà i baixar ràpidament abans que la construcció caigui, com a mínim fins al segon pis: és la victòria; el castell es dona per fet.

En la festa, hi competeixen unes quantes colles. Cadascuna ha de construir tres castells diferents en sis intents. La colla guanyadora ha d'alçar -o, si més no, ha d'intentar-ho- el castell més complicat: el cinc de nou*.

Davant meu es va batre el rècord de la comarca. Una colla va aconseguir tots els castells, l'alçada dels quals sobrepassava la d'una casa de tres pisos. També van poder fer el quart castell addicional. El dia següent tots els diaris de Barcelona anaven atapeïts de notícies que parlaven d'aquest rècord. Però també vaig ser testimoni d'una circumstància no gaire alegre: el castell d'una de les colles va començar a bellugar-se i va caure. Com a conseqüència de la caiguda, el cotxe d'urgències es va endur dos castellers. Segons el que ens van explicar, això no és

gaire freqüent perquè als castellers els ensenyen a caure correctament.

A la festa, ningú no hi rep cap mena de premi. Els organitzadors i els participants es conformen a tenir la satisfacció moral, fet que em va sorprendre molt. Perquè al nostre país la gent està acostumada als regals i als premis obligatoris i ha oblidat de divertir-se sense esperar res a canvi.»

* Tot i que el text original fa referència al cinc de nou, és evident que l'autora està parlant del quatre de nou amb folre. Per veure-ho, només cal tenir en compte que la noia va escriure l'article arran d'haver presenciat la Festa Major del 1993, en la diada de Sant Fèlix de la qual es van descarregar quatre quarts de nou folrats en una primera ronda apoteòsica. Per tant, no és estrany que aquest fos el castell que la impressionés més i que en conseqüència el considerés el més difícil de tots. A més a més, també s'ha de tenir present que, l'agost del 1993, ni se'n parlava, del cinc de nou amb folre, perquè cap colla no se l'havia ni plantejat. O sigui, que és molt estrany que una noia que venia de tan lluny en parlés conscientment.

L'escrit venia il·lustrat amb sengles fotografies del Drac de Vilafranca i d'un quatre de nou amb folre de la nostra colla, aixecat a la plaça de la Vila. N'ha fet la traducció la Maixa Kharxiladze, esposa del company Biel Senabre.

Per cert, parlant de la Maixa - que és una altra aficionada castellera de pro- cal dir que, tot i haver nascut a Moscou, té ascendència georgiana tant per part de pare com de mare. Diem això perquè ens ha ensenyat un llibre (La roda del destí

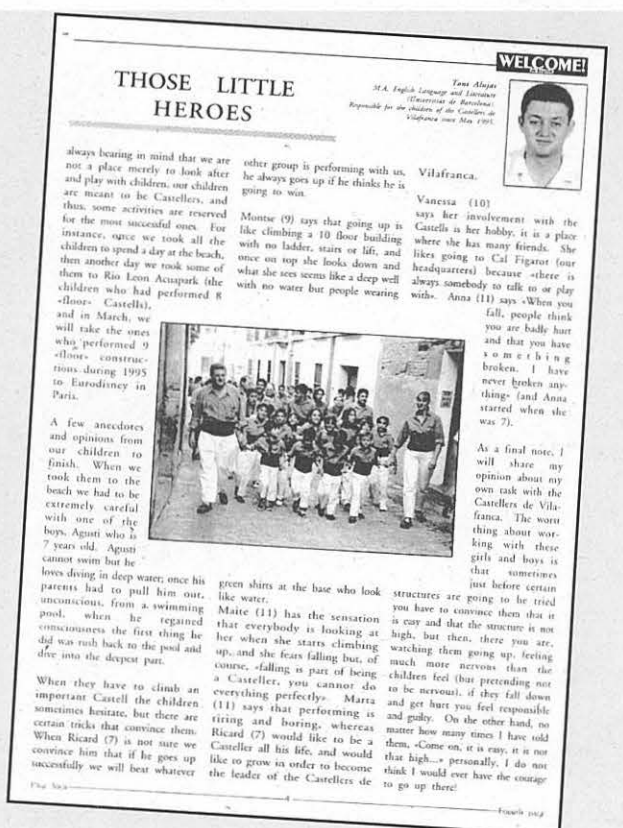
versàtil) que conté, a les pàgines 116-117, la imatge fotogràfica d'un petit castell realitzat per un grup folklòric georgià, amb tres homes a la base i tres al damunt. Segons que sembla, n'arriben a col·locar un altre al tercer pis. Aquesta construcció forma part d'un ball tradicional, anomenat Khorumi, i, de fet, representa un castell de veritat que s'alça per guaitar l'enemic. Això entronca amb una notícia que creiem haver llegit, ja fa una vintena d'anys, al diari **El Mundo Deportivo**, de la mà del periodista Carles

Pardo. Ens sembla recordar que manifestava haver tingut l'oportunitat de contemplar a la capital de Georgia, Tbilissi, l'execució d'un petit castell d'homes, aprofitant un viatge que va fer per informar d'un partit de bàsquet. Si no anem errats, és probable que podria tractar-se d'una mateixa cosa i aquesta referència, per tant, esmenaria aquell comentari que aporta **Món casteller** (volum I, pàg. 37): "...el periodista esportiu Carles Pardo ens comunicà haver vist un pilar de quatre aixecat per tàrtars".

La torre de nou a Hongria

Una altra notícia ens arriba d'**Hongria** i ja fou publicada pel setmanari "El 3 de vuit" (el 29 de desembre del 1995). El titular "**Akkora, mint egy embe-romlás**" (del diari **Sport Kurír**) vol dir "**Columnes de gent**" i segons informa Xavier Montserrat "aquest article ha estat escrit per unes amigues meves hongareses que havien vingut de vacances per veure la nostra Festa Major. Elles treballen en un diari de Budapest de tirada per tot Hongria (Kurír). Van quedar tan impressionades amb els castells que van decidir escriure uns articles en aquest diari. No traduiré tot l'article perquè bàsicament diu quatre coses sobre el món dels castells i destaca la gran gesta que vam fer nosaltres amb la torre de nou i el pilar de vuit. Però hi ha una part, que sí que incloc, perquè és la descripció de com elles van viure la construcció de la torre de nou en el primer cop que veien a fer un castell: «Fa por quan milers de persones estan atapeïdes als carrers en un silenci absolutament mort. Només uns quants nois i noies amb una camisa de color s'estan empenyent i donant-se l'esquena. Tothom està barrejat, però el caos va agafant forma: uns quants nois van apareixent de la confusió; després n'emergeten d'altres i pugen i pugen. De cop, la música comença i el castell es va fent alt i més alt. Ja hi ha dues columnes de nou persones sobre les seves pròpies espatlles; la mà de la nena s'aixeca fins a dalt de tot, i a sota, explota la bogeria».

Epíleg: No és un article publicat en terra llunya, sinó a Catalunya i, sense anar més lluny, a Vilafranca mateix. El més destacable, però, és que està escrit en anglès -a la revista "Welcome to English" que edita el professor Antoni Pascual-; que el signa el company Toni Alujas, "Responsible for the children of the Castellers de Vilafranca since May 1995" (és a dir, una mena de *xef canaller*), i que, naturalment, parla de la canalla de la nostra colla: de l'Agustí, del Ricard, de la Montse, de la Maite, de la Marta, de la Vanessa i de l'Anna. Alhora que felicitem el Toni per la seva dedicació i per aquestes tentines literàries, l'animem cordialment a perseverar com a escriptor, per la qual cosa ja sap que té les pàgines de "El Figarot" obertes de bat a bat i a la seva disposició. Podria començar per explicar-nos com s'ho fa per tenir la canalla tan ben *domesticada* (en el bon sentit de la paraula, és clar).

Finalment, fem referència al diari basc **Egin** que a l'edició del dia 23 d'abril passat publicava un article amb el títol "**Sant Jordi internacional**". No parla de castells, però l'il·lustra una fotografia de l'agència EFE que reporta "Un castillo humano de «dos de siete» realizado ayer en Copenhague". En aquesta foto, publicada també pel periòdic català **Regió 7**, es pot veure efectivament la torre de set, a l'entrada dels dosos, davant l'Ajuntament de la capital danesa. La notícia la devem al nostre timbaler Guillem Noya.

Pilar de sis assajant...

Com que això del pilar ho tenim bastant apamat i aquest any hem d'anar a superar les fites aconseguides, aprofitem els assajos per fer un pilanet de sis, de tant en tant.

Qui ens havia de dir, per allà el desembre de 1994, quan vam carregar el famós pilar, que un any i mig més tard ja en faríem fins i tot a l'assaig.

Així doncs, aquí teniu la prova del pilar de sis assajant, que no és el mateix que assajar el pilar de sis.

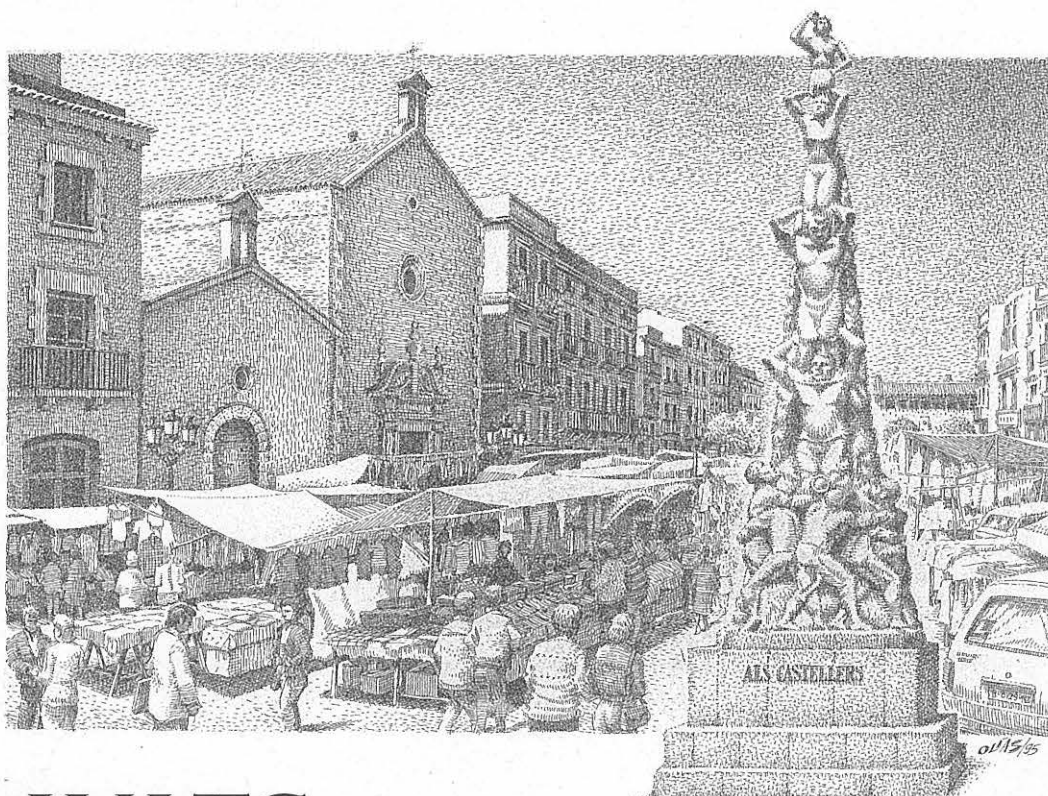
Nova quota trimestral dels socis del Patronat dels Castellers de Vilafranca

La quota dels socis del Patronat dels Castellers de Vilafranca ha augmentat 250 pessetes el trimestre. Per tant a partir d'ara serà de 675 pessetes cada trimestre.

Pel que fa als socis que paguen anualment, se'ls cobrarà 500 pessetes més pels dos últims trimestre de l'any.

Recordem que tots els socis del Patronat, a més a més de gaudir dels serveis que se'ls ofería fins ara, també poden utilitzar el gimnàs de la planta baixa de Cal Figarot en els horaris que hi ha fixats.

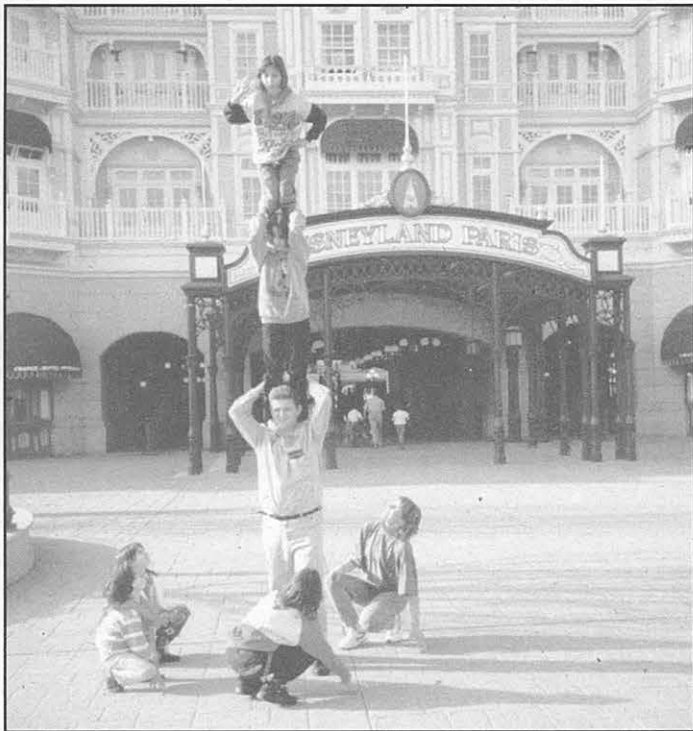
FOTOMECÀNICA
GRAVATS DE MAGNESI
PER A RELLEUS
I ESTAMPACIÓ

**GRAVATS
PENEDÈS**

Cartagena, 230, 4t, 1a - Tel. i fax 348 15 16 - 08013 Barcelona

Que guai !

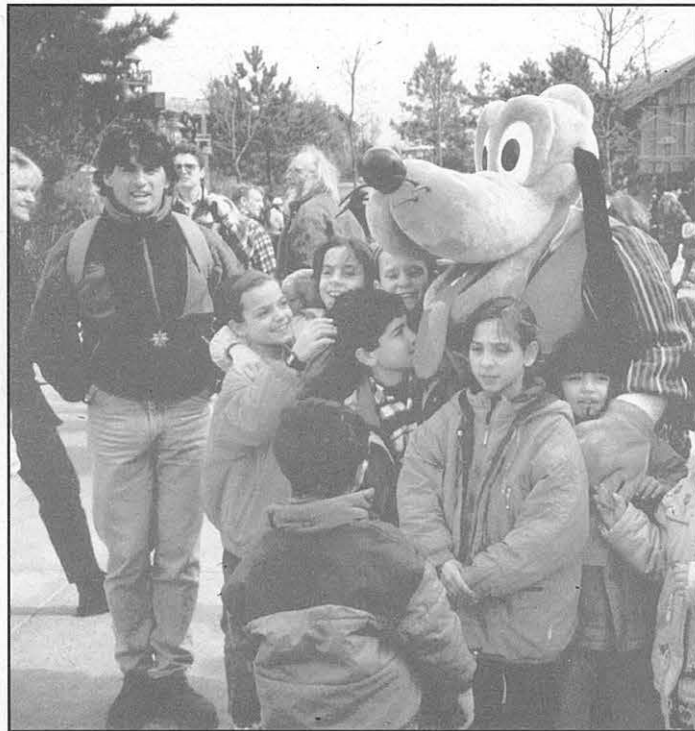
Un pilar de tres davant de Disneyland París.

Que *guai*, quina passada!... i moltes expressions més com aquestes dites al vol es van sentir tant el mes de març de l'any passat com en el d'aquest any que som.

Això va passar a més de 1.000 km de Vilafranca, a prop de París, en un lloc ple de fantasia i ganes de divertir-se com és... Disneyland París...ve-t'ho aquí!

No us penseu que els protagonistes d'aquesta aventura vam

fer a peu tots aquests quilòmetres, no, sinó que, aprofitant les noves tecnologies, vam agafar una mena d'autocar que va per l'aire, que en diuen avió. El primer any, hi van pujar el Xavi Raventós, el Jordi Díaz, el Miquel Monera, la Vanessa Ojeda, l'Anna Reus, la Roser Reina i l'Anna Clavé. I aquest any van ser la Maite Reina, la Marta Aznar, la Vanessa Ojeda, l'Anna Clavé, els germans Sabater -la

El Pluto també s'apunta a la colla.

Montse i el Ricard- i el Faust Sánchez.

Com podeu veure, tots són components del pom de dalt dels castells de nou, i, perquè no es perdessin, els van acompanyar dos *canalles* una mica més ganàpies cada vegada: el Toni Bach i el *Balentains*, Fèlix Balañà, l'any passat, i el Toni Alujas i la Clara Vallvé, enguany.

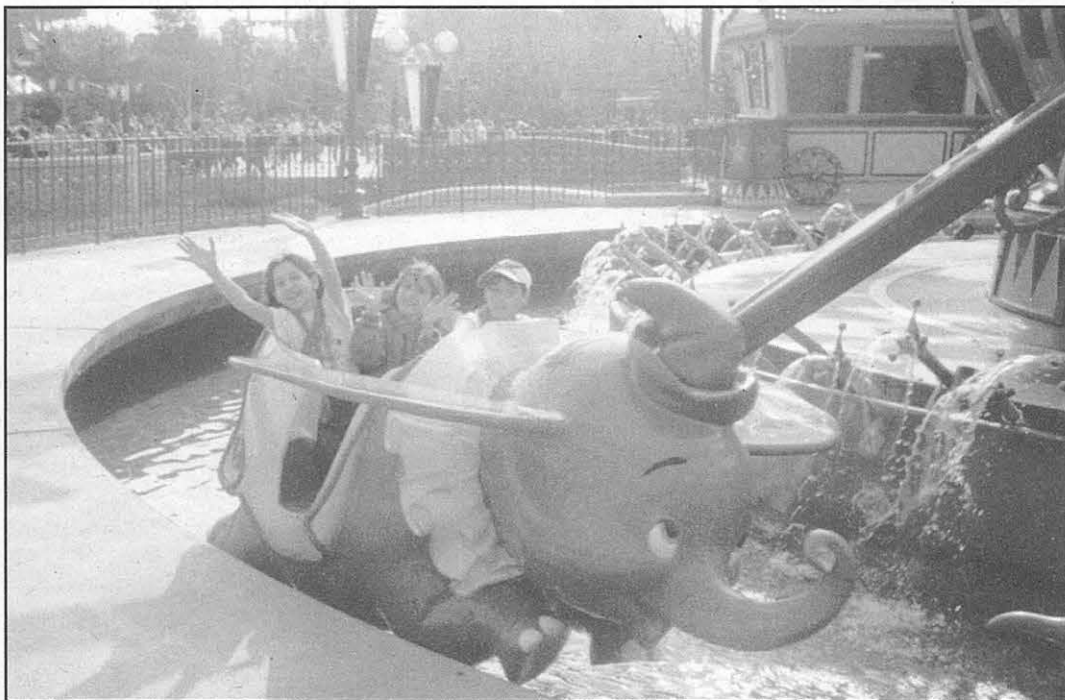
Ara bé, tot el que us expliquem aquí d'aquesta estada a

Disneyland serà poc comparat amb la realitat, i per molt que us assegurem que vam xalar de valent no us en podreu fer el càrrec. Però, perquè no sigui dit, ara us fem cinc cèntims del que ens va agradar més: el castell, el tren miner, l'Indiana Jones, el país dels pirates, la desfilada de les pel·lícules de Disney, el cinema en tres dimensions, la guerra de les galxies Star trex i, com a novetat de l'any 1996, l'*Space mountain*, que és l'atracció més *guai* que us podeu trobar.

Recentment, hem tornat a fer servir l'avió, aquest cop per anar a Copenhagen. Queda confirmat que la nostra canalla potser fa tremolar la terra sencera, però quan és enlaire, tant si és dalt d'un castell com d'un avió, li ve el seny de cop i volta.

Però no us penseu pas que tot ho fem agafant un avió, sinó que també sabem divertir-nos sense haver d'agafar-lo. Per exemple, en les sortides que vam fer aquest estiu, una a la platja i una altra a l'Aqualeón, en la qual vam passar-nos-ho molt bé fent fugir els lleons i remullant-nos pels tobogans.

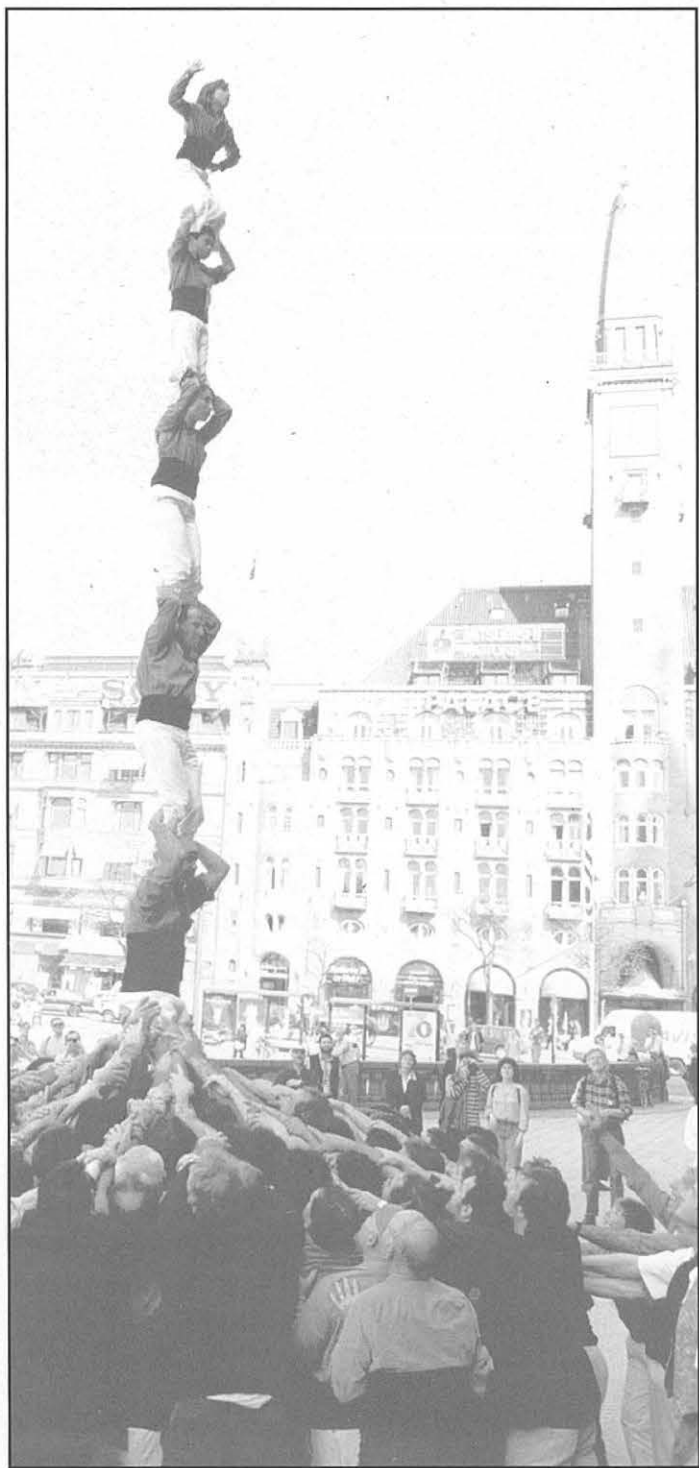
Com que els de El Figarot ens diuen que no volen molt de rotllo, acabem aquí.

El Dumbo seria una bona ajuda per ajudar a pujar la canalla dalt dels castells de nou.

Els canalles més ganàpies

Festa Major a Copenhaguen

El primer pilar de sis descarregat a l'estranger i més septentrional de la història ha estat vilafranquí.

Qui més qui menys s'havia aixecat pels volts de les quatre de la matinada. Al punt de les cinc, gairebé tots érem davant de Cal Figarot i, minuts després, empeníem la marxa -castellers, grallers, bastoners, geganters, aligons i portants del Drac- cap a l'aeroport del Prat on, poc abans de les set, embarcàvem en un avió de 150 places amb destinació Copenhaguen, l'endrequada capital de Dinamarca que, a més, ostenta per a aquest any 1996 la condició de capitalitat cultural europea. Ens acompanyaven alguns representants de la Generalitat de Catalunya i de l'agència de viatges que organitzà el trasllat a la primera ciutat danesa.

Després d'un vol ràpid -amb vent de cua- i sense cap novetat remarcable, abans de les onze del matí molts ja passejàvem per la cèntrica Frederiksborggade, una de les vies de l'atàvica i comercial illa de vianants del bell mig de Copenhaguen. A diferència del temps emboirat que havíem deixat a casa, Dinamarca ens va rebre amb un dia lluminós i esplèndid. Cap al migdia, el *cartronatge fantàstic* vilafranquí -que havia viatjat prèviament, ben condicionat en un camió de mudances- va fer acte de presència a la Radhuspladsen, la plaça de l'Ajuntament; i, un cop es van treure la son de les orelles, van anar ballant successivament els Gegants, l'Àliga, els Bastoners i el Drac, aquest últim alternant-se amb els Castellers.

Gent ben diversa s'havia aplegat al mig de l'esplanada que hi ha enfront del palau municipal, entre la qual no hi mancaven representants del novell Casal Català de Copenhaguen que havia estat inaugurat moments abans pel president de la Generalitat, Jordi Pujol.

En el decurs de la mostra folklòrica, es va donar el fet anecdòtic que l'incombustible i polifacètic company Jaume Rafecas, que figurava a l'expedició com a graller de la Colla de Mar, va haver de ballar bastons -convenientment abillat, això sí- per mor que a darrera hora un dels bastoners no va poder viatjar perquè no disposava de la documentació pertinent (cosa que dissortadament també els succeí a tres components dels Castellers).

Pletòrics

Només hi havia el precedent d'una altra presència castellera a Copenhaguen, protagonitzada pels Castellers de Barcelona, l'any 1983. Tretze anys després, la nostra actuació va iniciar-se amb un magnífic quatre de vuit que vam plantar amb la seguretat i el mestratge que ens caracteritza des de ja fa una colla de mesos. Aquest era el tercer carro gros que plantàvem lluny del nostre país, després dels de

Roma (1988) i Santiago de Compostel·la (1993).

Acte seguit, un cop el Drac hagués tornat a fer de les seves espasordint la clientela, vam completar també la torre de set, ornada amb la figuereta adient, tot donant pas a dos pilars de cinc aixecats simultàniament, els enxanetes dels quals van desplegar les banderes de Dinamarca i de Catalunya.

La cosa, però, no s'acabà aquí, sinó que, després d'uns minuts de descans i preparació, un vibrant i espectacular pilar de sis de color verd va retallar la seva silueta en el cel blau que presidia l'atmosfera càlida i radiant d'aquell migdia que semblava molt més mediterrani que no pas escandinau. No cal dir que el vincladís espadat -no podia ser d'altra manera!- es va carregar i descarregar sense problemes aparents i que es tracta del primer pilar de sis que mai cap colla ha completat lluny del nostre país. Augurem que tampoc no serà l'últim d'enguany, si pensem que aquest era el tercer de l'any, un dels quals es va fer a l'assaig del dimecres 3 d'abril i l'altre tres dies abans, a Lleida.

Una ràpida i refrescant visita als baixos del majestuós Ajuntament va cloure aquesta matinal festamajorenca tan ben aprofitada i que fou presenciada a peu de plaça per l'alcalde de Copenhaguen, que acompanyava els representants de la nostra màxima institució.

De la Sirenetta al pintor Tàpies

Després d'un dinar copiosos en un cèntric restaurant, davant del cèlebre Parc Tivoli (força més gran que el vilafranquí, per cert) i al costat de l'Estació Central ferroviària, l'expedició vilatana féu cap a les immediacions del Kastellet per tal de fotografiar-se (i de passada assaborir-ne ben de prop les seves gràcies naturals i innates) amb la famosíssima *Den lille havfrue*, l'encisadora *sirenetta* que ha esdevingut el símbol de la ciutat. Va ser tot un detall per part dels tres xofers danesos que ens hi portessin, perquè era a

l'altra punta de la ciutat, no venia de pas i la visita no constava en el programa.

Tot seguit ens van conduir a la veïna localitat de Holte on, en un dels seus edificis més emblemàtics, la Gamel Holtegaard, el president Pujol va inaugurar una exposició del pintor Antoni Tàpies. El quatre de set amb l'agulla al mig, el tres de set i un pilar de cinc van conformar l'exhibició que va poder presenciar en aquell indret el públic que s'hi havia congregat, un xic reduït però amb ganes de disfrutar de l'espectacle inèdit que se'ls oferia.

I sense temps per a res més, cap a l'aeroport un altra volta, tot fent un tomb per la costa dels voltants de Copenhaguen. A destacar la tasca de *cicerone* que féu la Margarida Sala, una empenedora catalana que viu i treballa a la ciutat, com també la d'altres acompanyants i intèrprets. Abans d'agafar l'avió, hom va poder gastar les darreres coronas a les botigues de l'aeroport, on ens retrobarem amb el president Pujol, la seva esposa i

Prop de la Sireneta gairebé no s'hi cabia i els més espavilats es van poder immortalitzar al seu costat.

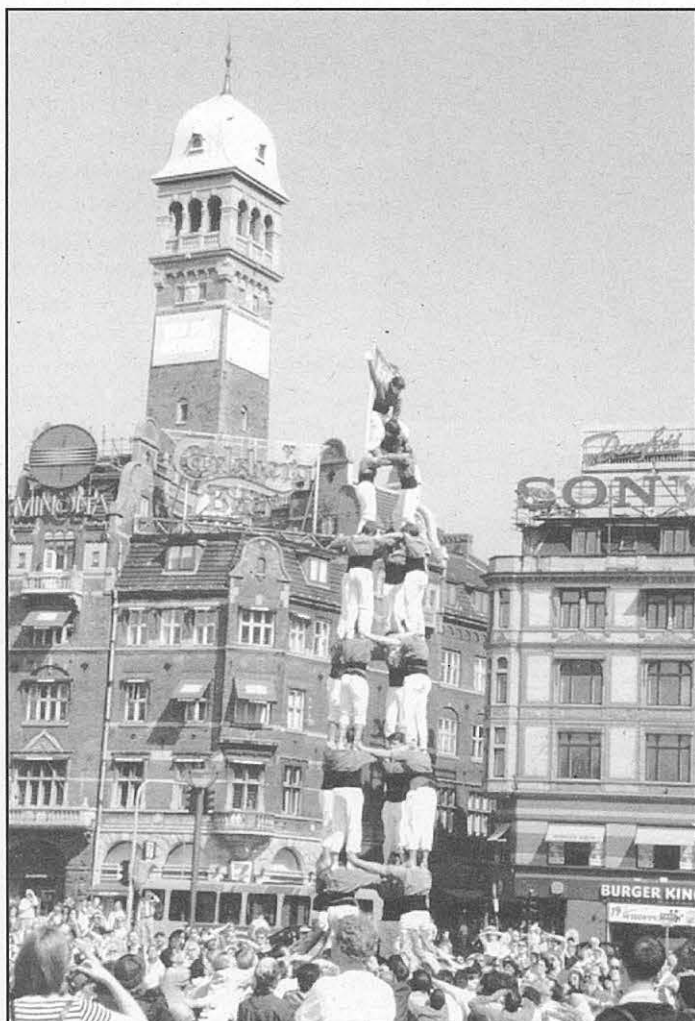
el seu seguici, tots els quals feren amb nosaltres el viatge de retorn cap a Barcelona. El vol, talment com el del matí, no va tenir cap novetat, malgrat les zones de turbulència que anàvem travessant i que ens anunciava oportunament una de les hostesses. Qui ho va voler, es

va poder fer una d'aquelles fotos que s'acostumen a posar al rebedor de casa per tal d'impressionar la parròquia, naturalment amb el president de la Generalitat com a company de viatge.

Finalment, a les onze de la nit fèiem entrada a la vila, amb la

satisfacció de la feina ben feta, tot i que amb un cert regust agre-dolç per no haver pogut disposar de més temps per gaudir més convenientment dels nombrosos encants de l'acollidora capital danesa. Hi haurem de tornar...

Gran Danès

El carro gros més llunyà que hem aconseguit els Castellers de Vilafranca.

El quatre de set amb l'agulla al mig davant la Gamel Holtegaard.

Un Correverdura de molta qualitat

El dia 11 de juny de l'any passat es va dur a terme la XI edició del Correverdura, que, un cop més, va tenir una molt bona participació. De fet, any rere any, les ganes de prendre-hi part van augmentant, i, si no es nota en el nombre de participants, sí que és evident per la qualitat dels vehicles que el corren, que cada cop és millor. Aquest cop, per exemple, hi van participar vint-i-nou vehicles, tots molt ben pensats i perfectament construïts.

Cal destacar diversos vehicles muntats sobre bicicletes: n'hi havia un que, amb el nom de *Dragulius*, representava un drac fet amb ferro que tenia diferents moviments; un altre era un gos de grans dimensions, que també tenia moviment a les potes, i també hi havia un cotxe d'època, uns molinets tractors, un submarí, un barret, i un llarg etcètera.

El recorregut per diferents carrers de Vilafranca va ser molt animat, tant per part dels participants, que era gent molt animada i amb ganes de gresca, com dels espectadors.

Els organitzadors també estan molt satisfets d'aquest Correverdura perquè hi van venir colles de fora de Vilafranca, com, per exemple, d'Igualada, de Calafell d'algun poble de la comarca.

Al final de l'edició, es van lliurar els premis. Els guanyadors van ser, pel que fa a l'apartat d'adults, el drac, en primer lloc; el gos, en segona posició, i el cotxe d'època, en tercer lloc. A més, també es van donar altres premis. Pel que respecta als petits, el primer va ser l'autobús; els segon, el Papa mòbil, i el tercer, l'helicòpter. També se'n van repartir d'altres, fins a arribar a un total de catorze premis.

Els organitzadors volen encoratjar tota l'afecció de la colla, i els qui no ho són també, perquè s'engresquin amb vista a l'edició d'aquest any 1996, que serà el XII Correverdura.

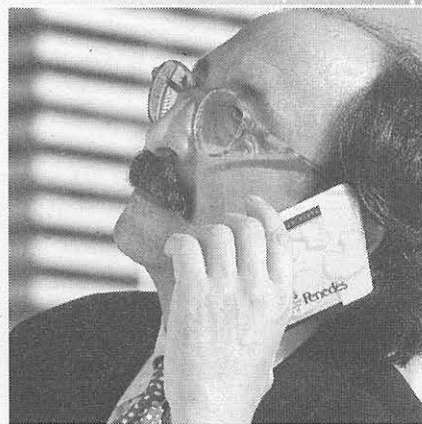
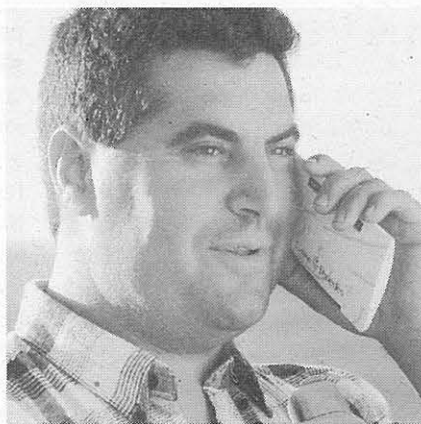
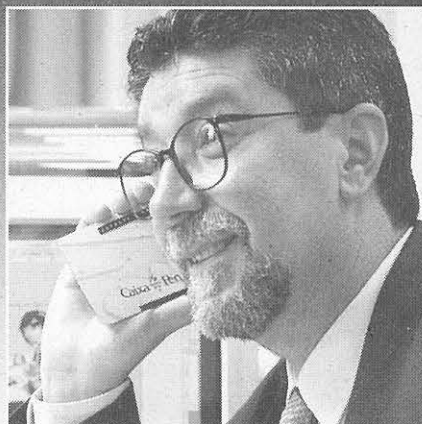

El primer premi va punxar el jurat amb força, mentre aquest gos d'aspecte tan mansoi, que al final es va endur el segon premi, i les altres bicicletes, esperaven pacients el resultat de la prova.

A Caixa Penedès l'estrella ets tu.

Telefónica Móviles

Es una promoció de Gestió Integral d'Assessorament i Tramitació de Serveis SA,
distribuidor del servei Movistar i Moviline de Telefónica Móviles. * 10.47 % TAE

**Escolta-ho bé.
Ara, amb Caixa Penedès,
telèfons mòbils GSM
a un preu excepcional i en òptimes
condicions financeres.***

Vine a Caixa Penedès i sortiràs parlant
per telèfon connectat amb tot el món
a través de **Movistar** o amb **Moviline**.

Perquè tu ets l'estrella,
a Caixa Penedès posem al teu abast
la tecnologia punta
i la màxima seguretat
de la targeta personal amb
microprocessador.

Tal com sona!
Perquè a Caixa Penedès
l'estrella ets tu.

**Promoció
limitada a
stocks**

Caixa Penedès

Qui vol un arxiu?

Al darrer número de l'Au Venga ja us fèiem cinc cèntims de les àrees de treball en què es mou l'equip de l'arxiu de la colla. Ara pretenem explicar-vos una mica millor no tan sols què s'està fent, sinó també per què ho fem.

Qui és que vol un arxiu? Nosaltres, els Castellers de Vilafranca, naturalment. Encara que fóssim una colla petita de les que s'estan gestant, ja seria molt important documentar tot el que duaguéssim a terme, però el cas és que som una colla castellera de les anomenades *tradicionals* i, a més, la nostra trajectòria recent parla per si sola. Un bon arxiu no és només una il·lusió, és sobretot una necessitat. Ens cal un bon arxiu per poder ser nosaltres la font i no el càntir buit que cal anar a omplir. En més d'una ocasió s'ha dit que la història és de qui l'escriu, no de qui la protagonitza. Nosaltres la protagonitzem sobradament, oi?, doncs, per què no l'escrivim també?

De portes enfora

Ara bé, l'equip d'arxiu no té vocació de periodista ni de cronista, però sí que pretén recopilar el màxim d'informació possible sobre la nostra colla i sobre el món casteller en general. Actualment, cada cop és més important tenir un bon control de

la informació, de tota la informació possible. Com més coneixement i informació tens a l'abast, també tens més capacitat de control sobre el que succeeix al teu entorn, i per poca vocació «napoleònica» que se t'encomani, fins i tot pots influir en l'esdevenidor. Si més no, per què creieu que tanta gent s'interessa per un fenomen com el d'Internet, per exemple?

«La història és de qui l'escriu, no de qui la protagonitza. Nosaltres la protagonitzem sobradament, oi?, doncs, per què no l'escrivim també?»

Aquesta xarxa de les anomenades *autopistes de la informació* permet que milions d'usuaris puguin accedir a tot un univers de dades sobre el tema que vulgueu; però, si ens ho mirem a l'inrevés, també permet als qui

dipositen la seva informació a la xarxa de poder obrir-se una finestra al món i donar-se a conèixer. I el que és més important: donar-se a conèixer tal com un vol ser conegut i no com el presentin altres. En el nostre cas, si ens seguim plantejant aquesta possibilitat és sobretot per aquest fet: per donar-nos difusió i prestigi i per poder ser nosaltres qui escrivim la veritat dels nostres castells.

Per a formats més «tradicionals» de coneixement i d'informació com poden ser els llibres, els articles o els estudis, també ens serà útil convertir-nos en una font de referència a consultar. És fàcil preveure que, si bé ja hi ha bibliografia castellera, en el futur en sorgirà molta més i cal que aquesta disposi de dades fiables, a l'abast i sense traves. Fixeu-vos, per exemple, en la importància que tenen els arxius de colles castelleres històriques (Vella de Valls) i d'altres de més recents (Xiquets de Reus) quan, en publicacions sobre castells, a les bibliografies o a les fonts documentades, sempre hi surten indicats els arxius de la colla. De moment, i massa sovint, aquest no és el nostre cas.

De portes endins

Però bé, amb tot el que hem

exposat fins ara sembla com si ens enfiléssim pel guió de *Nissaga de Poder* i tampoc no cal perdre el nord. El primer objectiu de l'arxiu és poder oferir la documentació a tota la colla i a qui la vulgui consultar.

Un fet innegable és l'enorme interès de tot casteller i de l'aficionat per tenir fotografies, pósters, articles de diaris, vídeos, etc. on surti la colla o bé on sortim cadascun de nosaltres. De fet, l'equip d'arxiu gestiona la documentació de la colla, però, d'arxius personals, n'hi ha gairebé tants com castellers. Si que és veritat, però, que potser nosaltres hi esmercem més temps i tenim més recursos a l'abast en el sentit que, quan algú té alguna cosa a oferir, ens ve a veure a nosaltres. Sovint els arxius personals ens fan molta il·lusió, però no ens els tornem a mirar gaire sovint. Quants de nosaltres no tenim prestatgeries plenes de cintes de vídeo i carpetes plenes de fotografies o retalls de diari que no ens mirem si no és molt de tant en tant? Sovint, si no consultem més la informació, és perquè ens costa d'arribar en pocs segons al document que ens interessa. Doncs bé, un dels objectius primordials de l'arxiu de la colla és posar a l'abast de tothom la informació d'una manera fàcil, clara i ràpida. En el cas dels vídeos, per exemple, ja sabeu que podeu consultar castell per castell sabent el punt precís (hora, minut i segon) on trobar-lo. En el cas de llibres i de premsa, volem acabar de construir la base de dades interna que ens informi d'on trobar qualsevol tema, castell, actuació, etc.

Un exemple on la consulta de l'arxiu serà bàsica és la propera celebració, l'any 1998, del cinquantenari de la fundació de la colla. Aquell any es portaran a terme diversos actes i és més que possible que es muntin exposicions, s'editi un llibre, un estudi, etc. Aquesta no ha de ser una tasca a preparar quatre dies abans de començar l'any, sinó que de fet ja pot iniciar-se ara mateix.

Els membres de l'arxiu al complet.

Pilar de 8 amb folre i manilles

El pilar de vuit també ha quedat immortalitzat per mitjà de la tecnologia més moderna.

Col·laboració

De cara a la col·laboració que ens vulgueu oferir, i que us agràim per endavant, cal que sabeu que el nostre arxiu, malgrat l'història de la colla, no disposa de gaires documents antics. En tot el que hem fet, ens hem dedicat més a recopilar material actual i seguir el dia a dia del 1995, que ja ha donat molt de si, que no pas a recollir fotografies antigues o articles de fa anys. Per tant, qualsevol document que tingueu i que vulgueu cedir o prestar per fer-ne una còpia serà benvingut, sobretot si es tracta d'alguna cosa anterior a l'any passat. Naturalment, la col·laboració que agrairèm tant o més que la cessió de documents serà la de cedir temps personal vostre per treballar en les diverses seccions de l'arxiu. Podeu ajudar a completar les col·leccions de les revistes d'altres colles, a introduir dades a la base interna, a confeccionar àlbums de premsa i fotografies, a filmar i/o a gravar actuacions i assajos, a inventar una manera d'arxivar pósters, a construir informació per a la base de dades externa (BBS i/o Internet), o a fer moltes altres feines.

Biblioteca, hemeroteca i mediateca

En definitiva, l'objectiu final de tota la tasca que s'ha portat a terme fins ara i que anem actualitzant dia a dia és poder disposar d'una sala que serveixi com a biblioteca, hemeroteca i mediateca. Expliquem-nos: es tracta de tenir un lloc on tothom pugui consultar la informació dis-

ponible del món casteller, i més concretament de la nostra colla. Ens referim a tots els llibres que s'han publicat fins ara, les revistes d'altres colles, la pròpia (El Figarot i Au Venga) i altres de caire general (Terços Amunt), com també els reculls de premsa de tota la temporada 95 i els que hem anat recollint d'altres temporades.

Però, com ja us hem dit, per fer tot això necessitem col·laboradors. Necessitaríem gent que mantingués cert contacte amb altres colles, per poder posar al dia les revistes o els butlletins que editen cadascuna d'elles. Simplement caldria quedar abans d'una sortida, i trobar-se amb ells per recollir els números que ens falten.

També s'ha de parlar de tot el tema d'imatges. Pel que fa a les fotografies, hem avançat força. Ara per ara hem aconseguit moltes fotos, bàsicament d'aquesta temporada. Però s'haurien de classificar i d'ordenar en àlbums. En aquest aspecte, també ens aniria bé un cop de mà. Per altra banda, tenim el tema dels vídeos. De moment estem pendants que ens proporcionin un monitor per a l'aparell de vídeo de què ja disposem. Tal i com hem comentat, la nostra intenció és poder confeccionar una petita mediateca on la gent pugui mirar els vídeos o filmacions de totes les actuacions. Per aconseguir-ho necessitaríem també una mica de col·laboració. Es tractaria de poder formar un equip de persones disposades a alternar-se les filmacions de cada actuació. Durant aquesta tem-

porada hem comptat amb la col·laboració de Jordi Fandos, que ens va proporcionar algunes sortides. Per tant, seria bo trobar més gent que durant les actuacions poguessin dedicar-se a gravar, i que trobessin algun acord amb el Jordi per tenir assegurada la filmació de cada sortida o actuació. De fet, actualment disposem d'un bon nombre de vídeos, sobretot de retransmissions del Canal 33, que, com tots sabem, no sempre seleccionen els plans que més ens interessin, o simplement prescindeixen dels instants en què es munta el peu i part de l'estructura. Són detalls que creiem que a la vegada serien interessants per a l'equip tècnic de la colla, que podria revisar cada castell i observar-ne els detalls que ens

«Un dels objectius primordials de l'arxiu de la colla és posar a l'abast de tothom la informació d'una manera fàcil, clara i ràpida.»

interessen i que sovint passen per alt.

Finalment, hauríem de parlar del tema de la base de dades interna. Ja us havíem comentat que estem treballant en la creació d'una base de dades que gestioni tota la informació que conforma el nostre arxiu. Evidentment, en aquest sentit tam-

bé agrairíem tota la col·laboració que tinguéssim per tal d'entrar dades a l'ordinador. En definitiva, s'intentaria descriure tot el que tenim de llibres, de revistes, de diaris, de fotografies i de vídeos en aquest programa per facilitar la recerca i la recuperació d'informació sobre qualsevol tema del món casteller o de la colla que pugui interessar. Serviria d'esquelet de l'arxiu, i, a partir d'aquest, es podria fer les consultes convenientes sense haver de caure en el *típic armari de papers on trobes de tots menys el que busques*.

Per acabar, voldríem dir-vos que a l'arxiu ens prenem el fet de gestionar els recursos documentals de la colla com un repetit i com un privilegi. Algú pot creure que es tracta tan sols d'una feina rutinària d'anar classificant «paperots», i sovint sí que ho és, però el resultat ultrapassa de molt aquest primer estadi quan pots començar a «creuar dades» i a utilitzar-les per poder confeccionar noves maneres d'exposar la informació, és a dir, quan pots aprofitar els articles de premsa retallats o les fotografies digitalitzades per construir una base de dades, per exemple. En resum, us volem convidar a aprofitar-vos dels recursos que anem creant i que són els de la colla, en definitiva us animem a fer servir el vostre arxiu.

**Eva Sauleda
Josep M. Figueras**

Quatre de 9 amb folre i agulla

1.11.95
Vilafranca

Cap dels castells més importants de la temporada passada ha escapat als nostres escàners.

Què vol dir INTERNET ?

D'un temps ençà, **INTERNET** s'ha convertit en la paraula de moda, és present a qualsevol mitjà i sovint viatja de boca en boca.

Malgrat tot, **INTERNET** és encara un *misteri* per a la majoria. Se'n parla, però no s'arriba a entendre del tot perquè generalment només es té una referència aproximada o molt superficial del que significa.

INTERNET és una gran xarxa mundial de comunicacions per ordinador. Aquesta podria ser la síntesi de tot plegat, però encara ens faltaria molt per començar a entendre-ho.

Les línies que segueixen pretenen respondre de forma més o menys aproximada i resumida l'enunciat de l'article.

Què és una xarxa de comunicacions ?

És fàcil entendre el concepte de xarxa de comunicacions per ordinador si prenem com a exemple qualsevol entitat bancària. Tots hem anat al banc o a la caixa a fer alguna gestió que ha necessitat la intervenció de la terminal de l'ordinador, o hem anat al caixer automàtic. Les dades del nostre compte corrent no estan localitzades precisament en aquell punt (terminal o caixer automàtic), sinó que sovint són lluny, en algun ordinador central que està connectat a aquella terminal (generalment per cable) i, no tan sols a aquella terminal, sinó a centenars o milers més, i no obstant això, el cas és que funciona com si les nostres dades fossin allà mateix. Oi que podem actualitzar la nostra llibreta des de qualsevol sucursal ? Oi que no ens cal anar precisament a la sucursal on un bon dia vàrem obrir el nostre compte ?

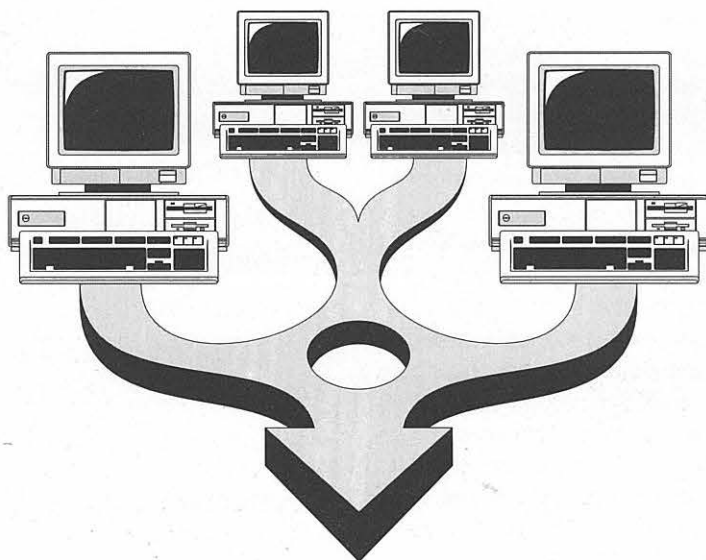
Inconscientment estem utilitzant els serveis que ens ofereix una xarxa de comunicacions que, per gran que sigui, sempre estarà reduïda a l'àmbit d'aquella entitat bancària.

INTERNET va força més lluny de tot això : connecta ordinadors de qualsevol punt del planeta.

Què és INTERNET ?

Imagem-nos un mercat en què trobem un bon nombre de parades clarament diferenciades entre si (la de la roba, la dels estris per a la llar, la de la fruita, la de la carn, la del peix, el quiosc, etc.). Constitueixen diferents nuclis individuals que, agrupats en un entorn (en aquest cas físic perquè correspon a la superfície que ocupa el mercat), esdevenen un gran centre d'ofertes de diferents productes per al

casa seva amb molta informació i diferent, sobre els temes més diversos. El *senyor Crossa* és un proveïdor d'**INTERNET** (podem anar al seu mercat a comprar, o simplement a visitar-lo). A la vegada, el mercat del *senyor Crossa* està connectat a la xarxa d'**INTERNET** i això vol dir que ho està a milers d'altres mercats d'arreu del món. Si a casa del *senyor Crossa* no trobem allò que estem buscant, podem accedir a qualsevol altre mercat

consumidor final.

Si fem l'equivalència amb **INTERNET**, podríem dir que **INTERNET** és el mercat on s'aglutinen diferents punts de venda (ofertes diverses), només que no estaríem ocupant cap superfície física. **INTERNET** no és a cap plaça ni cap edifici, **INTERNET** està repartida per tot el món en forma de milions d'ordinadors (**INTERNET** té un creixement exponencial i desorbitadament ràpid que fa que cada dia "neixin" nous mercats). A més, penseu que cada un d'aquests ordinadors és a la vegada un mercat amb multitud d'ofertes diferents.

Imagem-nos el *senyor Crossa* que té un ordinador a

sense que ens calgui desplaçar-nos-hi físicament.

Observem ara un exemple més pràctic.

Imagem que el *senyor Agulla* (consumidor com la majoria de nosaltres) vol visitar el mercat del *senyor Crossa* i, qui sap, potser hi trobarà alguna cosa que li faci el pes.

En primer lloc, caldrà que el *senyor Agulla* tingui a casa seva un ordinador, un mòdem, una línia telefònica i un programa d'ordinador específic per establir-ne la connexió. Prèviament, el *senyor Agulla* haurà contractat amb el *senyor Crossa* el preu de l'entrada al seu mercat (quota de connexió).

El *senyor Agulla*, doncs, truca

a casa del *senyor Crossa* i examina els serveis que aquest li ofereix, mira, contrasta i, si en troba algun del seu gust, pot fer-ne la comanda o endur-se'l directament a casa mitjançant el telèfon. Després de fer un tomb per aquest mercat, el *senyor Agulla* pot considerar que en un altre lloc hi ha millors ofertes o que allò que necessita no ho ofereix el *senyor Crossa*. Què farà el *senyor Agulla* ? Doncs, aprofitant que el mercat del *senyor Crossa* està connectat a tots els altres mercats anirà (des d'allà mateix) a visitar-ne qualsevol altre i, si aquest tampoc no li fa el pes, anirà a un altre, i així anirà navegant sense cap més límit que el cost de la trucada a casa del *senyor Crossa* (encara que en aquell moment estigui visitant un mercat dels EEUU) i el valor del producte que compri (no necessàriament tots els productes són de pagament, n'hi ha molts que són gratuïts).

Val a dir que, a **INTERNET**, no tan sols hi podem anar a comprar, també podem deixar o rebre correu, participar en fòrums, jugar, consultar, llegir el diari i un gran nombre d'opcions (totes les que ens puguem imaginar ... i més).

Fins aquí el cas d'un usuari (comprador). Veiem ara un exemple del que pot ser un servidor (proveïdor).

El *senyor Folre* vol vendre, promocionar i/o fer publicitat dels seus productes. Té bàsicament dues opcions. La primera, i més costosa, seria construir-se el propi mercat (caldrà un ordinador bastant potent, connectar-se a **INTERNET** d'una forma concreta i dotar-se d'una infraestructura de programes molt més complexa i cara que la que necessita el *senyor Agulla*, que només és usuari). Això sí, tindria llibertat per fer una mica el que volgués, i quan volgués, amb el seu mercat. L'altra opció seria contractar amb el *senyor Crossa*, que ja és propietari d'un mercat en funcionament, una parcel·la on instal·lar una parada on exposaria els seus

productes. Aquesta opció resulta molt més econòmica que la primera, però sempre dependrà en certa manera del *senyor Crossa*.

Els Verds a INTERNET ?

Ara per ara, això només és el titular d'un article de premsa que no respon a la realitat. És cert que no ens falten senyors *Crossa* que ens volen al seu mercat. No hem d'oblidar que el món casteller és un bon reclam, i el millor de tots som nosaltres. Som de l'opinió que cal meditar a consciència les diferents ofertes dels diferents mercats, dissenyar acuradament la parada que hauríem d'ocupar i la qualitat i la quantitat del producte a promocionar. Temps al temps, tot vindrà. Hi ha almenys dues colles castelleres que ja són a **INTERNET**, però creiem que ens cal fer les coses amb seny i ben fetes, que per fer-les malament sempre hi som

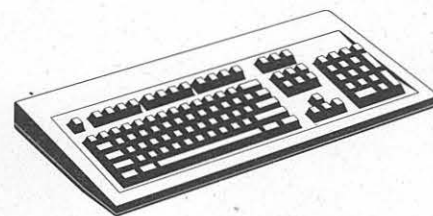
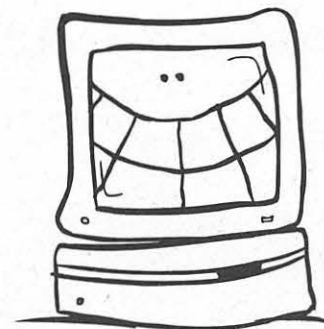

a temps. Si som els millors, hem de procurar vendre de la millor manera i amb la millor imatge.

Resulta evident que els Castellers no podem anar a vendre res a **INTERNET**, no tenim l'oferta de la setmana (*quatre de nou amb folre i l'agulla, torre de nou amb folre i manilles i el pilar de vuit amb folre i manilles a preus d'escàndol*!).

A **INTERNET** ens pot interessar ser-hi per qüestió d'imatge, de prestigi i per facilitar a qualsevol afeccionat al món casteller (o a qualsevol usuari d'arreu del món) les imatges i les cròniques de les nostres grans gestes.

Un altre dia més ...

Petxu

"NO PERDIS EL TEMPS"

El nostre Institut ofereix més que un títol. L'alumne espera el millor.

ENSENYAMENT:

- Bàsic
- Superior
- Teòric
- Pràctic
- Dibuix
- Moldejat
- Psicologia aplicada
- Marketing
- Ètica
- Estètica

**EL FUTUR
DEPÈN DE TU**

Ensenyament de tall, color i pentinat per vídeo.

A més, normes de formació ètica que ajudaran l'alumne en la seva relació amb el client.

Places limitades perquè volem obtenir una qualitat d'alumnat que garanteixi l'èxit a una futura generació de valors.

Ja hem fet escola.

A
bàsic

**MATRÍCULES
OBERTES**

B
superior

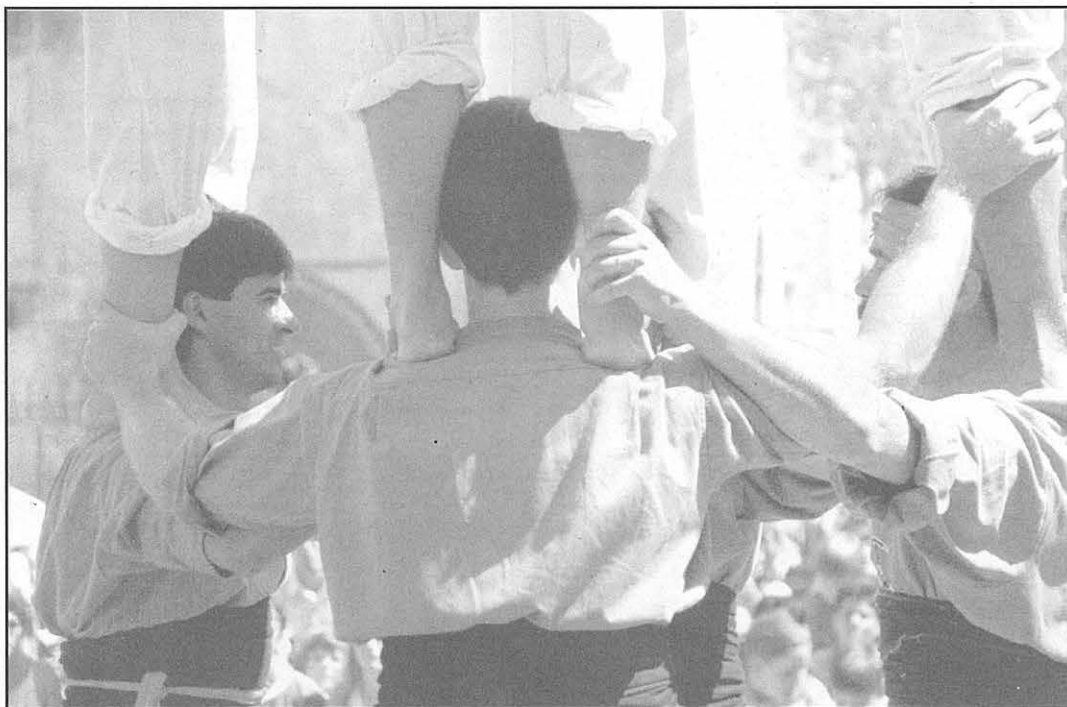
INICI DE CURS "TOT L'ANY"

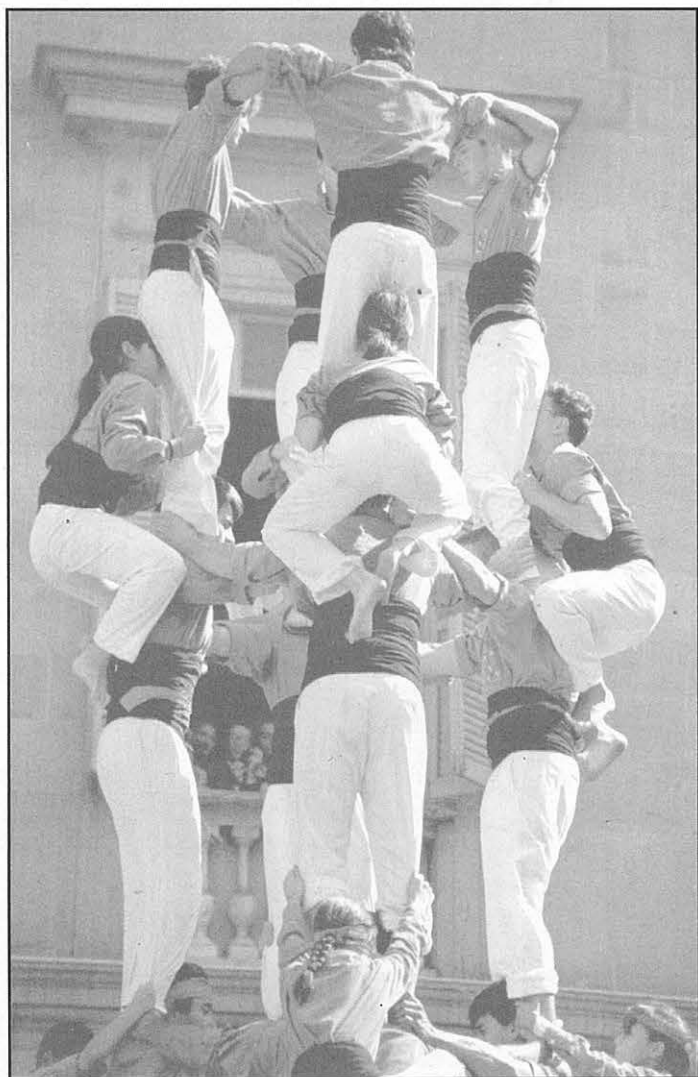
**Demaneu informació
ESCOLA DE PERRUQUERIA
MAGDA**

c/ Consellers, 3 - Tel. 892 33 54 - Vilafranca
c/ Prat de la Riba Rambla Sant Francesc, 11
SEGUR DE CALAFELL c/ Martorell, 14

La preparació física i tècnica dels castellers

Ara que ja s'ha obert el gimnàs de Cal Figarot, és un bon moment per exposar un breu resum d'un treball que vaig elaborar fa dos anys per a l'assignatura d'Història i sistemes de l'educació física, dins del pla de formació de l'Institut Nacional d'Educació Física-Catalunya (INEFC).

Cal estar en plena forma per no relliscar quan rampuem finets i amunt.

El treball pretenia esbrinar les causes per què, tot i que és molt important que els castellers es preparin físicament, no disposen d'uns programes de preparació física específics, ni d'un temps dedicat exclusivament a aquesta preparació. Així doncs, volia saber aquestes causes per fer després un model de programa de preparació física castellera, la qual cosa ha quedat bastant solucionada amb el treball que es va portar a terme amb motiu de les Primeres Jornades sobre la Prevenció de Lesions en els Castellers i, pel que fa a la nostra colla en particular, amb el funcionament del gimnàs.

Mitjançant unes entrevistes a diferents persones representatives de les cinc colles de nou d'aquell moment (1994), es va treure les conclusions que s'exposen a continuació.

Més que un esport

En primer lloc, es va constatar que els castellers, ja siguin de colles tradicionals com de colles noves, consideren que els castells tenen molts més significats que els purament esportius i tenen clar que no els volen perdre, aquests significats. Aquesta és una de les raons que jo apuntava com a *culpable* que els cas-

tells no hagin evolucionat en l'apartat de la preparació física com ho han fet tots els esports i les pràctiques en què aquesta preparació és molt important. El fet que no s'hagin considerat com un esport ha provocat que se'n separessin i, per tant, els castells no han seguit la mateixa evolució que els esports, els quals van començar millorant la preparació física, després van avançar en la psíquica i actualment ja es troben en el perfeccionament de l'aspecte mèdic (per exemple, en el cas de Miguel Induráin, entre d'altres).

Tot i amb això, cada cop més, els castellers reconeixen que els castells tenen un component esportiu -això sí, deixant clar que aquest només n'és una part-, principalment perquè saben que han d'estar preparats físicament i tècnicament.

Per tant, a hores d'ara, els castells estan molt endarrerits respecte als esports, quant a preparació física, iniciació i entrenaments, i els mateixos castellers tenen molt clar que això ha de canviar i ha d'evolucionar.

Les colles joves, més que les tradicionals, ja s'estan bellugant per trobar-hi solucions. Tots, en general, veuen els problemes que s'ha de comptar amb molta

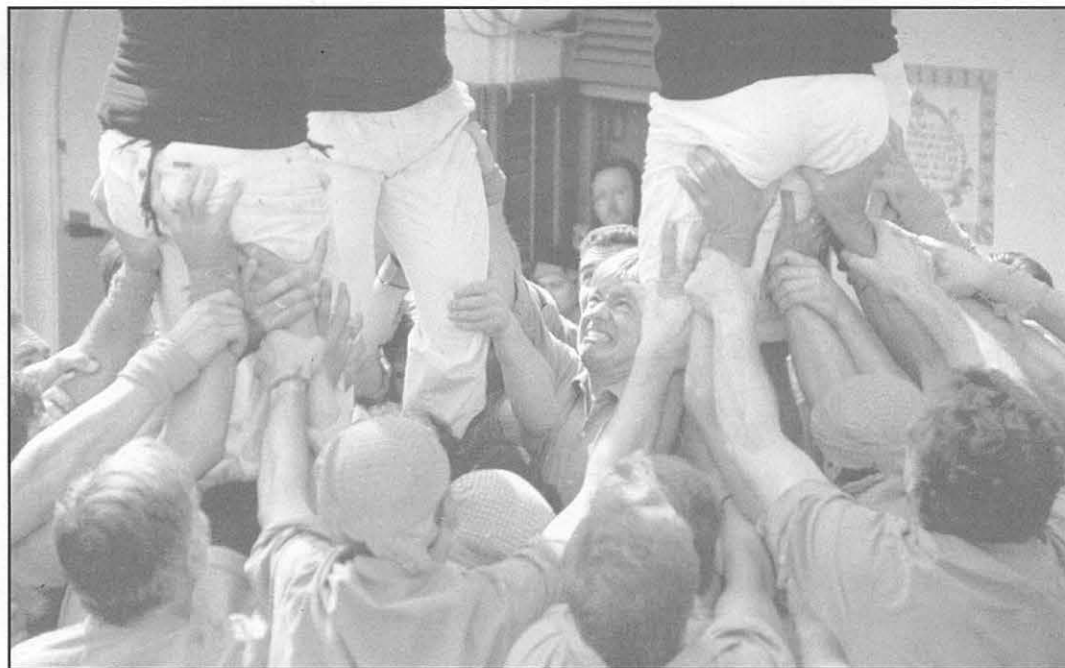
gent, que no hi ha gaire temps - perquè és una activitat amateur - i que tots els castellers no han de fer un esforç físic i tècnic important, que requereixi un entrenament i una preparació física.

De la força a la tècnica

L'evolució dels castells com a activitat física ha passat de la força a la tècnica i actualment se centren en aquests aspectes tècnics. Les colles tradicionals hi han arribat per una evolució lògica i espontània. Com que, en general, els treballs de la nostra època no comporten una preparació física com en el segle passat -i cada cop en comporten menys-, els castellers han anat millorant tècnicament. Per altra banda, les colles noves han seguit un mètode propi i, com que majoritàriament les forma gent jove, han introduït sistemes actuals de condicionament per aplicar-lo.

Això de banda, els castellers de les colles reconeixen que, malgrat que com a grup no es preparen físicament, sí que ho fan individualment, és a dir, que hi ha molts castellers que es preparen pel seu compte.

Una altra de les raons que explica que els castells no hagin evolucionat com els esports pel

que fa a la preparació física és que, precisament pel fet que no es poden considerar com una pràctica només esportiva, hi pot participar tothom, i a molts dels qui hi participen no els cal fer cap mena d'entrenament.

Preparació específica

Els castells necessiten una programació d'exercicis, de preparació física i d'iniciació específica per a ells. Els qui han de dur a terme aquesta preparació han

de ser llicenciats en educació física, com ho haurien de ser els qui fessin una programació per a qualsevol esport. Aquestes persones haurien de tenir molt en compte tota la història i tot el que signifiquen els castells en el sentit absolut.

Ens trobem, doncs, davant d'una d'aquelles activitats que feien els pobles segles enrere, a partir de les quals han derivat molts esports. Els castells, però, s'han mantingut igual i, a més,

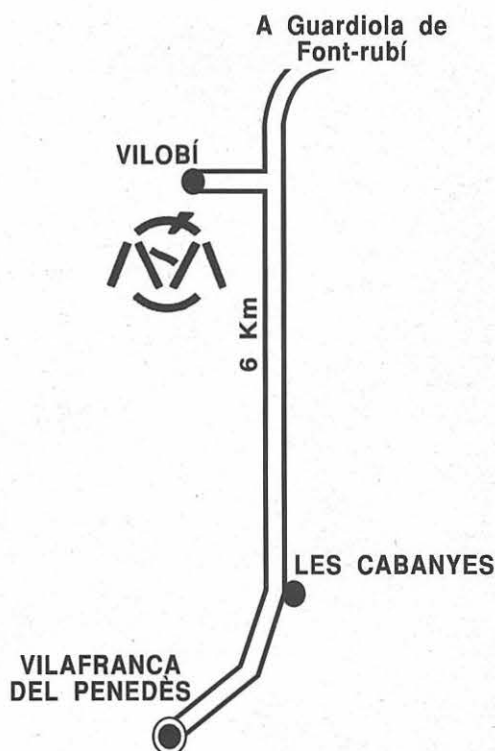
han adquirit una simbologia que els fa representatius del poble en què van néixer. Es podria afirmar, per tant, que genealògicament els esports són fills i els castells són pares.

Com a recomanació final, només em cal animar-vos a utilitzar el gimnàs, i a conservar-lo, que aquest any hem de tornar a fer els millors castells!

Toni Bach

AVGDA. DIPUTACIÓ, S/N - TEL. I FAX 897 85 36
08735 VILOBÍ DEL Penedès

Els Castellers de Vilafranca, a la tele

Vespres castellers, del Canal Blau TV, testimoni de l'excel·lent temporada de la colla

Diuen que la televisió és un dels invents més importants - si és que no és el més important- del nostre segle. Altres prefereixen recórrer a aquell tòpic tan manit de "Val més una imatge que mil paraules", per referir-se al poder dels mitjans de comunicació audiovisuals. No és la meua intenció aquí analitzar el contingut d'aquestes dues asseveracions. Senzillament em limitaré a comentar el paper que, segons la meua opinió, va fer un programa de televisió - Vespres castellers, del Canal Blau TV- en el seguiment de la temporada castellera de l'any passat.

Vespres castellers va néixer de la voluntat de dues persones que es dediquen més o menys a informar sobre castells -el vilafranquí Joan Beumala i qui això signa- i de l'aposta que va fer Canal Blau TV de Vilanova i la Geltrú per acollir l'espai i facilitar-hi tots els mitjans tècnics.

Així, el programa es va començar a emetre el 22 d'agost de 1995 i, després de 18 setmanes ininterrompudes d'emissió, va acabar el 19 de desembre d'aquell any, després de l'actuació de Santa Llúcia a l'Arboç.

D'entrada, la idea que m'ha impulsat a escriure aquest article és constatar com un programa del mitjà televisiu -en aquest cas, *Vespres castellers*- es va convertir, ateses les circumstàncies especials de la campanya de l'any passat, en un testimoni excepcional, de primer ordre i de gran valor informatiu i documental de l'extraordinària temporada que van protagonitzar els Castellers de Vilafranca.

Dit amb altres paraules, crec sincerament que televisió i assoliments exitosos de la colla vila-

franquina es van alimentar mútuament: així, els excepcionals registres dels Castellers de Vilafranca van fer augmentar l'interès de la gent per seguir el programa, alhora que *Vespres castellers* esdevenia un perfecte cronista visual de les gestes dels vilafranquins. En aquest sentit, hi ha una anècdota que explica fins a quin punt van gaudir els aficionats vilafranquins d'aquesta posició de privilegi al capdavant del món casteller durant la temporada passada: uns dies després de l'emissió del programa previ

a la diada de Santa Úrsula -en què només van participar representants de les colles vallenques-, un bon amic, de la vostra colla, em confessava com de bé s'ho havia passat veient "un programa sobre Santa Úrsula en què es va parlar més dels Castellers de Vilafranca que no pas de la cita vallenca". Lògicament, el comentari d'aquest casteller penedesenc posava de manifest una evidència: que les colles del bressol casteller tenien plenament assumit el liderat, l'any passat, de la colla vilafranquina, i, inconscientment, van acabar exterioritzant aquest sensació en aquell programa de televisió.

D'altra manera no s'explica l'èxit rotund que l'espai va tenir a la capital de l'Alt Penedès. Lògicament, no disposem de dades objectives basades en índexs d'audiència, però la percepció popular ens indica clarament que el programa era seguit amb interès no només a Vilanova sinó, i molt especialment, a Vilafranca del Penedès.

Evidentment, hi ha altres factors que expliquen l'èxit del programa al Penedès: tradició castellera de la comarca i curiositat per la novetat del programa. Però és clar, també, que el gran paper que van fer les colles de casa -Castellers de Vilafranca, Bordegassos...- va ajudar molt a l'acceptació de l'espai.

Així, el programa va permetre recollir, gairebé d'una mane-

Els Castellers de Vilafranca van ser els protagonistes de molts programes de ràdio i de televisió durant la temporada passada.

ra immediata, les actuacions, els assajos, les declaracions dels dirigents o persones destacades de les colles i les opinions de diferents sectors del món casteller sobre temes que preocupen els seus protagonistes. En aquest sentit, crec modestament que l'experiència televisiva de *Vespres castellers* va posar de manifest la importància que la gent d'avui dia dona a la informació, alhora que desfeia alguns tòpics o alguns temors que teníem abans de començar les emissions. Entre d'altres, per exemple, es va demostrar que fer un programa sobre castells no només era factible, sinó que a més podia tenir una acceptació certament notable.

Destacat aquest punt, deixeu-me ara que us relacioni la participació vilafranquina als diferents programes de l'experiència de *Vespres castellers*:

* 22 agost; balanç de la primera part de la temporada: Eloi Miralles

* 29 agost; prèvia Sant Fèlix: Francesc Moreno *Melilla*

* 5 setembre; Sant Fèlix: Francesc Moreno *Melilla* i Lluís

Esclassans

* 12 setembre; dones castelleres: Eugènia Balcells

* 19 setembre; prèvia Santa Tecla i la Mercè: David Miret

* 26 setembre; Santa Tecla i la Mercè: Xavier Bages

* 3 octubre; les lesions: Toni Bach

* 10 octubre; 4 de 8 amb l'agulla de Gelida: Josep Just

* 24 octubre; Santa Úrsula/

lona pilar de 8: Francesc Moreno *Melilla*

* 31 octubre; prèvia Tots Sants: Fèlix Miret, David Monteagudo, Olga Álvarez i Jacob Prat

* 7 novembre; Tots Sants i 5 de novembre: Jordi Ferré *Campaner*

* 14 novembre; els grallers: Guillem Noya, Jaume Rafecas, Joan Guixeras i Pep Planas (Gra-

llers de Vilafranca-Colla de Mar)

* 28 novembre; dia colla Bordegassos i diada Minyons: Joan Vallès (Coordinadora)

* 5 desembre; *les sis meravelles*: Francesc Moreno *Melilla*

* 12 desembre; *les galeres*: Cisco Mallofré i Josep Cabré

* 19 desembre; balanç final: Eloi Miralles

Xavier Brotons

Fitxa tècnica

Nom del programa: *Vespres castellers*.

Televisió: Canal Blau Televisió.

Estudis: Carpa del passeig Marítim i Zona XXI.

Durada: 18 programes (22 agost-19 desembre 1995).

Periodicitat: setmanal.

Durada programa: 50 minuts.

Dia emissió: els dimarts a les 23 h; repetició els dimecres a les 16 h i els dissabtes a les 21 h.

Direcció i presentació: Joan Beumala i Xavier Brotons.

Producció: Joan Beumala i Xavier Brotons.

Realització: Jordi Lluís; J. Miquel Vidal i Xavier Juró.

Tècnic de so: Javito Guerrero.

VTR i control d'imatge: Davi Corominas.

Càmeres: Oriol Guevara, Àngel Villena i Juan Jurado.

Imatges actuacions: Jordi Boada, José Antonio Moreno, Jordi Cuartero, Joel Fernández, Toni Guzmán.

Titulació: Joaquim Pagà.

Grafisme: Joan Vicenç Albalat.

Maquilladora: Toñi Campoy.

BAR RESTAURANT La Gamba d'Or

CUINA CASOLANA AMB ASSORTIMENT DE PEIX I MARISC

MENÚ DIES FEINERS __ 935,- ptes. / MENÚ DIES FESTIUS __ 1500,- ptes.

SALÓ PER A BANQUETS I FESTES FAMILIARS

**APROFITI EL NOSTRE MENÚ 6È ANIVERSARI
TOTA UNA SORPRESA PER NOMÉS 2.475,- PTES.**

TRADICIONS GASTRONÒMIQUES S.L.

Carretera Barcelona, 10 - Telèfon 897 02 72 - AVINYONET DEL PENEDÈS

Una de patums

Mirant la fotografia d'aquest article, i llegint-ne el peu, hom no pot fer altra cosa que exclamar: -Alça Manela! Embolica que fa fort! Ja és difícil ja, de concentrar més disbarats en tan poques línies.

I és veritat, aparentment, són tan evidents i tan descomunals, les reliscades del responsable del peu de fotografia, que us ho posaríem massa fàcil si ens limitéssim a demanar-vos-les i prou. Però, atenció! No us deixeu endur per judicis massa precipitats. Tot i que sembli que l'autor de l'escrit ha confós la gimnàstica amb la magnèsia, és evident que, en realitat, el que li ha passat és que l'ha traït el subconscient. De segur que, espavilats com sou, ja intuíu per on anem: no cal trencar-s'hi gaire les banyes per descobrir que, de fet, d'una manera o altra, en aquest tros de pàgina l'autor hi ha fet aparèixer subtilment unes quantes *patums*. Les descobriu?

Encara que no us ho cregueu, aquesta és la reproducció de la pàgina 41 del número 193 de la revista *L'Avenç*, revista d'història, corresponent al mes de juny de 1995.

FOC DE LES DIVINITATS LA FESTA DE LA PATUM DE BERGA

JOSEP M. FERICGLA

alguna festa catalana ha ésser esmentada en referència al foc i com a su- dels rites prehistòrics solar, sense cap mena és la Patum de Berga. poble de Berga, avui i per ia de catalans, és parlar festa ígnea, emblemàtica per excel·lència. I no ho de Berga i de la resta de la i no que també ho és de celebracions tradicionals de

L'àguila, un dels elements del bestiari de la Patum de Berga, que té una música i dansa pròpies (Foto d'Eloi Miralles)

sible, Patum hauria d'escriure i gegantí accent damunt la

Aital enorme timbal es tusta amb dues baquetes de fusta i desiguals (exacta-

cen les primeres elevacions pre-pirinenques, a més de mil metres. Actualment

Solució: 1. La mateixa Patum de Berga, per raons òbvies; 2. L'àguila: la de Vilafraanca, la de Berga o vés a saber d'on; 3. El drac, patum de totes les patums a Vilafraanca, encara que el confonguin amb una àliga; 4. El pobre Eloi que, sense saber ben bé com, l'han col·locat enmig de dracs, patums i àguiles, encara que, en aquest cas, li pengem el mot de patum carinyosament i perquè, altrament, ignorem què caram hi fa el seu nom aquí al mig ja que, per acabar-ho d'adobar, ell mateix assegura que ni tan sols la foto és seva.

69

A V U I / 30 DE FEBRER DE 1996

ANUNCIS DIVERSOS

CONTACTES

COLLA d'amics que fan castells, situada en important vila castellera, s'ofereix per al que convingui: comparses de programes, *xorres* de Tele 5, posar de model per als pòsters de *la nueva mayoría*... animació en general. Interessats truqueu al telèfon vermell. *Todo lo que necesitas es llamar.*

ENSENYAMENT

PERIODISTA amb molta *presència* busca professor particular que li ensenyi conceptes bàsics de castells. Què és un quatre de nou?, què és un pilar de set?... Es valoraran coneixements de matemàtica atesa la seva afecció a donar punts a tot. Experts en la matèria consultats per l'interessat habitual-

ment, absteniu-vos.

MÚSICA

ANIMAT discjoquei de les ones de més de vint canals, escoltat pel cap baix a quatre ràdios, expert en música *màquina* a tot drap, objectiu, equànime, imparcial, cosmopolita malgrat ser vilafranquí de soca-rel, detractor de fanàtics i col·laboracionistes, busca

algun visionari més que, com ell, estigui per damunt del bé i del mal per convertir mortals de pòques mires i pobres d'esperit, entestats a mantenir inútils localismes. Preferiblement,

ex-xicots que vulguin expiar culpes. Es valorarà que no se sàpiga dir la paraula *torre* i que només comptin fins a nou. Si compleixes les condicions, anima't; l'oportunitat és teva.

LLIBRES

FAMÓS periodista del barri de mar, conegut per sortir fins tard als Vespres, no perdre's ni un plat de les Tertúlies a Cal Ton i ser qui escriu més de castells, Avui... busca mecenes que li pagui una nova edició del llibre *Castells i castellers* per poder posar-lo al dia.

Per obra i gràcia de l'Esperit Sant

Concentració ?, equilibri ?, compenetració ?, força ?, cons-tància ?..., res, home, res... a Reus es va demostrar el ver-tader secret del pilar: la interces-sió del Sant Esperit. Gràcies al bon ofici de la fotògrafa del diari *Avui*, tothom va comprovar com, en realitat, qui anava de terç en el pilar de set que vam carregar a les darreries del mes de juny a la plaça del Mercadal no era el Fèlix Miret; sinó el co-lom diví que, amb una ala recol-zada damunt dels caps dels fidels components del folre, en va te-nir prou i de sobres amb l'altra per aguantar l'espadat (així es co-mença a explicar tot allò del cel de color verd que va venir des-prés). I així en vam anar fent més que ningú, de pilars.

Això sí, per dissimular, cada cop que els tiràvem, el Fèlix es tornava vermell com un pebrot i esbufegava com una màquina de tren... i és que és un actor de primera. I com que, de mo-

ment, ningú no ha dit res de penalitzar el pilar de set amb fol-re i Esperit Sant a terços, nosal-tres anirem fent (no cal dir que, en el cas del pilar de vuit, el co-lom va a quarts, i en el quatre amb l'agulla, evidentment davant mateix del Colom...era).

O sigui que recomanem a totes les altres colles que, mentre no comptin amb una intervenció tan especial, val més que ho deixin córrer, això d'assajar el pilar, perquè pot-ser hi prendran mal.

(Afegit per a lectors massa «serios»: aquesta nota és una bajanada com una casa de pa-gès, tot el que s'hi diu no ve a tomb de res ni s'ha d'agafar al peu de la lletra; en cas de prendre-s'ho malament, lle-giu-ne detingudament les con-traindicacions i consulteu el metge de capçalera; no us el mireu en cas de visions radi-cals i falta de sentit de l'hu-mor).

Bar Cal Figarot

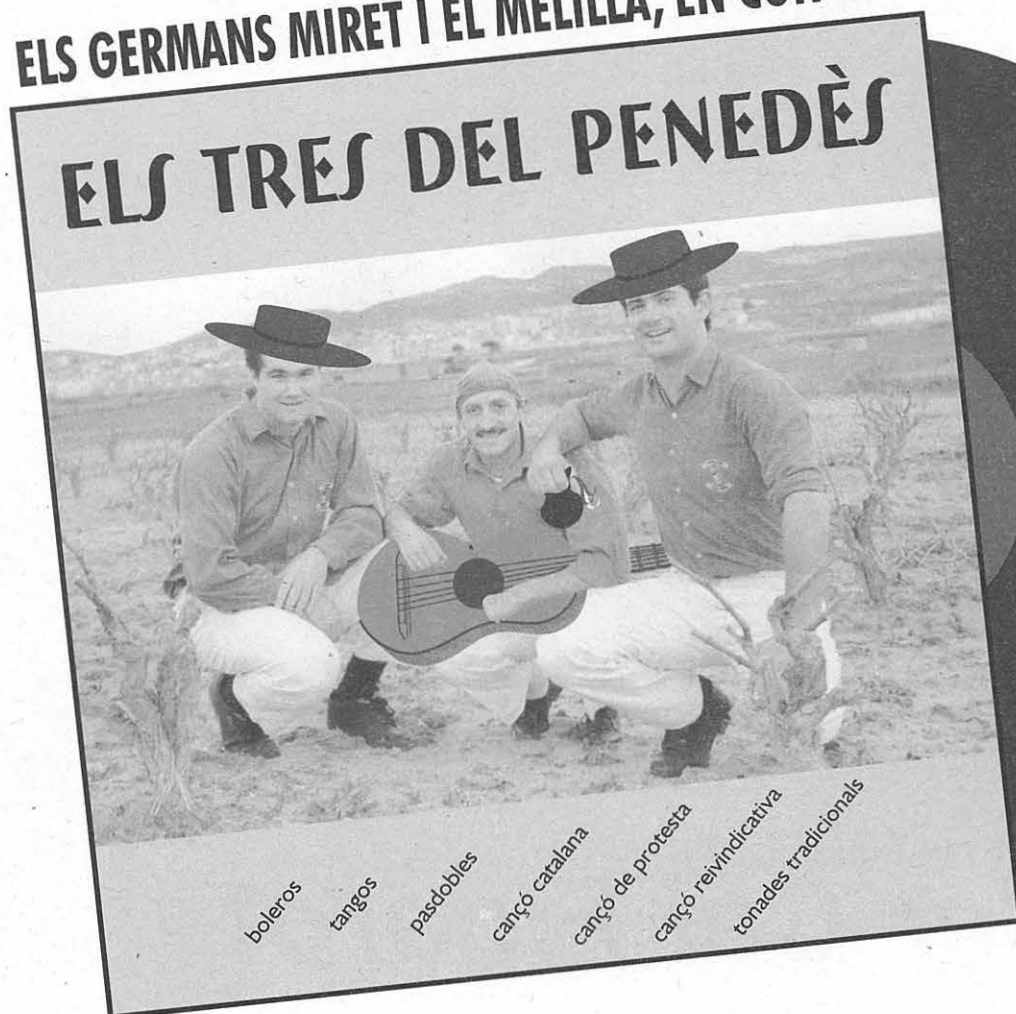
Local social dels Castellers de Vilafranca

- ✓ Plats combinats
- ✓ Tapes variades
- ✓ Pernil: país, «recebo», bellota
- ✓ Especialitats de la casa:
Pilar de set, Pilar de vuit, Anxaneta i Bacallà

General Prim, 11 - Telèfon 817 05 42 - Vilafranca del Penedès

JA HA SORTIT EL NOU DISC DE ELS TRES DEL PENEDÈS

ELS GERMANS MIRET I EL MELILLA, EN CONCERT

Després de l'èxit del rap del quatre amb l'agulla, un dels trios més famosos de la comarca presenta l'últim treball, ple de temes de gran actualitat

El Melilla tuvo que sert

(bolero en què es canta la fatalitat del destí, causant del fet que, després de tantes vicissituds, hagi hagut de ser el Melilla qui dirigís la primera torre de nou).

Camises verdes vora el barri de mar

(emulant el mateix Lluís Llach, es tracta d'una bellíssima mostra de la poesia catalana musicada, cant al color que ens distingeix com a colla i al·legoria del nostre entranyable Penedès).

A l'aguai

(al ritme de *A lo loco, a lo loco*, el Melilla demostra el dots de comandament que té, a bastament comprovats en els assaigs).

Paquito, lo xocolater

(arranjament del famós pasdoble valencià, probablement fet a Valls en al·lusió als anys que *lo Paco* va ser per allà).

Al Forns, carbons!

(cançó de protesta, composta per Víctor Manuel, en què els cantautors es rebel·len contra la injustícia que representa que des de les pàgines de *Presència* s'equipari el quatre de nou amb l'agulla amb el cinc de nou).

Caminito verde

(un altre arranjament, aquest cop del cèlebre tema de Bonet de San Pedro, que fa referència a l'impressionant trajecte que van seguir els Castellers de la camisa verda durant l'última temporada).

Deu pometes té el pomer

(cançó reivindicativa en què, en contra del que defensen alguns que hi entenen molt, es vindiquen els castells de deu. Com tota cançó d'aquesta mena, per eludir la censura, s'ha de saber jugar amb les paraules).

Corassón loco (batec foll)

(una altra interpretació lliure del conegut bolero en què s'explica el dilema que tenen els castellers i les castelleres de Vilafranca a l'hora de decidir-se bé per deixar-se seduir per l'encant de la torre de nou, per l'exuberància del quatre de nou amb l'agulla o per l'esveltesa del pilar de vuit, o bé per mantenir-se en l'estricta fidelitat al quatre de nou -la traducció al català no té res a veure amb l'actual president del Patronat-).

Mon pare balla el drac; ma mare balla l'àliga

(típica tonada popular, interpretada pels germans Miret, en què recorden la infantesa, quan, essent com són d'una família tan arrelada als costums vilafranquins, aprenien dels pares els passos bàsics per apuntar-se a un ball de la Festa Major. Posats a evocar records, el fet de relacionar el pare amb el drac també pot referir-se al foc que devia treure pels queixals el pare Miret quan les coses no anaven bé a la plaça).

J. RAFECAS S.L.

Remolcs i engantxalls

Barri Can Cruset
Tel. i Fax 93/ 899 14 02
08731 SANT MARTÍ SARROCA
Barcelona

MOTOS - NÀUTICA - GOSSOS - CAVALLS - FURGONS - PLATAFORMES

ACCESSORIS OPCIONALS

- Toldo Pla
- Toldo Alt
- Tapa de Fibra
- Tapa Galvanitzada amb baca

L'estrella no ets tu; l'estrella és ell

Un dia d'aquests, fullejant el diari, ensopego amb un anunci: *A Caixa Penedès l'estrella ets tu*, i... patam!, me'l trobo davant dels nassos. "Deixa-m'ho tornar a mirar", penso tot esglaiat. Potser m'he confós amb un artista, un actor d'un serial d'actualitat o un model de les millors passarel·les. No, ho certifico, és ell.

El primer ensurt, el vam tenir fa pocs anys quan se'ns va presentar cofoi, amb una aixada nova de trinca, en un anunci de la *Xene*. I ara el veiem amb cara d'executiu agressiu. Tot fa pensar que ben aviat canviarà el tractor per un *jaguar* o un *mercedes*. Ara digueu, com s'ho ha fet per assolir aquest salt qualitatiu dins del món de la publicitat?: posant bitllets damunt la taula?, fent xantatge al responsable d'imatge?, mantenint relacions extralaborals amb la filla d'un alt càrrec de la "tenim clients perquè fem amics"?, trucant a Hollywood? La incògnita està

Mai tantes trucades havien estat desviades a la Rovira Roja; les dues companyies de telefonia mòbil lluiten per aconseguir un contracte en exclusiva amb el nostre Llop.

servida.

Realment, costa de creure que el noi de la Rovira Roja sigui capaç de fer el que hem esmentat -bé, alguna d'aquestes coses, potser sí que ens la creuríem-, però el cert és que aquest homenàs és una capsa de sorpreses. I, posats a plantejar qüestions, a qui penseu que està truncant, amb aquesta cara de satisfacció que no hi cap? A una pubilla de bones formes, a la Sharon Stone o té línia directa amb Sant Isidre, perquè li auguri una collita excepcional? Ja tenim una segona incògnita.

Per acabar, i fent-me ressò de molta part de la colla, expresso la meua total disconformitat amb l'encapçalament d'aquest anunci perquè, és ben clar que l'estrella no és algú qualsevol: l'estrella és ell; l'estrella és -i ho serà sempre- el Llop.

Toni

De la pinya estant (imatges curioses preses a peu de castell)

Diferents reaccions davant l'espectacle dels castells.

De petit, ja avisava.

La canalla, models fotogràfics

Vet aquí que la nostra canalla és realment extraordinària, sap fer de tot: fan i coronen els millors castells que mai s'han vist i, com si no en tinguessin prou, precisament per això surten a la foto en què, fent la competència als escolans, es passegen amunt i avall pel campanar de la basílica de Santa Maria, fotografiant-se al costat de l'àngel. Amb aquestes amistats, a qualsevol no li surten les coses bé.

La sessió fotogràfica va ser en el mes d'octubre passat i es va fer per triar una fotografia per al cartell de presentació del conte *L'anxaneta i l'àngel del campanar*, de la col·lecció Cercavila, de l'editorial Vilatana. Felicitats a la Vanessa i al Faust, que van quedar molt bé.

I si amb això no n'hi havia prou, també vam veure el Jaume, el Miquel i una altra vegada el Faust en una carrossa a la cavalcada de la nit de Reis, envoltats de contes gegants i de caramels, que tots tres s'encarregaven de donar, de tirar i de llançar a tort i a dret. No hi ha dubte que aquesta vegada a la cavalcada hi havia tres reis més que els altres anys.

Mossèn

Encara que només fos per una vegada, la canalla va fer cara de bons nens per sortir, junt amb l'àngel del campanar, a la foto que va servir per il·lustrar el cartell que anunciava la presentació del llibre on surten aquests mateixos protagonistes.

L'ANXANETA I L'ÀNGEL DEL CAMPANAR

Presentació del conte

cercavila -3

Vine a conèixer el conte, l'anxaneta i l'àngel al

CAMPANAR DE SANTA MARIA

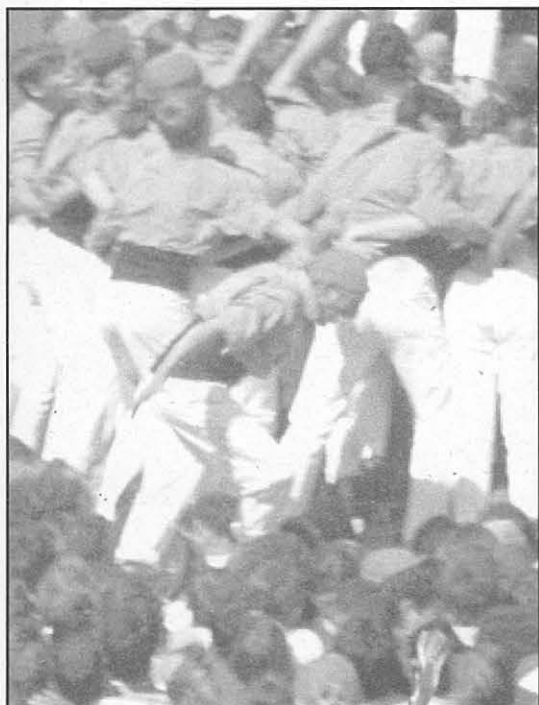
Dissabte dia 4 de novembre a les 5 de la tarda.

Amb la col·laboració de grups de grallers de Vilafranca.

"Atenció sisplau,
el vol dos, nou,
de la companyia Melilla Air Lines,
és a punt d'enlairar-se
cap al cel de color verd."

"Feliços els qui duen camisa verda;
només ells podran tocar el cel amb les mans."
(Mel. I 8)

El Mamut ja té descendència

En un viatge recent per l'antic regne de les Dues Sicílies, un dels nostres col·laboradors habituals es va fer seva una notícia que bé podem qualificar com d'autèntica primícia informativa.

En efecte, podem assegurar sense por a equivocar-nos que a la bonica ciutat siciliana de Taormina es troba l'*amagatall secret* del Mamut. Si decidiu anar-hi d'improvís, la visita no serà debades perquè hi podreu veure la *Mamuta*, una companya amatent i ben consolidada. Nosaltres que ens pensàvem que anava per conco... i ja ho veieu, res de res; ves qui ho havia de dir!

El clan sicilià dels Mamut.

Però això no és tot. Resulta també que el nostre benvolgut Mamut ja compta, a més, amb descendència pròpia: un petit

Mamutet que fa les delícies de la parella i que espera poder canviar ben aviat els mugrons de les mamelles de sa mare per les in-

xes del Ramon Santis i esdevenir, així, un *grallaire* amb tots els ets i uts, per tal de continuar la nissaga musical de son pare. Una gran notícia, com hi ha món!

A la foto es pot comprovar com mare i fill gaudeixen d'un perfecte estat de salut. Ara només cal esperar que els puguem tenir ben aviat entre nosaltres. Hom pensa que serà per la festa del bateig. Per cert que ja se sap qui en seran els padrins: el Pep Planas i la Montse, la dona del Jaume Rafecas. El Mamut es tornarà a engreixar. Felicitats, company!

Pink

La Muixeranga d'Algemesí fa el pilar de cinc

La febre pilanera que ha arrencat amb força arran dels nostres èxits amb els espadats de sis, de set i de vuit, sembla que ha arribat també fins a la Ribera del Xúquer. Efectivament, la nostra vella coneguda i amical precursora castellera, la Muixeranga d'Algemesí, va aconseguir per primer cop -a la festa local de la Mare de Déu de la Salut, del 8 de setembre passat- el pilar (o *pinet*, com en diuen ells) de cinc, amb la qual cosa palesaven la seva ferma voluntat de millorar i de conservar aquest atàvic Ball de Valencians, de tanta significació a casa nostra. Des d'aquestes pàgines de El Figarot volem felicitar cordialment tots els muixerangers que dirigeix l'acreditat *mestre* i amic Tomàs Pla.

Botarga

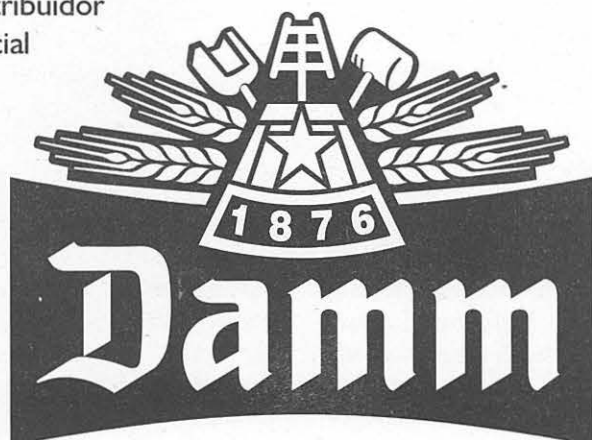
Què és allò que no canvia mai a l'Arboç?

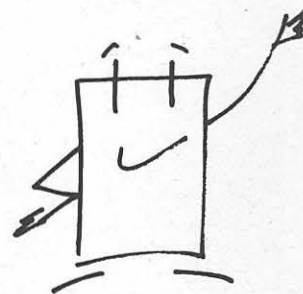
Evidentment, no són els pilars, que un any és de sis i l'altre, de set. Tampoc no són els castellers i castelleres que hi pugen, ja que d'un any a l'altre s'hi poden observar canvis en les alineacions. Què és, doncs, allò que encara que passin els anys no varia mai a l'Arboç?... És ben fàcil, el que hi resta immutable, passi el que passi, són *les dues iaies del balcó*.

carbòniques **Castellví** S.L.

Distribuidor
Oficial

Polígon Industrial Casa Nova
c/ dels Països Catalans, 16
Tels. 93/ 898 02 85 - 818 62 85
Fax 93/ 818 61 60
SANTA MARGARIDA I ELS MONJOS
Barcelona

- PAPERS PINTATS
- PINTURES I VERNISSOS
- QUADRES A L'OLI I LÀMINES
- EMMARCACIONS DE TOT TIPUS DE QUADRES
- MOQUETES I MURALS
- CATIFES NACIONALS I D'IMPORTACIÓ
- PAVIMENTS PVC
- PARQUET FLOTANT
- SUROS PARETS I SÒLS
- COMPONENTS PER A LA LLAR

Ferrers, 20 - Telèfon 818 16 67 - VILAFRANCA DEL PENEDE'S

La parella Loli-Isabel guanyen el campionat femení de dòmino

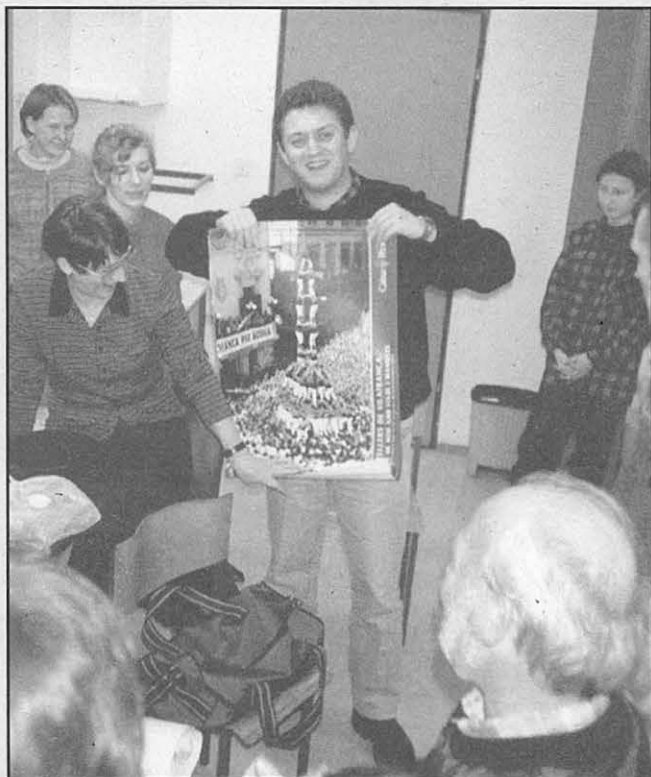
Els qui fan el *El Figarot* ens han demanat que fem un resum del campionat femení de dòmino dels Castellers de Vilafranca. D'entrada hem de dir que hi va haver nou parelles. No cal assegurar que, a més de jugar al dòmino, totes les participants s'ho van passar d'allò més bé, encara que a l'hora de la partida tothom estava per la feina.

Les classificacions del campionat van ser les següents: la parella formada per la Loli i la Isabel es va endur el primer lloc, mentre que la Carme i la Beni van quedar segones i la Rosa i la Isabel, terceres. Darrere seu, es van classificar la Carme i la Pilar, que van ser quartes i la Núria i la

Mercè, cinquenes. Les parelles formades per la Catalina i la Teresa, la Isabel i la Joana i la Fina i l'Àngels van ser sisenes *ex aequo*, i, finalment, l'Anna i l'Antònia van quedar en setena posició.

Per acabar, volem tenir un record per una jugadora que ens ha deixat: la Fina Montsant. Ella, cada divendres, a les deu en punt de la nit, era a Cal Figarot, amb la senzillesa que li era pròpia i el somriure als llavis. Sempre deia que no en sabia, de jugar al dòmino, però s'ho passava molt bé. La trobarem a faltar.

Les organitzadores

Pòsters de la torre de nou al centre de refugiats de Novo mesto. Una delegació de l'Ajuntament de Vilafranca va visitar Novo mesto, la ciutat eslovena agermanada amb la nostra vila que coneixem prou bé arran del viatge a Eslovènia que hi vam dur a terme ara fa dos anys. Aprofitant la visita, el Toni Alujas, casteller de la colla i un dels components de la delegació vilafranquina, va repartir uns quants pòsters de la torre de nou de la diada de Sant Fèlix. Després de veure en directe els castells de set que hi vam plantar en ocasió del viatge, ara els eslovens tindran l'oportunitat de contemplar una de les màximes construccions del món casteller, amb camises verdes. Confiam que, si mai tornem per aquelles terres, no ens demanin que els la descarreguem allà mateix.

Pere Ciuró, segon dels primers castells de vuit

El 23 de setembre passat va morir a Vilafranca, on havia nascut feia 67 anys, en Pere Ciuró i Rull, que havia estat durant molts anys casteller de la nostra colla. Havia treballat com a marbrista i era persona de molta força, qualitat que els nostres dirigents castellers de primera hora van aprofitar ben aviat. Al començament de la dècada dels 50 ja formava als rengles dels Castellers de Vilafranca i en aquella època va protagonitzar algun intent no reeixit de torre de set. Fins a l'any 1969 va pujar a segons en un nombre indeterminat de castells de set i fou precisament en l'any esmentat quan la colla, amb el Ciuró a segons, aconseguí descarregar la seva primera torre de set i carregar el primer quatre de vuit. En els anys següents continuà pujant al *carro gros*, fins que al Concurs de Tarragona del 1972 (guanyat pels Castellers de Vilafranca) també va parar a segons el primer tres de vuit que

El Ciuró va parar a segons la primera torre de set i els primers tres i quatre de vuit.

vam carregar. Popularment conegut com el *Sigró*, la colla li va atorgar la distinció de casteller de soca-rel l'any 1974. Testimoniem el nostre condol a la seva esposa i fills (el seu noi, en Jordi, ha estat també membre de la colla). Reposi en pau el casteller i amic.

La Fina, seguidora fidel de la colla

La Fina Montsant era una entusiasta afeccionada dels Castellers de Vilafranca.

Montsant i García, no precisament pel fet de ser l'esposa del company Joan Montserrat, eficient col·laborador d'aquesta revista, sinó a causa de la seva gran afició pels castells i del seu fervor envers la nostra colla.

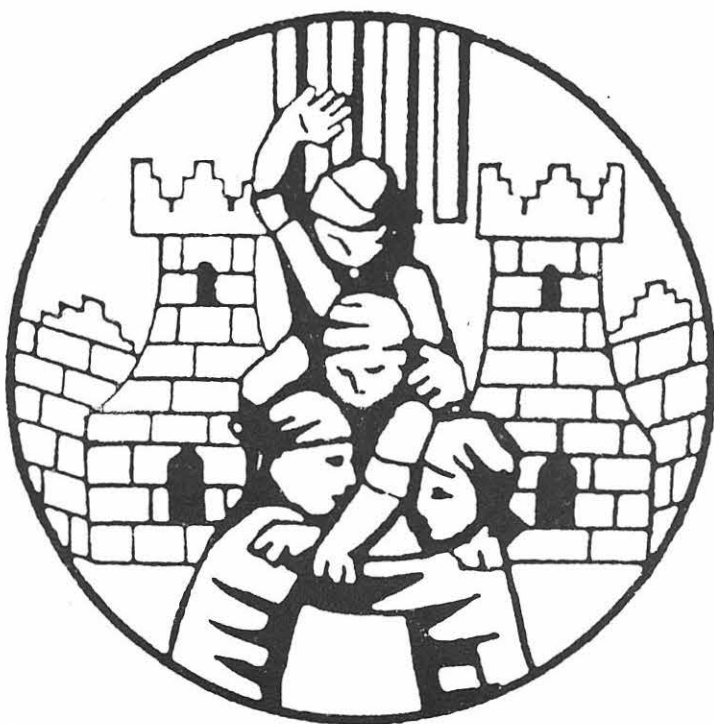
Seguidora fidel i empedreïda de les camises verdes, el seu caràcter jovial i afable l'havia fet mereixedora de l'afecte general.

Durant força anys va anar aplegant material divers a l'entorn del món dels castells i de la colla: retalls de diaris, programes de festes, fotografies... que, ben segur, ens hauran de ser molt útils a l'hora de posar en solfa l'història dels Castellers de Vilafranca.

Amb el testimoni de condol per al Joan i família, volem dedicar també un record afectuós a la Fina. Que descansi en pau i conhort per a tots aquells a qui ha deixat orfes de la seva estima. Endavant!

Com és sabut, no ha estat costum del butlletí *El Figarot* fer-se ressò del traspàs de familiars dels castellers.

En aquest cas, però, creiem que és de justícia fer una excepció en la persona de la Josefina

Editat amb el suport de:

Generalitat de Catalunya
Conselleria de Benestar Social

**Ajuntament de
Vilafranca del Penedès**
Regidoria de Cultura

Amb el suport de:

Caixa Penedès